

KIZIL Bayrak

Amerikancı düzen cephesinin kirli oyunu:

**İşbirlikçi burjuvazi ABD hesabına savaşmayı
"Kürt devleti" örtüsüyle gizlemeye çalışıyor!..**

**Savaş çığırkanı Amerikancı düzen
partilerinden hesap soralım!**

**Emperyalist savaşa
geçit vermeyelim!**

İÇİNDEKİLER

3. yılında direniş ve hücre karşıtı mücadelenin sorunları..	3
Ortadoğu'da savaş çanları çalmaya başladı	4
Türkiye ABD'nin gözde cephesi olmaya hazırlanıyor	5
İşçi ve emekçileri emperyalist savaşa karşı mücadeleye çağırıyorum!	6
İçerde işçi ve emekçilere, dışarda kardeş halklara savaş ilan ediliyor!	7
Sermaye iktidarı dört koldan savaşa hazırlanıyor!	8
Kokuşmuş düzenin kirli adayları	9
Kartal-Pendik bölgesi BDSP çalışmalarından.....	10
BDSP'nin Gülsuyu'ndaki çalışması güçlenerek sürüyor.	11
BDSP'nin bağımsız sosyalist milletvekili adayı Müslüm Turfan'ın Sefaköy seçim bürosu açıldı.	12
Tayyip&Baykal: Kontrol edilmiştir	13
Katliamlara ve hücrelere rağmen kırılmayan büyük zindan direnişinin 3. yılındayız (Orta sayfa)	14-15
Sosyalist Kamu Emekçileri olarak desteklediğimiz bağımsız sosyalist milletvekili adayı Özden Demirel ile konuştuk.	16
BDSP'nin Mamak'taki seçim çalışmaları giderek güçleniyor	17
Yıkıma karşı direniş!.....	18
İHD İstanbul Şube yöneticisi Ümit Efe'yle 20 Ekim direnişinin 3. yıl üzerine konuştuk... ..	19
Kamu emekçileri ekonomik, özlük ve sosyal haklarının iyileştirilmesi talebi ile iş bırakarak alanlara çıktı... ..	20
TC, Güney ve Kuzey Kürtleri... ..	21
BDSP'nin ünivertiselerdeki seçim çalışmaları sürüyor... ..	22
Seçim oyununu boşa çıkarmak için görev başına!	23
Yeni bir dönem ve liseler... ..	24
Eksen Yayıncılık'tan yeni bir kitap.	25
İki sınıf, iki dünya!	26
Mücadele Postası	27

SOSYALİZM YOLUNDA

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2002/41 (81) ● 19 Ekim 2002

Fiyatı: 500 000 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Vural UZAL
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel-Fax: 0 (212) 534 32 39
e-mail: kb1@turk.netWeb: <http://www.kizilbayrak.de><http://www.kizilbayrak.org><http://www.kizilbayrak.com>Baskı: SERLER Matbaacılık
İSTANBUL
Tel: 0 (212) 880 40 75Genel Dağıtım:
YAYSAT

Kızıl Bayrak'tan

Sistem bir yandan erken seçimle kendini tahkim etmeye çalışırken, diğer yandan da emperyalizme köleliğini pekiştirecek kararlara imza atma hazırlığında.

ABD saldırganlığının kapımıza dayadığı yeni savaşı, onun onursuz uşaklığını üstlenen Türk devleti, şimdiden, kendi savaşı olarak gördüğünü ilan etmiş bulunuyor. Elbette, böyle bir savaşa kesinlikle karşı olduğu ortada olan Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarımızın yanıtılmasına yönelik binbir yalan ve demagoji eşliğinde yapmaya çalışıyorlar bunu.

Bugüne dek hiçbir komşusu ile iyi bir ilişki kuramayan Türk devleti, bugün de bu vesile ile komşu ve kardeş halklara karşı kin kusmakta. Bir yandan savaşa karşı olduklarını yineleyip duran bu halk düşmanları, diğer yandan Kürt düşmanlığı üzerinden şovenizmi körüklemek suretiyle, en azından halkın bir kısmını arkalarına almaya çalışıyorlar. "Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti girişimini savaş sebebi sayarız" söylemi üzerinden gerçekleştirilen bu manipülasyon, bugün, Kürt parlamentosunun toplanmasıyla savaşa katılma yönündeki fiili adımın dayanağı yapılmak isteniyor.

Bu gelişmeler, yaklaşan seçimler vesilesiyle yoğun bir faaliyet yürütülen çalışma alanlarımızda, artık nefesi ensemizi yakmaya başlayan savaşa karşı mücadelenin de aynı önem ve yoğunlukta sürdürülmesini zorunlu kılmaktadır. Ancak konu, iki ayrı faaliyet tarzında ele alınmak yerine, bir ve aynı faaliyetin konusu haline getirilebilir. Zaten düzenin daha etkin bir teşhiri merkezinde yürütülmekte olan seçim propagandalarında, emperyalist saldırganlığın ve savaşın da teşhiri yapılabilir. "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarı altında, savaş karşıtı mücadele birliği ve örgütlülüğü için adımlar hızlandırılabilir.

Geçtiğimiz hafta içinde, önce hekimlerin, ardından da hukukçu ve İstanbul belediye işçilerinin gerçekleştirdiği savaş karşıtı sokak gösterileri ve kamu emekçilerinin KESK'in ekonomik talepli eylem kararına rağmen eylemlerde yükselttiği savaş karşıtı şiarlar, mücadelemizin kitle dayanağının yeterli göstergeleri sayılmalıdır.

Çalışma birimlerinden, bölgelerden ve illerden, bu yöndeki çalışma ve eylemlere ilişkin bilgi ve belgelerin yayına zamanında ve ayrıntılı biçimde ulaştırılmasının

önemi büyüktür. Durum son derece açıktır. Hal böyle olunca emperyalist savaşın, haydut takımının ve savaş borazanlarının etkili teşhiri büyük bir önem taşımaktadır. Kitlelere savaş karşıtı bir tutum aldırma, geniş ve etkili bir savaş karşıtı ajitasyonu yükseltmenin önemi tartışılmaz.

Bu vesileyle elimize geçen yazıların çoğunlukla fazlasıyla genel ve soyut kaldığını, güncel olgu ve olayların ardarda sıralanmasına dayandırıldığını belirtelim. Tüm yoldaşların ve okurlarımızın bu noktayı gözönüne alarak katkılarını bu çerçevede ele almalarını öneriyoruz.

Çıktı! Kitapçılarda...

Zor dönem devrimcileri

Habip ve Ümit

Zor dönem devrimcileri/ Habip ve Ümit

"... Burada sağlam bilhca dayalı bir devrimci kimlik, bunu dayalı bir siyasal ve örgütsel tutum, bunun ifade ettiği siyasal yaşam çizgisini var. Bu yoldaşların devrimci olarak yetiştirilmesi özel tarihi ortamı gözönünde bulundurmazsak eğer, bu kimliği ve tutumu, bunun somutlandığı siyasal yaşam çizgisini de tam olarak kavrayamaz, yerli yerine oturtamaz. Tanımlanan dönem içinde böyle devrimcilerin yetiştirilmesi kolay değildir herhalde. Ama bu başarılabilir, böyle bir dönemde böyle devrimciler yetiştirilmiştir."

"Devrimci kadroyu partiden ayırmak olanaklı olamadığına göre, elbette bu başarının anuru bu partimize aittir. Partimiz, bu yoldaşları genç devrimciler olarak kazandı ve dönemin mücadelesi içinde teorik ve pratik açıdan eğitti, sonuçta kendilerini mücadelenin gerektirine ileri düzeyde uyarlayabilen devrimciler düzeyine çıkardı. İşte devrimci kimlik kartları ortada. Örgütlü yaşamdaki kesintisiz kimlik ortada, siyasi politika direnişçi kimlik ortada, zindanlardaki ve düzen mahkemeleri önündeki devrimci kimlik ortada."

3. yılında direniş ve hücre karşıtı mücadelenin sorunları

Uğruna bu kadar bedel ödenen, bu kadar yakıcı bir direnişin ve direnişin arkasındaki taleplerin kazanılması daha ciddi, daha örgütlü bir kitle çalışmasına konu edilebilinmelidir artık. Uzun bir zaman da alsa, zor da olsa bir başka yol, bir başka çözüm fomülü yoktur. Direniş şu ya da bu şekilde sürsün ya da bitirilsin, bu ülkede hapisaneler sorunu, hapisanelerde tecrit, izolasyon, her türlü baskı ve insanlık dışı uygulamalar yine de bitmeyecektir. Bu ülkede devrimci mücadelenin, ilerici muhalefetin, sınıf ve kitle hareketinin önündeki engeller hapisanelerle, hapisanelerdeki baskı, katliam ve tecritle sınırlanamayacak kadar ciddi bir yer ve büyük bir yekûn tutuyor. Ve bu sorunu bu ülkedeki işçi ve emekçilerin gündemine sokmak, emekçilerin gündemindeki yakıcı sorunlar temelinde sistemli ve ısrarlı bir çalışmayla bütünleştirilebilmesine, emekçi yığınların mücadeleye kazanılmasına bağlıdır.

Direnişin siyasal ve ideolojik anlamı

“Hücrelere girmeyeceğiz” şiarıyla 20 Ekim 2000 tarihinde başlayan Ölüm Orucu direnişi 3. yılına girmiş bulunuyor. Bu süre boyunca 99 devrimci hayatını yitirdi, yüzlercesi sakat kaldı. Dışarıda binlerce insan gözaltına alındı, yüzlerce hücre karşıtı eylemci tutuklandı. Buna rağmen hücre-tecrit uygulamasına karşı başlatılan direniş sürüyor. Bir dizi farklı aşamadan ve sınavdan geçen, devletin binbir türlü baskısıyla, katliamıyla karşı karşıya kalan Ölüm Orucu direnişi, zindan direnişleri tarihinde yeni bir sayfa olarak çoktandır yerini almış bulunuyor. 19 Aralık 2000’de binlerce profesyonel katilin katıldığı, en vahşi yöntemlerin kullanıldığı kanlı bir operasyonla hücrelere atılan devrimci tutsaklar, aslolanın irade, kararlılık ve davaya bağlılık olduğunu bir kez daha tüm dünyaya gösterdiler.

Sermayenin kanlı iktidarı zor yoluyla hücre projesini yürürlüğe koysa da, hücre politikası onların bekledikleri sonucu yaratamadı, yaratamayacaktır. Çünkü devrimci tutsaklar büyük bir irade ortaya koyarak, bedenlerini siper ederek iradelerini kırmaya dönük bu saldırıyı her koşulda göğüslemeye kararlı olduklarını göstermiş bulunuyorlar. Zindan direnişleri bu kararlı duruşun kanıtlarıyla doludur. Bugün toplumun ve emekçilerin gündeminde hakettiği yeri ve

desteği alamamasına ve ağır can kayıplarına rağmen direnişin kırılmaması, devrim davasına olan inancın, mücadeleye bağlılığın güçlü bir ifadesidir. Bu irade, bu kararlılık kırılmamıştır. Saldırıları ideolojik cepheye karşılığını fazlasıyla bulmuştur. Ama bu kadarı kazanmaya yeterli olamamaktadır. Uzun bir dönemdir çözüm bekleyen mesele de budur.

Bu açıdan zindanlar ve devrimci tutsaklar cephesinden söylenecek yeni ve fazla bir şey yok. Fakat sorunun dışarıdaki görevleri ve taktik politikaları üzerine söylenecek ve yapılacak çok şey var. Hücre sorununun, 3. yılına giren direnişin gelip düğümlendiği nokta burası. Mücadele bugünkü düzeyde ve salt ÖO ile sınırlı kaldıkça, tecrit ve izolasyonun gerçek anlamıyla kırılması mümkün olmayacaktır. Bu ise ÖO direnişini ve zindanları aşan bir sorun. Sorunun pratik çözümü, toplam bir mücadele ve seferberliğin parçası olarak hala orta yerde duruyor.

Aşılamayan sorunlar

Üç partiyle yapılan çıkışın ardından daha sonraki süreçte ortaklaştırılan direnişin tekrar daralması ve bu daralmanın -özellikle kitleler üzerinde- yarattığı zayıflama ve moral dağılıma, üzerinde önemle durulması gereken sorunlardan birisini oluşturuyor. Bununla bağlantılı olarak ikincisi, bugünkü mevcut duruma uygun bir taktik-politikayı ve bu politikayı hayata geçirecek güçleri harekete geçirememesi sorundur. Üçüncüsü, hücre-tecrit sorunu da dahil, bu ülkede yaşanan demokratik hak ve özgürlükler sorununda kitleleri mücadeleye seferber etme, toplam saldırılara bir barikat örme, mücadeleye kazanma emekçileri sorundur. Ki bütün bunları yaklaştıkça olan savaş koşullarında yerine getirme sorumluluğuyla karşı karşıyayız. Dolayısıyla içerde-zindanlarda ortaya konan devrimci direnişi ve iradeyi aşan sorunlardır bunlar. Hepsini birarada direnişin kaderi üzerinde belirleyici bir rol oynayan ve bir şekilde çözülmesi gereken sorunlardır.

Halihazırda bir grup devrimci tutsak Ölüm Orucu eylemini sürdürüyor. Direniş içindeki 7 örgüt ve parti, Mayıs ayında bir açıklama yaparak direnişlerine son verdiler. Elbette, bu kararda daha baştan oluşan öze ilişkin yaklaşım farklılıklarının, toplamdaki duruşun önemli bir payı var. Bunlara ek olarak, oluşan güç kayıplarının ağırlığı ve güçler dengesinin direniş aleyhine gerilemesinin yarattığı basınçtan ve uçları direniş öncesi iyice açığa çıkan liberal savrulmaların etkisinden de bahsedilebilir. Burada meselenin bu yönüne girmek gerekmiyor. Karşımızdaki sorun, ortaya konulan ya da konulacak olan politikanın, çözümün tutarlı ve kararlı uygulayıcıları olup olmamaktır. Ve bu sorunun tüm devrimci güçleri kesen bir yanı vardır.

Direnişi güçlendirerek sürdürme sorumluluğu

Eğer mevcut durumun kendisinde köklü bir değişme yoksa, yani tecrit ve izolasyon aynen yerinde duruyor ve baskılar devam ediyorsa, hangi biçimlerde ve hangi tarzda olursa olsun direnişi sürdürmek herkes payına bir sorumluluktur. Direnişe yarı gönüllü ve mecburen katılan, bir süre sonra ÖO’nu bırakanlar payına “yeni biçimlerde” sürdürüleceği duyurulan

direnişin niçin ve hangi gerekçelerle somutlanmadığı çoktandır güç planındaki bir sorun olmaktan çıkmış, bir ciddiyet sorununa dönüşmüş bulunuyor. Özellikle “dışarıya” çubuk bükülerek bu gerekçenin öne sürüldüğü yerde, “yeni” olandan ne kastedildiğinin bile belirsiz bırakılması, anlaşılabilir bir durum değildir. Soruna daha baştan ÖO’nun bırakılıp bırakılmaması ikilemiyle yaklaşılması, ne geçmişte ne şimdi ne de yarın çözüm getirebilir. Gariptir ki, meseleye buradan bakanlar, saldırı kapıya dayandığı anda bile aynı tutumun bir başka biçimi olan “hücre saldırısı içerden mi, dışardan mı karşılanmalı” tartışmasını yürütmekle meşgulüdür.

Bunun karşısında, sınırlı güçlerle de olsa ÖO direnişini kararlılıkla sürdürmenin herşeye rağmen ciddi bir anlamı ve önemi var. Bu bir sorumluluk, bir onurdur. Ne var ki, ne tek başına ÖO’nun ne de ÖO direnişini sürdürmenin, bu faşist devlete geri adım attırmaya yetmemesi yeni bir durum değildir. Geri adım attırmaması bir yana, güçlendirilmediği koşullarda direniş, giderek eski ağırlığını ve kitleler nezdindeki uyarıcı etkisini yitirmektedir. Başından beri direnişin zayıf halkası burasıydı. Başlangıç evrelerinde bir ara yakalanan eylemli kitle desteğinin devamının getirilememesi, kilitlenmenin ve sorunun giderek toplumun gündeminden düşürülmesinin en temel nedeniydi. Bu halkayı sürüklemek belki direnişi sürdürmekten daha zordu ve halen de durum budur.

Gelinen yerde vurguyu “başka-yeni mücadele araç ve yöntemleri”ne yaparak sorunu ortada bırakmak ne politik bir tutumdur ne de ahlakidir. Zira, yeni olan herşey aslında öteden beri varolan sorunların ve olanakların içindedir. Yeni diye sunulmaya çalışılan herşey, aslında bir biçimde ve kısmen de olsa denenmiş, fakat sonuç alıcı bir ısrarla ve yöntemle çalışmaya konu edilmemiştir. Keza “Ölüm Orucu direnişi sürüyor, gerisi gelir” mantığı da çözüme yönelik yeni bir kazanım sağlamadı, sağlayamayacaktır. Ölüm orucu zindanlarda temel eylem biçimi olarak kabul edilebilir, ama yalnızca duyarlılık oluşturma ve destek sağlama sınırlarındaki bir çalışmayla kitlelerin gündemine sokulması, onların aktif desteğinin alınması başarılabilir.

Uğruna bu kadar bedel ödenen, bu kadar yakıcı bir direnişin ve direnişin arkasındaki taleplerin kazanılması daha ciddi, daha örgütlü bir kitle çalışmasına konu edilebilinmelidir artık. Uzun bir zaman da alsa, zor da olsa bir başka yol, bir başka çözüm fomülü yoktur. Direniş şu ya da bu şekilde sürsün ya da bitirilsin, bu ülkede hapisaneler sorunu, hapisanelerde tecrit, izolasyon, her türlü baskı ve insanlık dışı uygulamalar yine de bitmeyecektir. Bu ülkede devrimci mücadelenin, ilerici muhalefetin, sınıf ve kitle hareketinin önündeki engeller hapisanelerle, hapisanelerdeki baskı, katliam ve tecritle sınırlanamayacak kadar ciddi bir yer ve büyük bir yekûn tutuyor. Ve bu sorunu bu ülkedeki işçi ve emekçilerin gündemine sokmak, emekçilerin gündemindeki yakıcı sorunlar temelinde sistemli ve ısrarlı bir çalışmayla bütünleştirilebilmesine, emekçi yığınların mücadeleye kazanılmasına bağlıdır.

Bu ülkede çatışmalar giderek sertleşmekte, yeni ve yakıcı gündemlerle görev ve sorumluluklarımız artmaktadır. Önümüzdeki görevlere bu genişlikte bakmalı, sorumluluklarımıza bunun gerektirdiği bir ciddiyetle sahip çıkmalıyız.

Bu şehitlerimize olan borcumuzdur.

Haydut başı Bush savaş yetkisini aldı... ABD'de savaş karşıtı hareket büyüyor...

Ortadoğu'da savaş çanları çalmaya başladı

Savaş kundakçıları ABD Kongresi'nden istedikleri biçimde karar çıkardılar. Artık ABD Başkanı Bush Ortadoğu'da istediği zaman savaş kararı alabilecek "yasal yetkiye" sahip oldu. Gündemde Irak saldırısı olduğu halde, Temsilciler Meclisi ve Senato tarafından Bush'a verilen yetki tüm bölgeyi kapsamaktadır. Irak'tan sonra hedefe çakılacak başka bölge ülkeleri bulunduğu bir göstergesi olan bu karar, Amerikalı savaş çetesinin elini tamamen serbest bırakıyor. Zira Irak dışında bir ülkeye saldırmak için ayrıca yetki istemeye gerek kalmamıştır. Silah ve petrol tekelleri istediğinde savaş kararı almak için, modern bir haydutun iki dudağı arasından dökülecek birkaç söz yeterli olacaktır

Savaş hazırlığı yoğunlaştı

Savaş karşıtı tepkilere, BM Güvenlik Konseyi daimi üyelerinin (İngiltere dışında) saldırıya onay vermemelerine, Fransa tarafından askeri saldırı içermeyen bir kararın hazırlanıp BM'ye sunulacak olmasına karşın, savaş hazırlıkları hızlanarak devam ediyor.

Bu arada Endonezya'nın Bali adasında yapılan saldırıları kullanmaya çalışan Amerikan emperyalizmi, Saddam yönetimi ile El Kaide arasında işbirliği olduğuna dair bıktırıcı yalanlarını tekrarladı. Oysa Bali saldırıları hala bir muamma. İslamcı örgütler olayla bir ilgilerinin olmadığını ve kınadıklarını açıkladılar. Bu durumda gözler doğal olarak CIA'ya çevrildi. Zira CIA'nın provokasyonlar konusunda oldukça kirli bir sicili bulunuyor.

Askeri yığınağı aylar öncesinden başlatan ABD emperyalizmi, yeni savaş planları eşliğinde yığınak yapmaya devam ediyor. Son olarak kara ve deniz kuvvetlerinin önemli askeri personellerinin Kuveyt'e gönderilmesi emri verildiği açıklandı. Bu konuşlandırma ile Irak saldırısını yönetecek komuta merkezi hazır hale gelecek. Yeni savaş planları hazırlanması için emir veren ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld ise, tam isabet eden silahların hazır hale getirilmesini, istihbarat ve hızlı konuşlandırma yeteneklerinin geliştirilmesini istedi. Bu arada eski MOSSAD Başkanı Epraim Halevy Irak konusuyla ilgilenmek üzere ABD Özel Koordinatörü olarak atandı, vb.

Öte taraftan, aylardır ABD ve İngiltere'nin emri altında çalışan, savaşa gerekçe oluşturacak açıklamalar yapmakla görevlendirilen, hatta Saddam sonrası yönetimi hazırlama hayalleri kuran uşaklar bir kenara atılmış durumdadır. Anlaşılan Irak "muhalefeti"ne emperyalist efendilerin artık ihtiyacı kalmamıştır. Onlar olmadan da işlerini yürütebilecek ortam oluşmuş durumda.

Bu karara tepki duyan uşaklardan biri gelişmeleri skandal olarak nitelendirdi. Bir kenara atılmanın acısını yaşayan Iraklı muhalif, "Bağdat treni biz olsak da, olmasak da kalkıyor" sözleri ile içine düştükleri utanç verici durumu dile getiriyor. Halkına ihanet eden, ülkelerinin yerle bir edilmesi için emperyalist efendilerine yalvaran uşaklara da bu yakışır.

BM silah denetçilerine engel

Irak'a saldırı gündeme getirilmeye başlandığı zaman ileri sürülen gerekçelerden öne çıkan, Irak yönetiminin BM Güvenlik Konseyi kararlarına uymadığı iddiasıydı. Bu iddianın ne kadar sahtekarca

olduğu, BM kararlarını en çok çiğneyen ülkelerin başında İsrail, hemen ardında ise Türkiye'nin bulunduğu açıklanması ile açığa çıktı. Eğer BM kararlarını çiğnemek bir saldırı gerekçesi ise, önce İsrail'e, ardından da Türkiye'ye savaş açılması gerekirdi. Oysa biliyoruz ki, bu iki gerici devlet Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki en has uşaklarıdır.

Gerekçenin temelsizliği bir yana, Iraklı yetkililer BM silah denetçileri ile geçen ay Viyana'da anlaşarak onları ülkelere davet ettiler. Yapılan anlaşmaya göre, silah denetçileri 19 Ekim'de Irak'a gidecekti. Ancak savaş kundakçılarının başı Bush ve çetesi hemen harekete geçerek BM'ye tehdit savurmaya başladılar. Daha önce alınan kararın Irak'ı denetlemek için yetersiz olduğunu keşfedip, BM heyetinin Irak'a gitmek istemesi durumunda buna engel olacaklarını açıkladılar. Bunun üzerine geri adım atan BM heyeti, Irak'a gidişini ertelediğini açıkladı.

Savaş şeflerinin Ankara trafiği

Savaşın gündeme gelmesinden beri Amerikan yetkililerinin neredeyse Ankara'yı boş bıraktıkları gün olmadı. Biri geliyor biri gidiyor. Devletin zirvesiyle toplantılar, savaşa hazırlık kapsamından pazarlıklar yapılıyor. Ankara'daki egemenler savaşa sürecekleri mehtemçiklerin kanını ucuza satmayacaklarını açıklıyor, bunun karşılığında askeri borçları sildirmek, en modern silahlar almak için güvenceler istiyorlar.

Son günlerde ise karşılıklı ziyaretler gündeme geldi. Türk Genelkurmay Başkanı Washington yolculuğuna hazırlanırken, Amerika'nın Irak'ın sömürge valisi olarak atayacağı Ortadoğu bölge merkez komutanı General Tommy Franks'ın Pazartesi günü Ankara'da olacağı "müjdesi" veriliyor. Görüşmelerin sadece askerlerle yapılacağı açıklanıyor. Ön görüşme yapıldıktan sonra Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök Washington yolculuğuna çıkacak. Bu arada Pentagon'dan üst düzey askeri ve sivil heyetlerin Ankara ziyaretleri için dosyalarını hazırladıklarına dair haberler de basında yer almaya başladı.

Generaller ABD'nin Irak'a saldırısının kaçınılmaz olduğunu açıklıyor, emekçilerin çocuklarını savaşa sürmeye hazırlanıyor, onların kanı üzerinden pazarlıklar yürütüyorlar. Ama Amerikan emperyalizmi

ile yaptıkları hiçbir anlaşmayı açıklamıyorlar. Bu, Amerikalı generallerin halka hangi gözle baktıklarını ortaya koyuyor.

Kalıcı işgal hazırlığı

Saldırdığı ülkeleri işgal etmeyi bir gelenek haline getiren ABD emperyalizmi, Irak için de aynı planı hazırlıyor. Saddam'ı devirip Irak'a demokrasi ihraç edeceğini açıklayıp duran ABD, savaş yaklaşınca yüzündeki maskeyi çıkartıp asıl niyetini ortaya koydu. Amerika'nın tarihi, onun demokrasi değil ama faşist diktatörlükler ihraç edebileceğinin örnekleriyle doludur. Zira gericiliğin kaynağı bizzat emperyalist-kapitalist sistemin kendisidir.

Saddam diktatörlüğünden "kurtarılacak" Irak halkı, ABD'li

general Tommy Franks'ın askeri valiliği altında eşsiz bir "demokrasi"ye kavuşacak. Afganistan'ı işgal altında tutan Amerikan askerlerinin nasıl "demokrat"lar oldukları, düğünleri bombalamalarından, El Kaide militanı barınıyor diye köyleri haritadan silmelerinden biliniyor. Vietnam'da, Filistin'de, Afganistan'da ve daha birçok ülkede yapılanlar, Irak'ta yapılacaklar konusunda yeterli fikri veriyor. Beyaz Saray sözcüsü Ari Flischer, ABD'nin Irak'ı vurup kaçamayacağını, müttefikleriyle bölgede istikrar ve barışın korunmasına yardım edeceklerini ve Irak'ın tek bir ülke olarak kalması konusunda kararlı olduklarını ilan etti. Elbette bunun için Amerikan işgalinin sürmesi gerekiyor.

ABD'de savaş karşıtı hareket

Beyaz Saray'ın savaş ağaları bu hazırlık ve planları yaparken, savaşı gerekçelendirmek için her türlü yalan ve demagojiye başvururken, Amerikan halkının bir kısmı sokaklara dökülüp "Benim adıma savaşıma!", "Petrol savaşına hayır!" sloganlarını haykırıyor. 11 Eylül'den sonra estirilen şovenist histeriye, Bush yönetimini eleştirenlerin vatan haini ilan edilmesine ve tekeli medyanın savaş çığırtkanlığına karşın böyle bir hareketin ortaya çıkması çok önemli bir gelişmedir.

6 Ekim'de 40 ayrı yerde yapılan mitinglere yüzbin savaş karşıtı katıldı. Önümüzdeki iki hafta içerisinde 250 savaş karşıtı eylem planlanmış durumda. Eylemlerle ilgili değerlendirmelerde, Vietnam savaşı sırasında bile böyle bir aktivizmin olmadığı, insanların her düzeyde örgütlenmeye başladıkları dile getiriliyor. Bir savaş karşıtı; "Üniversitelerde forumlar, oturma eylemleri, yürüyüşler, herşey var. Sanırım ülkemiz uzun zamandır görülmemiş güçte bir barış hareketinin etkisi altına giriyor" şeklinde yorum yapıyor. Ülke çapında yeni bir öğrenci hareketinin geliştiği, binlerce gencin örgütlenip savaşa karşı çıktığı dile getiriliyor.

İngiltere, İtalya ve diğer Avrupa ülkelerinde daha önce gerçekleşen savaş karşıtı eylemlerin de gösterdiği gibi, zincirlerinden boşalan emperyalist saldırganlık meydanı boş bulmayacak.

Savaşa aktif bir taraf olarak hazırlanan Türkiye'de de savaş karşıtı anti-emperyalist hareketi güçlendirmek, emekçi kitleleri bu alanda seferber etmek bizi bekleyen güncel bir görevdir.

Türkiye ABD'nin gözde cephesi olmaya hazırlanıyor

ABD'nin savaşla ilgili her yeni adımı, Türkiye'de anında yansımalarını buluyor. Haydut başı Bush nihayet ABD Kongresi'nden de savaş yetkisi alınca, Türkiye'deki haydutlar da savaş hazırlıklarını canla başla hızlandırmaya koyuldular. Ay başında devletin zirvelerinde (MGK ve Çankaya Zirvesi'nde) oluşturulan "acil eylem planı" bir bir hayata geçiriliyor.

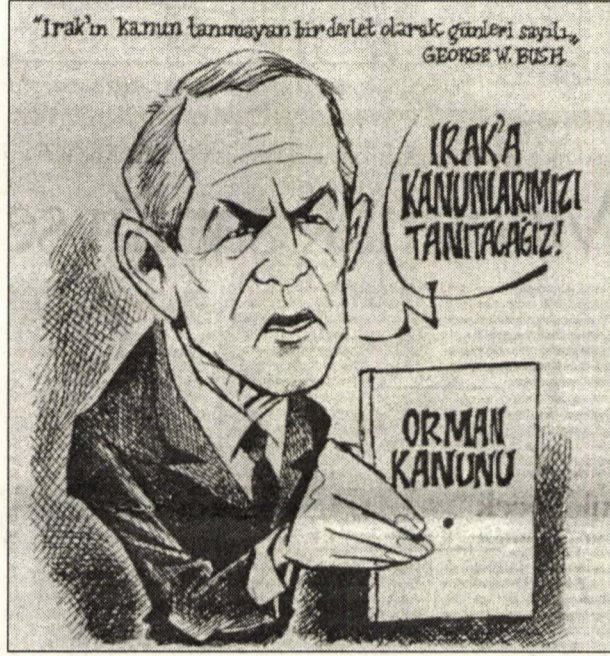
Açıklandığı kadarıyla, sadece bu planın altyapısının oluşturulması için 1.7 milyar dolar harcanacak. "Savaşın güncelleştirilmesi" esprisine uygun olarak Savaş Hali Kanunu ve Tüzüğü, Milli Koruma Kanunu ve Milli Müdafaa Mükellefiyeti mevzuatları yenileniyor. İçişleri Bakanlığı Kriz Yönetim Talimatnamesi'ni hazırlamış bulunuyor. Kızılay kendi payına düşen hazırlıkları tamamladığını açıklıyor. SES Genel Başkanı'nın açıklamasına göre; "Sağlık müdürlüklerine görev sefer emirleri çıkarıldı. Acil bir durumda, doktor ve hemşirelerin 24 saat içinde görev yerlerine gelmeleri istenecek." Yurtdışından gelebilecek yardımlar için Gaziantep merkez olarak belirlenmiş durumda. Göçe önlem olarak üçü 36-37. paraleller arasına, üçü de 37. paralelle Türkiye sınırı arasına olmak üzere 6 mülteci kampı kuruluyor. Ayrıca Türkiye sınırı boyunca 18 kamp ve Diyarbakır'da Göçmen Konaklama ve Koordinasyon Merkezi kurulacak.

Ordu ve Genelkurmay Başkanlığı, savaş hazırlıklarını zaten öteden beri sürdürüyordu. Son olarak izinler ikinci bir emre kadar kaldırıldı, komutanlıklardan "acil durum pozisyonu" almaları istendi. 81 ildeki kamyon, cip, çekici gibi sivil araçlara Milli Savunma Bakanlığı tarafından sefer görev emri gönderildi. MSB ayrıca sivil havacılık şirketlerinden uçak ve helikopterlerin listesini istedi. Genelkurmay Başkanı Özkök Kasım ayı içinde efendilerinin huzuruna çıkıp teknil rapor verecek ve muhtemelen savaşta somut görevleriyle ilgili emirlerle geri dönecek.

Türkiye'nin başlıca iktidar kurumları savaşı böyle güncelleştirirken, seçim barajını aşmaya kilitlemiş düzen partileri ve liderleri de burjuva medya ile el ele verip "halkı savaşa hazırlama"ya, savaşı meşrulaştırmaya çabalyorlar. Fakat burjuva siyaset arenasını dolduranların söz ve tutumları, tam da kendilerine yaraşan çelişki ve tutarsızlıklarla yoğrulmuş demagojilerden öteye geçemiyor.

Bunun en bariz temsilcisi Başbakan Ecevit'tir. Ecevit bir yandan her açıklamasının içine "savaş istemiyoruz"u yediriyor, ama öte yandan savaş hazırlığının başlıca aktörlüğünü yapıyor. Son konuşmalarından birinde söylediği aynen şöyledir: "ABD kendi başına müdahalede bulunursa, istemediğimiz halde o müdahalenin içine sürükleniriz. Çok gencimiz ölebilir... ABD'nin bizsiz bu hareketi yapmayacağını biliyoruz, onun için vazgeçmesini telkin ediyoruz..." Ama hemen ekliyor; "Kuzey Irak'ta çok sayıda Türkmen var, onları korumak için orada olmamız gerek."

Sermaye iktidarının savaşa dair politikasının özeti bu sözlerde saklıdır. Siz hem savaş istemeyeceksiniz, hem ABD bu hareketi bizsiz yapmaz diyeceksiniz, hem de istemediğimiz halde savaşın içine sürükleneceğinizden, zaten Türkmenleri korumak için orada olmamız gerektiğinden bahsedeceksiniz. Bu tam bir ikiyüzlülük ve sahtekarlıktır, bu bayağı bir demagojidir. Ama bu aynı zamanda ABD uşaklığının gövde gösterisidir. Burada işçi ve emekçilere "çocuklarımızın ölümüne hazır olun, yokluklarına

şimdiden hazırlanın" mesajı da verilmektedir.

Hükümetin büyük ortağı MHP'nin de DSP'den aşağı kalır yanı yok. Bahçeli Kürt sorunu vesile yaratmadıkça Irak savaşına değinmemek yolunu tutuyordu, ama Güney Kürdistan'da Kürt parlamentosu toplanınca nasıl bir saldırgan kurt olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Kuzey Irak'ta bir Kürt parlamentosu toplanıyor (ki Türk devletinin '96'daki özel katkı ve teşvikiyle kurulmuştur), MHP basıyor yaygarayı: "Türkiye'nin bağrında uydurma bir devlete müsaade etmeyiz, etmeyeceğiz." Bu sözler "KADEK'in iştahını kabartan bir gelişme olduğu" bahanesiyle sarf edilmiş gibi görünse de, altında Musul ve Kerkük'e dair sömürgeci hayaller yatıyor. Bahçeli demek istiyor ki; orası Türkiye'nin bağrındır, Türk toprağıdır. Nitekim bu düşüncüyü MHP'li Savunma Bakanı Çakmakoglu lafi hiç dolandırmadan açığa da vurmuştu. Bu düşüncenin mantıklı uzantısı, sermaye devletinin Irak saldırısına ortak olması, Güney Kürdistan'ı işgal etmesidir.

Kürt meselesi bahanesine sığınarak savaş çığırtkanlığı yapanlardan bir diğeri de DYP Başkanı Tansu Çiller'dir. Irak'a saldırı sorunu gündeme yerleştğinde "savaş sırasında başbakan olmak istiyorum, savaş konusunda en deneyimli olan benim" diyen bu kan düşkünü çeteci, Kürt halkına yönelik kirli savaşın en vahşi döneminin başbakanı olmasını her vesileyle övünç kaynağı olarak dillendirmekten kendisini alamıyor. Şimdi de avazı çıktığıınca yırtınıyor; "Kuzey Irak'ta Kürt devleti kuruluyor. Nasıl oluyor da benim ülkem bunlara gözünü kapatıyor. Ama tüm dünyaya sesleniyorum, herkes bilsin ki buna izin vermeyiz." Peki, PKK'ya karşı Talabani ve Barzani'yi bir araya getirip, Kürt parlamentosu kurduran kimdi?

Hükümetin diğeri ortağı Mesut Yılmaz ise, Özal ekolünün bir yetiştirilmesi olarak zaten savaş heveslisidir. Yılmaz, belki Özal gibi "bir koyup üç alacağız" diye fazla uçmuyor, ama mantık aynı mantık: "ABD'nin Irak'a yönelik operasyonu Irak sorununu tümüyle çözmeye yöneliktir. Bu çözümün Türkiye'nin lehine olması için Türkiye hareketin içinde olmak zorundadır."

3 Kasım sonrasında hükümet kurma hayalleriyle yaşayan AKP ve CHP, belki doğrudan savaşa girelim-girmeyelim demiyorlar, ama Amerika'nın ve Türkiye'deki iktidar sahiplerinin icazetinin savaş

yandırdığından geçtiğini biliyorlar. Zaten satır aralarında savaş taraftarı olduklarını da ifade ediyorlar. Doğrudan "biz savaştan tarafız, savaş hükümeti görevini layıkıyla yerine getireceğiz" demek yerine dolaylı ifadeleri tercih ediliyorlar. Erdoğan sermaye iktidarının ve Amerikan'ın gözüne girmek için yırtınıyor. Baykal, bölgede bilinçli olarak yaratılmış bir güç boşluğundan, Türkiye'nin gelişmelere ağırlık koyamadığından bahsederek, savaş kararının seçim sonrası kurulacak hükümete bırakılmasını istiyor. Bu partilerin böyle dolaylı ifadelerle başvurmalarının nedeni, sadece ve sadece yaslandıkları kitle tabanının savaş karşıtı duyarlılığıdır. Yoksa ABD ve Türk egemenlerine gerekli güvenceleri çoktan vermiş durumdadır.

Görüldüğü gibi savaş destekçiliğinde düzen partileri ortak paydada buluşuyorlar. Bunu izahtaki ortak paydaları ise Kuzey Irak'taki gelişmelere seyirci kalmamak, Türkmenlere sahip çıkmak ve Türkiye'yi her halükarda başlayacak olan savaştan en az zararla, hatta kârla çıkarmak minvalindedir. Özellikle Kürt parlamentosunun toplanması üzerinden sıkça kullanılan "Kuzey Irak'taki gelişmelere seyirci kalmamak" argümanı, Dışişleri Bakanlığı'nın Çarşamba günü açıklamasıyla boşa düşmüş oluyor. Açıklamanın altında yatan olgulara, pazarlık sonuçlarına ayrıca değinilebilir. Burada sadece içeriği üzerinden yansıyanlara bakalım.

Dışişleri sözcüsü Yusuf Buluç, ne olduysa, Kuzey Irak'taki gelişmeler konusunda çığırtkanlık yapan düzen çevrelerini azarlayarak, durumun kontrolleri altında olduğunu açıkladı. Sözcü, Türkiye ile ABD'nin Irak'ın bütünü ve Kuzey Irak bağlamında siyasi hedeflerinin örtüştüğünü belirtti. Açıklamada Kuzey Irak'ta bir örgütlenmeye gidilmesinin doğal olduğu, Türkiye'nin hem bu örgütlenmeyi desteklediği, hem de gerçekleşmesine en büyük katkıyı sağladığı hatırlatılıyor. Ayrıca Türkiye açısından önemli olanın bu düzenlemelerin geçici niteliğinin bozulmaması olduğu vurgulanıyor.

Bu kadarı bile, bütün savaş çığırtkanlarının Kuzey Irak gelişmelerini sadece savaşı izah malzemesi olarak kullandıklarını görmek için yeterlidir.

Açıklama ve ordu cephesinden yapılan hazırlıklar, örneğin "sıcak takip" ve kamp oluşturma bahanesiyle Güney Kürdistan'a girme hazırlığı, Türkiye'nin savaşa girmeye çoktan evet dediğini gösteriyor.

Bu savaşın faturasını işçi ve emekçiler ödeyecek. Bu savaşta işçi-emekçi çocukları ölecek. Ecevit seçim meydanında kendini tutamayıp bunu itiraf ettiği için yapıldı bu dışişleri açıklaması.

Kendilerine ve komşu halklara acı, yıkım ve ölümden başka bir şey getirmeyecek bu savaşa karşı işçi ve emekçilerin tepkisi henüz çok cılız. Savaş karşıtları henüz yeni yeni sokaklara çıkabildiler. Avrupa'da, Amerika'da gündeme damgasını vuran savaş karşıtı gösterilerden örnek almanın zamanıdır. Dosdoğru kendilerini etkileyecek bir savaşa duyarsız kalmak, işçi sınıfı ve emekçi kitleler açısından büyük felaketlere mal olacaktır. Seçim meydanlarını, mitingleri savaş karşıtı gösterilere dönüştürmek, savaş yarıdakısı-çığırtkanı sahtekar düzen partilerinden hesap sormak işçi ve emekçilerin önünde duran ertelenemez bir görevdir. O halde işçi ve emekçiler olarak hem yarıklarımıza sahip çıkmanın hem de halkların kardeşliğinin bir gereği olarak, dünyada boy gösteren savaş karşıtı harekete ülkemiz cephesinden bir an önce güç katalım, savaşı durdurmak harekete geçelim.

BDSP'nin Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili adayı Özden Demirel'in açıklaması:**İşçi ve emekçileri emperyalist savaşa karşı mücadeleye çağırıyorum!**

ABD emperyalizmi dünya ezilen halklarının kanını dökmeye devam ediyor. 11 Eylül'le birlikte sözümona teröre karşı mücadele başlatan ABD, saldırgan tutumunu gün gittikçe pervasızlaştırıyor. Dün Afgan halkının tepesine bomba yağdıran ABD, şimdi de komşumuz Irak'a yapacağı saldırı için tüm askeri hazırlıklarını tamamlamak üzere. ABD Kongresi'nden Irak'a müdahale yetkisi alan Bush

yönetimi savaş için düğmeye basmak için bekliyor.

ABD kendi hazırlıklarını tamamlarken Türkiye'de savaşa katılmak için hazırlıklarını sürdürüyor. Ekonomimizi IMF ve DB yönetirken dış politikamızı Pentagon belirlemektedir. Askeri kararları da NATO ve CIA yönlendirmektedir.

Bugüne kadar burjuva düzen partileri bu politikaların uygulayıcısı oldular. Adana'da bulunan İncirlik Üssü ABD'nin çiftliği durumundadır. Her zaman olduğu gibi yine İncirlik Üssü Irak halkına bombalar yağdırmak için sonuna kadar kullanılacaktır. Kore'de, Balkanlar'da ve son olarak Afganistan'da olduğu gibi işçi ve emekçi çocukları ABD'nin kirli çıkarları için savaşa sürülecektir. İşçi ve emekçi çocuklarının kanı pazarlık konusu yapılmamalıdır. '91 Körfez Savaşı'nda olduğu gibi, bu savaşın faturası yine işçi ve emekçilere çıkarılacak, yoksulluk ve sefaletimiz bir kat daha artacaktır.

Düzen partileri bu haksız savaşa Türkiye işçi sınıfını ve emekçi halkını alet etmek istiyorlar. Biz bu savaşa alet olmayacağız!

Emperyalizm gericiğin, sömürünün, sosyal yıkımın ve savaşın kaynağıdır. İşbirlikçi sermaye iktidarı var oldukça bağımsızlık, halklar arasında barış ve kardeşlik hayaldir. Bölgede ve dünya halkları arasında kalıcı barış gerçekleşemez.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun adayı olarak tüm işçi ve emekçileri bölgemizi kan gölüne çevirecek emperyalist savaşa karşı aşağıdaki taleplerimiz için omuz omuza mücadeleye çağırıyorum.

Başta İncirlik Üssü olmak üzere tüm NATO ve ABD üsleri kapatılsın!

Emperyalistlerle açık gizli tüm kölelik anlaşmaları iptal edilsin!

İMF, DB vb. emperyalist mali kuruluşlarla kölece ilişkilere son verilsin!

Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!

Kahrolsun emperyalizm!

Yaşasın bağımsız sosyalist Türkiye!

Özden Demirel

(Adana bağımsız sosyalist milletvekili adayı)

Adana BDSP'nin savaş karşıtı açıklama eylemi...

12 Ekim günü saat 12:30'da Uçak Mahallesi Cumartesi Pazarı'nda, **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** adına Özden Demirel, ABD'nin Irak'a yapmayı planladığı müdahaleye karşı mücadele etmeye çağrı yapan bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklaması öncesinde megafonla konuşmalar yapılarak ve evlere küçük el ilanları dağıtılarak, Şakirpaşa emekçileri açıklamaya davet edildi.

Açıklama sonrasında "Emperyalist savaşa hayır!", "Amerikan askeri olmayacağız!" sloganları atıldı. Açıklama, ertesi gün yapılacak etkinliğe çağrı davetinin ardından sona erdi.

BDSP çalışanları/Adana

Avukatlardan savaş karşıtı cübbeli yürüyüş!**"Savaş, insanlık için felakettir!"**

Amerikan emperyalizmi, Irak'a karşı yeni bir saldırı için geri sayıma başlarken, başta Amerika olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde onbinlerce insan "Savaşa hayır!" sloganıyla alanlara çıkarak emperyalist savaş ve saldırganlığı protesto ediyor. Türkiye'nin Amerika'yla savaş pazarlığı için masaya oturacağı şu günlerde İstanbul Barosu'na bağlı bine yakın avukat da savaşa karşı "Barış için yürüyoruz" eylemi düzenledi. Eyleme yaklaşık bin kişi katıldı.

14 Ekim'de Beyoğlu'nda bulunan Baro önünde biraraya gelen avukatlar önde "Savaşa hayır!" yazılı büyük bir çelenk taşıyarak yürüyüşü başlattı. Alkışlarla başlayan yürüyüş boyunca sık sık "Savaşa hayır!", "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!",

köleleştirilmesidir. Savaş, insanlık için felakettir...

ABD, Birleşmiş Milletler'den aldığı destekle istediği devlete, dilediği biçimde ve ölçüde saldıracak, kendince diz çökmeyeni yok edebilecek. Yine milyonlar ölecek, milyonlar aç kalacak, milyonlar köleleşecek...

"TC hükümeti savaşa katılıp katılmama konusunu kâr-zarar hesaplarıyla tartışıyor.

"Bizler İstanbul Barosu'na bağlı avukatlar olarak 'Irak'a saldırılmasın, üsler kullandırılmasın, savaşılmamasın' diyoruz..."

Basın açıklamasının ardından yine alkışlarla ve sloganlarla desteklenen eylem sona erdi.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

İşçi ve emekçiler emperyalist savaşa protesto etti...**"Amerika Ortadoğu'dan, İsrail Filistin'den defol!"**

Filistin ve Irak halkına karşı yürütülen siyonist ve emperyalist saldırganlığa karşı protesto eylemleri sürüyor. 16 Ekim'de Belediye-İş binası önünde biraraya gelen çeşitli şubelerden yaklaşık 300 işçi ve emekçi, başta ABD olmak üzere savaş yanlısı ülkeleri protesto etti.

İşten atılan Tuzla deri işçileri, Haber-İş, Genel-İş, Tüm Bel-Sen ve DEHAP temsilcilerinin de destek verdiği eylemde "Kahrolsun ABD emperyalizmi!", "Katil Şaron, katil Bush!", "ABD askeri olmayacağız!", "Savaşa karşı genel grev genel direniş!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" vb. sloganları atan ve "Savaşa hayır" yazılı önlük giyen işçiler, "ABD üsleri kapatılsın!", "Savaş insanlık için felakettir!", "Amerika Ortadoğu'dan, İsrail Filistin'den defol!" yazılı dövizler açtılar. Türkiye'yi de savaşa katmak için birbirleriyle yarışan düzen partileri de "Savaşa değil emekçiye bütçe!", "Savaş partilerine oy yok!" sloganlarıyla protesto edildi.

Sırasıyla söz alan Belediye-İş Şube Başkanı Hüseyin Ayrılmaz ve Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, her savaşta olduğu gibi bu savaşta da ölecek olanların işçi ve emekçi çocukları olacağını, ABD'nin Ortadoğu'da daha fazla kan akıtmasına izin vermeyeceklerini ve eylemlere devam edeceklerini söylediler. Konuşmaların ardından basın açıklamasını okuyan Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, sermaye partilerinin savaşı desteklediklerini, Türkiyeli işçi ve emekçilerin Irak ve Filistin'de süren saldırganlığa ortak olmayacaklarını belirtti. Açıklamaların sık sık alkış ve sloganlarla kesildiği eylem Gülüm'ün konuşmasının ardından bitirildi.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

İçerde işçi ve emekçilere, dışarda kardeş halklara savaş ilan ediliyor!

Düzen partileri geçtiğimiz hafta suskunluklarını bozarak Irak'a yönelik savaşın içinde yer alınması gerektiğini liderleri aracılığıyla açıkladılar. IMF programlarını uygulamayı taahhüt eden sermaye partileri, emperyalizme uşaklıkta, işçi-emekçilere ve kardeş halklara ise düşmanlıkta birleştiklerini bir kez daha ortaya koydular. ANAP lideri ve başbakan yardımcısı Mesut Yılmaz "savaş çıkarsa katılmamız doğru olur"; DYP lideri Tansu Çiller "hiç kimse Kürt parlamentosunu toplayıp orayı başkent ilan etmesin, yoksa karşısında bizi bulur"; DSP lideri başbakan Ecevit "gelişmeler irademiz dışında bizi savaşa sürüklüyor"; MHP lideri Bahçeli "uydurma bir devlete müsaade etmeyeceğiz"; CHP lideri Baykal "ulusal çıkarlar için gerekli önlemler alınmalıdır, ancak bir askeri müdahale kararını yeni hükümet almalıdır"; AKP lideri Erdoğan "savaş kararını birlikte almalıyız" şeklinde açıklamalar yaptılar.

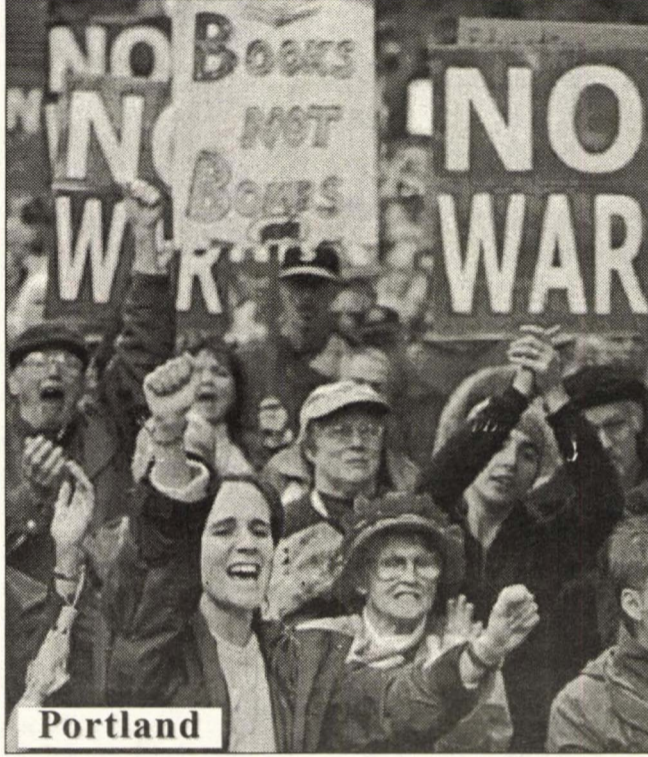
IMF programlarını en iyi ben uygulayım diyenler şimdi de savaşa en iyi ben komuta ederim diyorlar. Savaşa girmek için öne sürdükleri neden ise, Kuzey Irak'ta bir Kürt devletinin kurulabileceği, bunun Türkiye'nin "ulusal çıkarlarına" aykırı olduğu iddiasidir.

Ülke ekonomisini IMF'ye, dış politikasını ABD'ye, sözde demokratikleşme, insan hakları vb. sorunlarını AB aracılığıyla Avrupalı emperyalistlere bağlayan işbirlikçi uşak takımı, birden bire tepeden tırnağa "ulusalçı" kesilip savaş naraları atmaya başladı. Oysa savaşa girmelerinin nedeni "ulusal çıkarlar"ı değil, ABD'ye uşaklıklarının gereğidir. Sermaye devleti ve düzen partileri için "ulusal çıkarlar", kardeş halkları katletmenin karşılığı olarak emperyalistlerden yeni krediler almak ve savaş koşullarını gerekçe göstererek savaş zamları, savaş vergileri, sıfır ücret artışları, toplu işten çıkarmalar vb. ile işçi ve emekçi yıkımını derinleştirmekten ibarettir.

ABD'nin bölgedeki petrol kaynaklarını ele geçirmek ve Ortadoğu ile Asya'da tam bir hakimiyetini kurmak için Irak'a savaş ilan etmesinin ardından, Türkiye ve ABD arasında yapılan pazarlıklar sonucu, Türkiye'nin ABD safında savaşa katılma kararı kesinleşmişti. Aylardır her iki ülkenin savunma bakanları, ordu yetkilileri ve bürokratları ABD ile Türkiye arasında adeta mekik dokumuş, Mehmetçiğin kanı üzerinden pazarlıklar tamamlanmış, gerekli planlamalar yapılmıştı. Aradan geçen zaman içerisinde işbirlikçi sermaye devleti savaşa yönelik olarak ülkedeki üslerin kullanıma hazırlanması, Türkiye-Irak sınırına askeri yığınak, Kuzey Irak'taki Bamerna Havaalanı gibi yerlerin ele geçirilmesi vb. hazırlıkları yerine getirdi. Şimdi sıra kitleleri savaşa ikna etmek için makul nedenler yaratmaya ve bunu propaganda etmeye geldi.

Kuzey Irak'ta üstelik zengin petrol yatakları üzerinde kurulabilecek bir Kürt devletinin Türkiye'nin "ulusal çıkarları"na aykırı olduğu savaşa katılma nedeni olarak sunuluyor. Bu gerekçe bir yandan da PKK'nin teslimiyetiyle etkisini yitiren şoven propagandayı yeniden tırmandırmak için kullanılmak isteniyor. Sermaye medyasından işveren örgütlerine, hükümet ve ordunun çeşitli düzeylerindeki kurumlarından üniversite rektörlerine kadar tüm düzen cephesinin düğmeye basılmışçasına başlattığı şoven kampanyaya düzen partileri de dört elle sarıldılar. Dün DSP ve MHP'yi iktidara taşıyan şovenizm rüzgarını arkasına almak isteyen düzen partilerinin her biri, Kürt halkını hedef alan bir savaşa şimdiden girişmiş bulunuyorlar.

Kuzey Irak'ta kurulacak bir Kürt devletinin

ABD'nin Türkiye'yi bölme planının bir parçası olduğunu söyleyen sol Kemalister ise, sözde anti-emperyalist tavır takınarak, savaşa etkin olarak katılmaması ve ABD'nin planlarının bozulması çağrısını yapıyorlar. Oysa daha geçtiğimiz günlerde ABD'nin Ankara büyük elçisi Robert Pearson yaptığı açıklamada bakın ne diyor: "Türkiye ile ABD'nin Irak politikası konusunda aynı düşündüğüne ilişkin basın haberlerine karşın, Türkler ve Amerikalılar temel konularda uzlaştığımızı anımsamalıdır", "ABD terörizmi yok etmek için devletler koalisyonuna liderlik etmek zorunda. Bu çabada Türkiye'den daha iyi bir müttefik olamazdı."

ABD'nin Türkiye'yi bölmek istediğini iddia eden ve orduyu emperyalizmin oyunlarına müdahale etmeye çağıran sol Kemalistlere sormak lazım: Askeri üstlerini ABD'ye açan, istihbarat desteği sunan, topraklarını kullanmasına izin veren ve askerlerini de çok yakında hizmetine vermek için zemin hazırlayan sermaye devleti ve ordusu da ABD'nin Türkiye'yi bölme çabasına ortak oluyor olmasın? Sermaye devleti çok iyi biliyor ki, Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti kurulsa dahi bu bağımsız bir devlet olmayacaktır. Bizzat kurucu aktörlerinin kimlikleri bu konuda yeterince fikir veriyor

Barzani ve Talabani yıllardır Türk devletinin Kürt halkına karşı yürüttüğü kirli savaşta ortak hareket eden, kendi halkını katletmekte sakınca görmeyen iki işbirlikçi haindir. Kuracakları bir "devlet" de olsa olsa, adı Kürdistan olan bir ABD eyaleti olacaktır. Sol Kemalister bunu çok iyi bildikleri halde, "ulusal çıkarlar" perdesi ile ülke emperyalizminin savaş arabasına bağlamak istiyorlar.

Kimi solcu geçinen aydınlar da, ABD'nin Türkiye gibi önemli bir müttefikinin karşı çıktığı bir Kürt devletinin kurulmasına izin vermeyeceği değerlendirmesinden hareketle,

sözde savaş karşıtlığına soyunuyorlar. Söylediklerinin özeti şu: ABD, Türkiye gibi bir dediğini iki etmeyen bir müttefiki varken bir Kürt devletine ihtiyaç duymaz ve izin vermez, o yüzden bizim savaşa katılmamız için bir neden yok!

"İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarıyla mücadeleyle!

Milli Savunma Bakanı Çakmakoglu'nun "istenmeyen bir durumla karşılaşırsak bölgeye müdahale edebiliriz" açıklaması ile Ecevit'in "çok gencimiz ölebilir" sözleri, sermaye devletinin savaş kararını açıkça ilan etmesi anlamına gelmektedir. Devlet Bakanı Masum Türker'in "ekonomiyi savaşa hazırlıyorum" açıklaması ise, savaşın Irak'a yönelik askeri bir müdahalenin yanı sıra içeride de işçi ve emekçilere yönelik hak gaspları, savaş vergileri, zamlar vb. demektir.

Emperyalizm ile işbirlikçi sermaye sınıfı dışarda kardeş halkları, içeride ise işçi ve emekçileri hedef alan bir savaş ilan etmiş, tüm kurumlarıyla savaş hazırlıklarına girişmiş bulunuyor.

TSK'da ikinci bir emre kadar tüm izinler kaldırıldı.

Ordu komutanlıklarından acil durum pozisyonu almaları istendi. Seferberlik ve savaş hali kanunu ve tüzüğü, milli koruma ve milli müdafaa mükellefiyetinin gözden geçirilip yenilenmesi kararlaştırıldı. İçişleri Bakanlığı tarafından kriz yönetim talimatnamesi taslağı hazırlandı. Mülteci akınına karşı önlemler alındı. Milli Savunma Bakanlığı 81 ildeki cip, kamyon, çekici gibi araçlara sefer görev emri çıkardı. Emniyet müdürlükleri, MİT, mülki ve idari amirler savaş durumuna göre hazırlıklara hız verdi. Tüm bunlara Türk ve Kürt emekçilerinin birlikteliğini parçalamaya dönük tırmandırılan şovenist propagandayı da eklemek gerekiyor. Kısacası, içeride ve dışarda savaş cephesi hazırlanıyor. Sırtını emperyalizme dayanmış bir avuç işbirlikçi, milyonlarca işçi ve emekçiye savaş ilan ediyor.

İşçi ve emekçiler de kendi cephelerinden savaşa her yönüyle hazırlanmalıydılar. Emperyalist savaşı ve yıkımı durdurmak, "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarıyla mücadeleyi yükseltmekle mümkündür.

Ankara İHD'den emperyalist savaşa karşı eylem...

"ABD'nin petrol düşleri için ölmeyeceğiz, öldürmeyeceğiz!"

12 Ekim Cumartesi günü İHD Ankara Şubesi Yüksel Caddesi'nde bir basın açıklaması yaptı.

Şube Başkanı, Amerika'nın çıkarları doğrultusunda ölmek ve öldürmemek için, halkların kardeşliği için her Cumartesi bu alanda olacaklarını belirtti. Daha sonra oturma eylemine geçildi. Ardından şair Mehmet Özer şiirlerini okudu.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı basın açıklamasında, "ABD askeri olmayacağız!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Filistin'de İsrail terörüne son!", "ABD'nin petrol düşleri için ölmeyeceğiz, öldürmeyeceğiz!" vb. dövizler açıldı. "Yaşasın halkların kardeşliği!", "ABD askeri olmayacağız!" sloganlarının atılmasının ardından her Cumartesi Yüksel Caddesi'nde olunacağı vurgulanarak eylem sona erdirildi.

SY Kızıl Bayrak/Ankara

Sermaye iktidarı dört koldan savaşa hazırlanıyor!

ABD emperyalizminin Irak'a saldırısı kesinleşmiş durumda. Türkiye de her açıdan savaş hazırlıklarını tamamlıyor. Düzenin tüm kurum ve kuruluşları kendi üzerlerine düşenleri yerine getirebilmek için canla başla çalışıyorlar. Medya çığırtkanlığıyla işçi ve emekçiler, savaş taraftarı hale getirilemese de, en azından tarafsızlaştırılmaya çalışılıyor. Bunun için "ulusal güvenliğin" korunmasından terörizme karşı savaşa, kurulacak Kürt devletinin oluşturacağı tehditten Musul ve Kerkük'ün Türkiye'nin denetimine geçmesine dek pek çok argüman arsızca kullanılıyor. Bu arada Kızılay, olası göç dalgasına karşı hazırlıklarını tamamladığını ve emperyalist saldırganlık sonrası yurtlarını terketmek zorunda kalacak yüzbinlerce insanı barındırabilecek kamplar kurduğunu açıkladı. Ayrıca Sağlık Bakanlığı da çalışan personel hakkında sefer görev emri çıkardı.

En önemlisi ise ordunun çoktan başlamış olan hazırlıklarıdır. ABD Savunma Bakan yardımcısı Wolfowitz'in Türkiye ziyaretinde savaş hazırlıkları gündeme gelmiş, ABD Genelkurmay Başkanı da Türk Genelkurmay'yla görüşmüştü. Toplantıda hangi koşullarda savaşa girileceği tartışılmıştı. Dolayısıyla Türk ordusu savaş hazırlıklarına uzun zaman önce başlamıştı.

Bu durum kendisini 3 Ağustos'ta yapılan Yüksek Askeri Şura kararlarında da gösterdi. Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na gelenekler gereği Edip Başer'in atanması beklenirken Jandarma Genel Komutanı Aytaç Yalman'ın atanması, savaş hazırlıklarının ilk işareti oldu. Aytaç Yalman önceki konumu gereği Kürdistan coğrafyasını iyi tanınması ve kirli savaşta uzmanlaşması nedeniyle bu göreve getirildi. Yanı sıra Kuzey Irak coğrafyasını iyi bilen ve kirli savaşta rol oynayan çok sayıda komutan da bu özellikleri doğrultusunda yeniden konumlandırıldılar. Ordu tarafından bunun sıradan bir atama olduğu belirtilse de, burjuva medya bunun olası savaşa önden hazırlık olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. Bunu askeri birliklerin Irak sınırına kaydırılması ve Kuzey Irak'ta bulunan asker sayısının artırılması izledi. Bu dönemde ordunun üst kademeleri tarafından savaş hazırlıkları yalanlanırken, Kuzey Irak'ta bulunan Bagram Havaüssü'ne Türk birlikleri tarafından operasyon düzenlendiği ve Iraklı askerlerle çatışıldığı medyaya yansdı. Ancak ordu sözcüleri bu konuda açıklama yapmaktan kaçındılar. Bunun en önemli nedeni, kitleler arasında savaş karşıtı duyarlılığın gelişmiş olması ve bu duyarlılık geriletilmeden girişilecek bir savaşın yaratacağı tepkiydi.

Son dönemde Kürt liderlerle yaşanan gerilim üzerinden durum daha da netleşti. Barzani'nin ABD'den aldığı sözlere güvenerek Musul-Kerkük hakkında yaptığı açıklama istenen fırsatı yarattı. Ordunun üst kademeleri derhal bunun savaş nedeni sayılacağını ve gerekirse Kuzey Irak'a girileceğini açıkladılar. 4 Ekim günü Cumhurbaşkanlığı köşkünde ordu komutanları, hükümet yöneticileri bir toplantı yaparak savaş hazırlıklarına resmîyet kazandırdılar. Bu toplantıda düzenin asıl yöneticisi olan ordu diğer kurumlara yapmaları gerekenleri iletip, hazırlıklara başlanması komutunu verdi.

Bu toplantının ardından hükümet sözcüleri ve satılık kaleşörler savaşa girmenin zorunluluğu üzerine yoğun bir propaganda başlattılar. İlk Körfez Savaşı'nda yaşanan ekonomik yıkımdan daha büyük olacak bir yıkımı önlemek için savaşa girmek gerektiği doğrultusunda iğrenç bir kampanya

yürütüldü/yürütülüyor.

6 Ekim günü ise Ecevit Kürtlerin devletleşme çabalarının savaş nedeni olduğunu açıkladı. Bunun zirvenin ardından yapılması ordu tarafından düğmeye basıldığının göstergesiydi. Ecevit'in açıklamalarını başka açıklamalar izledi. Meclis Başkanı Ö. İzgi Kuzey Irak'ta Türkiye'nin tarihsel haklarından bahsedip Musul-Kerkük üzerinden açıkça savaş çığırtkanlığı yapmaktan çekinmedi. Kürt partilerinin topladıkları mecliste bir anayasa hazırlama girişimleri de aynı sertlikte yanıtlandı.

Ordu sık sık savaşa hazır olduğunu yineliyor, her türlü duruma karşın hazırlıklarını sürdürdüğünü açıklıyor. Her açıklamayı savaş konusunda atılan yeni bir adım izliyor. Savunma Bakanı Çakmakoglu, 14 Ekim günü yaptığı açıklamada, Kuzey Irak'taki devletleşme girişiminin müdahale nedeni olacağını açıkladı. Aynı gün Genelkurmay savaş hazırlıkları doğrultusunda tüm izinleri kaldırdı. Tüm birliklerde acil durum ilan edildi, birliklerin her an savaşa hazır bulundurulmaları istendi. Üst düzey komutanlar sınır bölgelerinde denetimde bulunmak üzere birliklerde teftiş başlattılar. Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'nden mevcut uçak ve helikopterlerin listesi istendi ve seferberlik ilanı ile birlikte nereye teslim

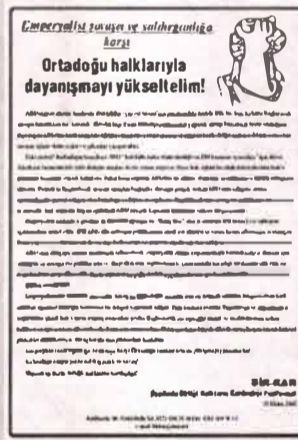
edilmeleri gerektiğine dek pek çok konuda gerekli emirler iletildi. Bütçeden önemli bir payın ordunun kullanımına sunulması istendi. Hazine bunun hazırlıklarını tamamlarken, bu amaçla savaş vergilerinin uygulanması gündeme geldi, vb...

Kıscası Türk ordusu bu kirli savaşta efendisinin emirlerine yerine getirmek için hazırlıklarını hızla tamamlıyor. Gençlerimizin kanlarının emperyalistlerin çıkarları için dökülmesinin bedeli de belirlenmiş durumda. ABD'den savaşa girme karşılığında askeri borçların silinmesi isteniyor. Yani gençlerimizin ölüme sürülmesinin bedeli birkaç milyar dolar!

Düzen temsilcileri ve sermaye medyası, toplumda savaşa karşı varolan duyarlılığı kırmak, ABD'ye kölece uşaklıklarının üstünü örtmek için, bir Kürt devletinin kurulmasının engellenmesi argümanına sarılmış bulunuyorlar. Savaşla ilgili tartışmalar bu alana çekiliyor, ABD'nin çıkarları için değil ülkemizin çıkarları için savaşa gireceğiz propagandası yapılıyor. Gericî düzen cephesinin bu kirli savaşı meşrulaştırma çabalarına karşı etkili bir propaganda-ajitasyon faaliyetini örmek, işçiler, emekçiler ve gençlik saflarında savaş karşıtı duyarlılığı geliştirmek ve harekete geçirmek görev ve sorumluluğu duruyor önümüzde.

Emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı

Ortadoğu halklarıyla dayanışmayı yükseltelim!

ABD emperyalizmi tarafında ilan edilen "yüzyıl savaşı"nın gündemdeki hedefi Irak'tır. Irak'ka karşı başlayacak savaşın hazırlıkları hız kazandı. Haydut başı Bush küstahça açıklamalar yaparak savaşı başlatmak üzere olduğunu duyuruyor. ABD'nin kirli amaçları uğruna Ortadoğu yangın

alanına dönüştürülecek, bölge halkları dehşet verici bir savaşın içinde derin acılar ve yıkımlar yaşayacaktır.

Peki neden? Barbarlığın temsilcisi ABD "Irak kitle imha silahı ürettiği ve BM kararına uymadığı" için diyor. Tekellerin hizmetindeki kitle iletişim araçları da bu yalanı yayıyor. Oysa Irak rejimi BM silah denetçilerinin Irak'a girmesini koşulsuz olarak kabul etti. Fakat buna rağmen ABD, her ne olursa olsun Irak'a saldırıya kararlı olduğunu ilan etti. Demek ki başlatılacak savaşın amaçları başkadır. Savaşın gerçek nedeni ABD'nin rakipsiz dünya egemenliğidir, petrol bölgesi olan Ortadoğu'ya ilişkin hesaplardır. Başlatılacak olan savaş bu politikanın bir uzantısıdır. Irak rejimine boyun eğdirmek ABD'nin çok kapsamlı hesabının sadece bir parçasıdır.

Emperyalist saldırılara gerekçe uydurmakla uğraşan ve "Barış Evi" olarak sunulan BM küstah

ve saldırgan açıklamalara hedef oldu. BM ABD'nin saldırgan politikasında aktif rol almaya ve savaş kararı çıkarmaya zorlanıyor. Bunu yapmaması durumunda devre dışı bırakılacağı ve geçersiz sayılacağı ilan ediliyor.

ABD tüm dünyaya orman yasalarıyla hükmederek emperyalist dünya imparatorluğu kurmak istiyor. Bunun için saldırgan ve savaşçı bir politika izliyor. Bu politikanın toplumların iç yaşamındaki karşılığı ise demokratik hak ve özgürlüklerin gaspedilmesidir. Baskı rejimleri ve polis devleti uygulamalarının güçlendirilmesidir.

İşçiler, emekçiler!

Emperyalizm bir barbarlık düzenidir. Savaş bu barbarlığın insanlık için en dehşetli olanıdır. Emperyalizm kirli çıkarları uğruna Ortadoğu halklarına bu dehşeti yaşatmak istiyor. Dün Yugoslavya ve Afganistan'a tonlarca bomba yağdıranlar şimdi Irak'ı ateşe vermeye hazırlanıyorlar. Başlatılacak savaşın ağır insani ve maddi faturası ezilen halklara ve işçi sınıfına ödetirilecek. Buna izin vermeyelim. Daha şimdiden birçok ülkede savaş karşıtı büyük kitlesel gösteriler düzenleniyor. Savaş karşıtı tüm gösterilere katılalım.

Emperyalist saldırganlığa ve savaşa karşı Ortadoğu halklarıyla dayanışmayı yükseltelim!

Kahrolsun emperyalist saldırganlık ve savaş!

Yaşamın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Bir-Kar

(İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu)

15 Ekim 2002

Kokuşmuş düzenin kirli adayları

3 Kasım'da yapılacak seçimler öncesinde binlerce kişi milletvekili adaylığı yarışına girdi. Milletvekili aday adaylarının durumları hem parti yönetimleri, hem de Yüksek Seçim Kurulu tarafından incelendi. Ve bu inceleme sonunda aday adaylarının bir kısmı elendi. Elenmeyenler, düzen tarafından milletvekili olmasında sakınca görülmeyle ilgili.

Meclis sermaye devletinin ve düzen siyasetinin en çok önem verdiği kurumlardan biri. Haliyle milletvekili seçilip meclise girebilmek için adaylarda dürüstlük, güvenilirlik gibi bir dizi olumlu özelliğin arandığı, bu yüzden de seçimler öncesinde ince elenip sık dokunduğu, adayların titizlikle incelenip seçildiği sanılabilir.

Oysa bu eleme sürecini başarıyla geçip de partiler tarafından milletvekilliğine aday gösterilen kişilerin kimliklerine ve sicillerine baktığımızda durumun hiç de böyle olmadığını görüyoruz. Sermaye partilerinin listeleri geçmişte birçok suç işlemiş, bir kısmı hala sanık ya da aranır durumda olanlarla dolu. Meclise girmek için şu günlerde meydanlarda halkın önüne çıkıp oy isteyenlerin önemli bir bölümü ya eski bir katil, ya hırsız, ya da sahtekar.

Milletvekili aday listelerinin bu şekilde oluşması kesinlikle rastlantı değil. Kaldı ki bu durum 3 Kasım seçimlerine özgü bir şey de değil. Daha önceki seçimler açısından da benzer bir tablo söz konusuydu. Bunun kanıtı şu anda işbaşında olan mecliste yer alanlar. Halen mecliste katil eskisi, çete reisi ya da adı dolandırıcılık ve yolsuzluklarla anılan milletvekilleri var. Durum onu gösteriyor ki, 3 Kasım seçimlerinden sonra da pek farklı bir meclis bileşeni ortaya çıkmayacak. Duvarında "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" yazan meclis genel kurul salonundaki ceylan derisi koltuklara gene bir sürü çeteci, hırsız ve katil oturacak.

Çürüyen kapitalizmdir, meclis sadece bunun aynasıdır

Milletvekili adaylarının pek çoğunun sicilinin bozuk olmasının bir rastlantı olmadığını söylemiştik. Aday listeleri aslında bir çürüme ve kokuşmanın yansımasıdır. Bugün aday listeleri yarınsa meclis bileşeni bir çürüme ve kokuşmuşluğun göstergesidir. Peki kimdir, nedir çürüyüp kokuşan? Meclis sermaye sınıfının meclisi olduğuna göre ve orada işçi ve emekçilerin gerçek temsilcileri oturmadığına göre, çürüme ve kokuşmayı yaşayan sermaye sınıfıdır.

Aday listeleri halka söylenen yalanların itirafıdır

Televizyonlarda, meydanlarda halkın karşısına geçip ülkeyi kendilerinin kurtaracağını söyleyen, temiz siyaset sözü veren, yolsuzluğu ve hırsızlığı önleyeceğini iddia eden partilerin bu sözlerinde ne kadar da samimiyetsiz olduğunu milletvekili adaylarına bakarak rahatça görmek mümkündür.

Hem insan haklarından, demokrasiden söz edeceksin, hem de her türlü insan hakları ihlalinin sorumlusu asker-polis eskilerini, eli kanlı katilleri milletvekili aday göstereceksin! Hem yolsuzluklara karşı olduğunu, "temiz siyaset" istediğini söyleyeceksin, hem de milletvekili listelerinde adı yolsuzluklara, sahtekarlıklara bulaşmış onlarca insan

olacak!

Düzen partileri arasında fark yok!

İşçi ve emekçiler bütün bu yüzüzlükleri ve söylenen yalanları büyük ölçüde biliyorlar. Pek çoğu kendilerine oynanan bu oyunun farkında. Bugün pek çok düzen partisinin barajı geçememe korkusu duyması da bundan kaynaklanıyor. Fakat iktidardaki düzen partilerine sırtını dönen işçi ve emekçiler kendi gerçek siyasal öncüleriyle buluşamadıkları ölçüde kolaylıkla bir diğer düzen partisinin tuzağına düşebiliyorlar.

Oysa ki iktidardaki partilere tepki duyarak yöneldikleri CHP, AKP ve Genç Parti gibi partilerin de emekçilere yalan söyleme konusunda iktidar

partilerinden en ufak bir farkı bulunmuyor. Bu üç partinin listelerinde de yolsuzluk, uyuşturucu kaçakçılığı, görevi kötüye kullanmak, zimmete para geçirmek gibi suçlardan yargılanan pek çok isim var. Seçim barajını aşma ihtimallerinin bir parça yüksek oluşu, milletvekili dokunulmazlığı peşindeki birçok kişinin bu partilerden aday olmasına yol açmış durumda. Hepsini de oy verecek işçi ve emekçileri bir biçimde kandırıp kapağı meclise atmanın hayalini kuruyorlar.

Sermaye sınıfı ve sermaye düzeni çürüyüp kokuşuyor. Meclisi de bu yüzden hırsız ve katillerle dolu. Bu pisliği temizlemenin yolu çürüme ve kokuşmanın kaynağını yok etmekten, bu sömürü düzenini yıkmaktan geçiyor.

Düzen partilerinin aday listelerinden örnekler

Katiller ve çeteciler

Sedat Bucak: DYP'nin Urfa adayı. Bilindiği gibi adı Susurluk dosyasında geçiyor. Kürt halkına ve devrimcilere karşı işlenmiş pek çok suçun faili.

Mehmet Gül: Halen milletvekili. Yeniden aday oldu. 16 Mart 1978'de, İstanbul Beyazıt'ta 7 devrimci öğrencinin ölümüyle sonuçlanan katliamın faillerinden.

Mehmet Açar: MHP Balıkesir 5. sıra adayı. "Eski" ülkücü militan. Patlayıcı imal etmek, evlere ve kahvehanelere bombalı saldırılar düzenlemekten sabıkası var. Eski Dışişleri Bakanı Mehmet Açar'la isimlerinin ötesinde de benzerlikleri bulunduğu anlaşılıyor.

İsmail Hakkı Cerrahoğlu: MHP'nin Zonguldak adayı. 12 Eylül öncesinde *Demokrat* gazetesi muhabirinin öldürülmesi için emir verdi. Hakkında dava açıldığı için yurtdışına kaçtı. Açılan dava zaman aşımından düşünce yurda döndü.

Cemal Enginyurt: MHP'nin Ordu milletvekili adayı, halen milletvekili. Daha 13 yaşındayken bir kişinin öldürülmesiyle ilgili olarak tutuklandı ve cezaevinde yattı. 12 Eylül öncesindeki eylemlerinden dolayı hakkında birçok dava açıldı. Milletvekili olduğu dönemde ise Cumhurbaşkanı adayı Sadi Somuncuoğlu'yu tartakladığı için hakkında dava açıldı.

Musa Serdar Çelebi: BBP İstanbul 2. bölge adayı. Papa suikastı ve Abdi İpekçi cinayetinin faillerinden.

Oral Çelik: Malatya'dan bağımsız aday. Papa suikastı ve Abdi İpekçi cinayetinin diğer bir faili. Bunlardan başka birçok suça daha adı karışmış durumda.

Hidayet Altınakar: Eski MHP İl Başkanı. Ülkücü faşistlerin pek çoğu gibi her türlü kirli işe girip çıkmış bir isim. Hakkında silahla tehdit, karşılıksız çek vermek ve evrakta sahtecilik gibi suçlardan birçok soruşturma ve dava açılmış durumda.

Murat Yalçın: MHP'nin İzmir 1. Bölge adayı. Hakkında adam öldürmeye teşvik, ruhsatsız silah bulundurmak ve silahlı eyleme katılmaktan davalar açıldı.

Yılma Durak: MHP'nin Erzurum adayı. MHP ana davasından yargılandı, fakat davanın zaman aşımına uğradığı gerekçesiyle ceza verilmedi. Abdi İpekçi'nin öldürülmesi ve Mehmet Ali Ağca'yı cezaevinden kaçırılması olaylarında da adı geçiyor.

Sıtkı Seremetli: Bir başka faşist militan eskisi. MHP'nin Balıkesir milletvekili adayı. Geçmişte emekçilere ve devrimcilere karşı birçok eylemin içinde bulundu. Hakkında patlayıcı madde imal etmek, silah saklamak, faşist katilleri saklamaktan çeşitli davalar açıldı.

Muzaffer Yıldız: MHP'nin İstanbul 1. bölge adayı. Ülkücü mafya mensubu. Esnaftan ve halktan zorla para topladığı ve suç delillerini ortadan kaldırdığı için hakkında dava açıldı.

Hırsızlar ve dolandırıcılar

Emin Şirin: AKP'nin İstanbul 1 bölge adayı. Akşam gazetesinin yöneticiliğini yaparken TRT'yi dolandırdığı gerekçesiyle tutuklandı.

İdris Naim Şahin: AKP'nin İstanbul 3. bölge adayı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde görev yaptığı yıllarda adı Akbil ve Albayrak davalarında geçiyor. İhaleye fesat karıştırmakla, görevini kötüye kullanmakla suçlanıyor.

Hüseyin Besli: AKP'nin İstanbul 1. bölge adayı. İGDAŞ'ta yapılan yolsuzluklarla ilgili yargılanıyor.

Adem Baştürk: AKP'nin Kayseri adayı. Albayrak ve İGDAŞ yolsuzluk davalarından halen yargılanıyor.

Fevzi Arıcı: DYP'nin Mersin adayı. Zimmete para geçirmekten 17 ay ceza aldı.

Enver Öktem: CHP'nin İzmir 1. Bölge adayı. Eski sendikacı. Görevi kötüye kullanmak, evrakta sahtekarlık, usulsüz kredi kullanmak, zimmete para geçirmekten halen yargılanıyor.

Necip Yağız: CHP'nin Van adayı. Geçtiğimiz günlerde yakalanan 55 kg uyuşturucunun sahibi olduğu gerekçesiyle kardeşi gözaltına alındı. Kendisi de halen soruşturma kapsamında.

Mithat Akkaya: DSP'nin Adana adayı. Sahte evrak kullanarak vergi kaçırdığı için yargılanıyor.

Kartal-Pendik bölgesi BDSP çalışmalarından...

Pendik ve Kurtköy'de çalışmalar giderek güçleniyor...

Anadolu Yakası'nda **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun çalışmaları hızlanarak devam ediyor. Aydos'ta açmış olduğumuz seçim büromuzu, platformumuzun kürsüsü olarak kullanıyoruz. Seçim büromuza ilgi her geçen gün artıyor. Devrimci şiarların yer aldığı materyallerimizle donattığımız büromuz, semtteki

emekçiler için alışılmışın dışında bir görüntü sunuyor. Emekçilerin bir takım çekincelerine rağmen büromuz belli bir ilginin odağı durumunda. Geç saatlere kadar açık tuttuğumuz büromuz, saatler süren sohbetlerin yaşandığı bir tartışma platformuna dönüşmüş durumda.

Bürolarımızı daha işlevsel kullanmak için belli konular ekseninde programlar gerçekleştirmeye karar verdik. Önümüzdeki birkaç gün içinde savaşın yıkımını ve insanlar üzerindeki etkisini anlatan "Kusursuz çember" filmi gösterilecek. Bir grup arkadaş gençliğin sorunlarına ilişkin bir seminerin hazırlığı içerisinde. Önümüzdeki birkaç gün içinde seminerin sunumunu gerçekleştirecekler.

"İşçi sınıfı ve seçimler" başlıklı söyleşimizi de seminerin ardından pratiğe geçireceğiz. 3 Kasım'a kadar işçilerin, emekçilerin, kadınların ve gençlerin en yakıcı sorunlarını gündemleştirerek çalışmalarımızı devam etmeyi hedefliyoruz.

Bu hafta da ev toplantılarımıza devam ettik. Gerek kadın toplantılarında gerekse karma toplantılarda olsun artık emekçilerin düzenden hiçbir beklentilerinin kalmadığını çok açık ve net bir şekilde görüyoruz. Emekçilerin bizzat yaşadığı sorunların tartışıldığı toplantılarda bizim sunduğumuz platformun ilgiyle karşılandığına tanık oluyoruz.

Ev toplantılarının yanı sıra bu hafta sonu Kurtköy Güzelleştirme Derneği'nde adayımızın da katılımıyla Kurtköy emekçileri ve dernek üyeleriyle bir toplantı gerçekleştik. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı toplantı zengin tartışmalarla geçti. Tartışmalar, katılanların büyük bir çoğunluğunun işçi olmasından kaynaklı, bizzat izleyicilerin katılımı ve yönlendirmeleriyle tartışmalar sınıf hareketinin sorunları, ihtiyaçları ve seçimlerin sınıfa ne getireceği ekseninde gelişti. İstedikimiz zeminde geçen toplantının sonrasında da katılan arkadaşlarla sohbetlerimize devam ettik.

Yürüttüğümüz seçim çalışmasını hızlandırmak amacıyla 27 Ekim tarihinde bağımsız sosyalist adayımızın tanıtımı için geniş katılımlı bir şenlik yapma kararı aldık. Bu çerçevede hazırlıklarımız son hızla devam ediyor. Yaygın bir şekilde davetiyeleri dağıtıyoruz. Farklı araçları da devreye sokarak şenliğin kitlesel geçmesi için yoğun bir çalışma sergileyeceğiz.

BDSP çalışanları/Pendik

Bildirgelerimizi yaygın bir şekilde dağıtıyoruz

Anadolu Yakası'nda seçim bildirgelerimizin yaygın bir şekilde dağıtımına devam ediyoruz. Seçim büromuzun bulunmadığı emekçi semtlere de bildirgelerimizi ulaştırıyoruz. Bu çerçevede Gülsuyu,

Zümrütevler, Esenkent, Aydos, Kurtköy'ün yanı sıra Şıhlı, Kavakpınar, UyduKent, Ümraniye, Esentepe, Erzincan Mahallesi ve Kurfalı'da dağıtımlarımızı gerçekleştirdik.

Toplamında emekçilerin bildirimimizi ilgiyle okuduklarını gözlemledik. Bildirge dağıtımları sırasında yaptığımız sohbetlerde platformumuzu tanıtıyor ve emekçileri mücadeleye çağırıyoruz. Önümüzdeki günlerde farklı semtlere ve işletmelere de yayılarak programımızı daha çok kişiye taşıyacağız.

BDSP çalışanları/Anadolu Yakası

Aydos'ta burjuva partilerin toplantısına devrimci müdahale

3 Kasım seçimleri yaklaştıkça burjuva partileri de sıklıkla toplantı yapmaya başladılar. Geçtiğimiz günlerde Aydos'ta DEKAD, yeni adıyla AKADER adlı dernekte ANAP'ın bir toplantısı gerçekleşti. Sözde ilerici-devrimci olduğunu söyleyen insanların bulunduğu bu dernek, belirli bir ücret karşılığı ANAP'lılara toplantı için yer verdiler.

Mahallede ANAP'a çalışan bir kadının çeşitli vaatler verdiği yaklaşık 100 kadın toplantıya katıldı. Gecikmeli de olsa gelen ANAP heyetinin içinde 2 milletvekili adayı bulunuyordu. Kadın olan milletvekili adayı ilk sözü alarak kadın ve anne kimliğini öne çıkaran bir konuşma yaptı. Kadınların en hassas oldukları çocukları ve geleceği üzerinden sahtekarca vaatlerde bulundu. Ardından söz alan diğer milletvekili adayı da iğrenç propagandasını sürdürdü. Bizim toplantıya katılım amacımız, mahalleli kadınların önünde programları üzerinden tartışma yapabilmek ve onları mahkum edebilmektir. Ancak karşılıklı tartışma ortamının olmayacağını ve bir konuşma yapıp ardından da kartlarını dağıtıp gideceklerini anladığımızda, ikinci aday konuşurken yalancı olduklarını, bu insanların yaşadıkları açlık ve

sefaletin sorumlusu olduklarını, hangi yüzle bu mahalleye gelebildiklerini yüzlerine haykırdık.

DEKAD'ın kendini solcu-devrimci diye tanımlayan iki yetkilisi bizi susturmaya, hatta kitleyi bize karşı kışkırtmaya çalıştı. Kadınlar bir yandan bizim haklı olduğumuzu söylüyorlar, öbür yandan iş imkanı sağlayabilir mi diye gelen ANAP'lılardan medet umuyorlardı. ANAP'lılar bizim müdahalemizle konuşmalarını tamamlamış oldular. İnsanlara kartlarını ve telefonlarını dağıtırken tartışmalar dışarıya da taşınmış oldu. Bu iki DEKAD görevlisi kişi bize karşı sözlü saldırılarını burada da devam ettirdi. Bizler kadınların karşısında yaratılan tartışma ortamının hoş olmayacağını düşünerek son kez yanıt vererek diyalogu kestik. Ardımızdan DEHAP'lılar ve devrimci değerleri savunan birkaç insan, bizleri savunarak bu kişilerle tartışmayı sürdürdüler.

Bu tartışmalar sırasında en fazla kaygı duyduğumuz emekçi kadınlarla karşı karşıya gelme riskiydi. Ancak tartışmanın ardından kadınlarla tek tek konuşarak düşüncelerini öğrendik. Bizlerin çok doğru şeyler söylediğini, kendilerinin yapamadığını bizlerin yaptığını vb. söylediler. Bir dizi kadın bizi evlerine davet etti ve sonrasında ev ziyaretleri gerçekleştirdik.

Toplantıdaki müdahalemizin bir yanı sıra burjuva propaganda ve yalanlara karşı yapılmakla beraber, diğer yandan da devrimcilik adı altında çürümüşlüğü ve kokuşmuşluğa müdahale idi. DEKAD denilen dernek, 3 kuruş adına ANAP gibi kaşarlı bir düzen partisine yerini verebilmiş, toplantıların öncesinde duvarlarındaki Deniz Gezmiş ve Yılmaz Güney'in resimlerini indirmeyi düşünememiştir. Aynı zamanda iki yetkilisi bizlere saldırarak, konuşmamızı kesmeye çalışarak devrimci değerlere dil uzatmış, emekçilerle bizleri karşı karşıya getirmeye çalışarak gerici bir tutum almışlardır.

Bu son yaşanan olay da göstermiştir ki, burjuvazinin propagandasını da, dejenere olmuş, çürümüş değerleri kırarak sadece devrimci müdahaledir.

BDSP çalışanları/Aydos

BDSP çalışmalarından deneyimler, izlenimler...

5 Ekim Cumartesi günü Aydos'ta bağımsız, sosyalist milletvekili adayının seçim bürosu açılışı dolayısıyla yapılan açılış etkinliğine ben de bir işçi olarak katıldım. Bu yazıyı da etkinliğin bende bıraktığı izlenimleri sizlerle paylaşmak için yazmaya karar verdim.

Öncelikle etkinliğin olumsuz ve eksik kalan yönlerini yazmak istiyorum. Arkadaşlar her ne kadar böyle bir çalışmada tecrübesiz olduklarını söyleseler de, **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun politikalarını ve taleplerini anlatmakta biraz eksik kaldı bence. Değişik konulara gereğinden fazla zaman ayrıldı. İyi bir manevrayla kendi platformunu tartışma ve anlatma yönünde müdahale edilemedi. Bir diğer eksiklik ise, iyi bir ön hazırlığın yapılamamış olması idi. Bunlar dışında ciddi bir sorun yoktu.

Olumlu olan ve benim de beğenip etkilendiğim yönleri ise fazlaydı. Öncelikle olumlu olan, bizlere platformu anlatırken, tartışırken, soruları

cevaplarken, aday arkadaşların hiçbir kaygıya düşmeden, siyasal kimliklerini gizlemeden, görüşlerini yüreklilikle ortaya koymalarıydı. Tartışılan her konuda düzenin teşhiri iyi yapıldı. Yapılan saldırılar iyi anlatıldı. Ve kurtuluşun niye seçimde ya da mecliste olmadığını toklukla artaya koydular.

Şundan emin olduk ki, devrimci adayların oluşturduğu bu platform, bizleri mücadeleye ve bunun için örgütlenmeye çağırıyordu. Bu net politik tutumun yansımaları olarak da katılan herkes, yaşlı, genç, işçi, işsiz her söz alan kişi, böyle platformların hem eksikliğinden hem de bu kadar açıklık, sefalet, işsizlik, pahalılık varken niye yeterince desteklenemediğinden yakındı.

Etkinlikte böyle bir tartışma ortamı yaratmak, sohbet etmek olumluydu. Olumlu olan bir diğer yön de **BDSP Bildirgesi**'nde her bir sorunun ayrı ayrı ele alınmış ve o konuyla ilgili taleplerin sıralanmış olmasıydı. Kuşkusuz ki bu çalışmayı

BDSP'nin Gülsuyu'ndaki çalışması güçlenerek sürüyor...**Yaygın ve etkili çalışma içindeyiz**

3 Kasım seçimlerine 15 gün kala BDSP olarak yürüttüğümüz seçim çalışmamız diğer alanlarda olduğu gibi Gülsuyu'nda da ivme kazanarak sürüyor.

Bölgedeki seçim bürosunun geçen hafta açılmasından sonra bir yandan propaganda materyallerinin kullanımına hız verilirken, öte yandan da ev toplantıları ve seçim bürosu etkinlikleriyle doğrudan bir kitle faaliyeti örülüyor. Mahalle her geçen gün daha çok seçim atmosferine girerken BDSP çalışanları ev ev, kahve kahve işçi sınıfı ve emekçilere gerçek çözüm yolunu anlatıyor, mücadele çağrısı yapıyor.

Gülsuyu'da seçim atmosferi

Gülsuyu Mahallesi İstanbul'un politik mahallelerinden biri. Kuruluşunda devrimci hareketin önemli rol oynadığı mahalle, '80 sonrasında da devrimci mücadeleye yakın duruşunu bir şekilde korudu. Toplumsal muhalefetteki genel durgunluk havası ve '96 sonrasında varoşlardaki hareketliliğin geri çekilmesi bu duruşu ciddi bir tarzda etkiledi.

Mahallede güç bulabilen geleneksel devrimci hareket bu süreçten sonra etki alanını büyük ölçüde kaybetti. Burada yukarıda ifade edilen olguların yanı sıra küçük-burjuva devrimciliğinin kitleden kopuk, apolitik, popülist ve hoyrat tarzının da ciddi bir rolü oldu. Gülsuyu küçük-burjuva devrimciliğinin gülünç "kurtarılmış bölge" ütopyasının merkezlerinden biriydi. Bu ütopya sınıf mücadelesinin gerçeklerine çarptıkça geleneksel küçük-burjuva akımlar geriledi. Bölgedeki dinamikleri toplam sınıf mücadelesine bağlayacağına, tersinden kendini tamamen mahalleye bağladı. Bu durum

küçük-burjuva devrimci hareketin kitleden kopuk tarzıyla birleşince sorunları bu yönüyle daha da fazla artırdı. Geleneksel sol gruplardaki bu güç kaybı bölgede düzen solunun da güçlenme zemini oldu.

Bugün mahallede 2 bağımsız adayın yanı sıra DEHAP ile CHP'nin de yoğun bir seçim faaliyeti gözleniyor. Geçen seçimlerde mahalleye çok uğramayan diğer düzen partilerinin bu ortamdan güç olarak daha çok ilgi gösterdiği görülüyor.

Gülsuyu'da BDSP çalışması

BDSP çalışanları diğer tüm alanlarda olduğu gibi Gülsuyu'nda düzenin ve onun kurumlarını teşhir eden bir faaliyeti temel alıyorlar. Düzen partilerinin tekleşen programına karşı işçi sınıfının devrimci programının propagandasını yapıyorlar. Devrimci sınıf platformunun temel şiar ve talepleri etrafında işçi ve emekçileri mücadeleye çağırıyorlar.

Bunların yanı sıra, yerel sorunlara sıkışıp kalmadan işsizlik, kültürel yozlaşma, uyuşturucu sorunu gibi konularda da örgütlenme ve mücadele çağrısı

yürüten arkadaşların bu etkinlikler vesilesiyle yeni deneyimler ediniyordu. Kazanılan her yeni deneyim bizleri daha iyi bilinçlendirmek için kullanılacaktır.

Hoşuma giden başka bir şey ise adayların tümünün de işçi ve emekçi olmalarıydı. Özel bir tarzda şunu yazmak istiyorum, arkadaşların işçi sınıfının devrimci programını, devrimi ve sosyalizmi anlatmaları, bunun propagandasını yapmaları ve insanları bu kavgaya davet etmeleri beni gerçekten çok gururlandırdı.

Bu olumlu etkinmeden olacak ki **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun kendi bölgemdeki çalışmalarına katılmaya ve beraber bir şeyler üretmeye başladım. Bu çerçevede yine bir dernekte yapılan toplantıya katıldım. Ve çevremdeki insanları da katmaya çalıştım. Dernekteki toplantıyla ilgili gözlemlerim çok daha olumluydu. Yapılan tartışmalar açısından bakıldığında tam da platformun kendi programını anlatmasına çok elverişli bir ortamdı. Bu ortamın da çok iyi bir şekilde değerlendirildiğini düşünüyorum.

Bu toplantıyı daha anlamlı kılan ise hiç şüphesiz söz alan konuşmacıların işçi oluşu ve

kendi yaşamlarını, örgütlenme deneyimlerini, çalışma koşullarını vb. anlatmalarıydı. Bu sorular işyeri komitelerinden tutun da sendikal çalışmaya, sınıfın bağımsız programı etrafında neden örgütlenmesi gerektiğinden niçin tek çözümün devrim ve sosyalizmde olduğuna kadar bağlantılı bir şekilde tartışıldı.

Sonradan öğrendiğime göre tartışmaya katılan işçilerden MHP'li olanlar dahi varmış. Bu durum sonrasında bazı katılımcıların çok keskin konuştunuz demesine yolaçsa da buna rağmen programın içeriği neyse kaygıya düşmeden ortaya konulması herkesi etkilemişti. En azından toplantı sonunda görüşüğüm kişilerde olumlu izler bıraktığını görebiliyorum.

Önemli bir diğer nokta ise, birkaç katılımcının niye DEHAP'la birlikte hareket etmiyorsunuz sorusuna verilen yanıtı. Ortak hareket etmemenin nedenleri ilkesel konular ve temel politikalar üzerinden konuldu. Farklılığın programlar üzerinden ortaya konulması ciddi ve önemli bir politik tutumun ifadesiydi.

BDSP çalışması bir işçi/Pendik

yapıyorlar. Tüm bunları yaparken, geleneksel sol mantık ve onun zaflarıyla ciddi bir tarzda hesaplanmadan mahalle emekçilerine gereken güvenin verilmeyeceği bilinciyle de davranıyorlar. Çalışmalarını bu çerçevede sürdürüyorlar.

Bildiri ve afiş çalışmaları

Bir iki yerel bildiriyle başladığımız seçimlerle ilgili propaganda materyallerin dağıtımını belli bir seviyeye ulaştığımız durumda. Afiş çalışmamız ise sürüyor. Şu ana kadar 10 binden fazla seçim bildirgesini Gülsuyu ve Esenkent ve Zümrütevler'de dağıttık. Yüzyüze yapılan dağıtımlar hem işçi ve emekçilerin seçimlere yaklaşımın daha iyi anlaşılmasında, hem de ilişki kurulup programın anlatılmasında ciddi bir olanak yarattı. Ayrıca yapılan kahve toplantıları ilgiyle karşılandı.

Ev toplantıları

Seçim toplantılarının önemli bir ayağını da yapılan ev toplantıları oluşturuyor. Seçimin politikleştirildiği ortamda bu aracın kullanımı oldukça geniş imkan yaratmakta. Toplantıların konusunu seçimlerde alınması gereken tutum ve özellikle savaş oluşturuyor. Toplantılar gösteriyor ki mahalleli işçi ve emekçiler yaşadıkları sorunlar ve bu sorunların kaynağı karşısında belli bir açıklığa şimdiden sahipler. Ama örgütsüzlük ve güvensiz ruh hali onları ciddi bir mücadeleden alıkoymaktadır. Bu yanı sıra toplantılarımızın temel gündemlerinden birini bu ümitsiz ruhhalini kırmak, emekçilere mücadele konusunda güven aşılama oluşturuyor.

Seçim bürosu etkinlikleri

Uzun süredir muhalif kurumların açılmasına izin verilmeyen Gülsuyu'nda açılan seçim bürosu başta gençlik olmak üzere işçi ve emekçilerin ilgisine konu oluyor. Seçim büromuz aynı zamanda bir demokratik kitle örgütü işlevini görüyor.

Seçim bürosunda akşamları film gösterimleri yapılıyor. Pazartesi "Dünyayı Sarsan 10 Gün" filmi 30, çarşamba günü gösterilen "Duvar" filmi 40, cuma günü ise Tohum Kültür Merkezi'nin hazırladığı "Su Damlasına Sığdırılan Yaşam" filmi 50'ye yakın kişi izledi. Seçim bürosu etkinlikleri düzenlenen seminerler ve müzik dinletileriyle devam edecek.

26 Ekim günü ise Gülsuyu'nda seçim çalışmalarının bir parçası olarak bir şenlik gerçekleştirilecek. Şenlik için 1500 adet davetiye basıldı. Şenliğin duyurusunu yapmak için afiş, el ilanları ve stand afişleri hazırlandı.

ALGP toplantısı

ALGP'na bağlı liseliler Gülsuyu seçim bürosunda yeni döneme ilişkin bir toplantı gerçekleştirdiler. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı toplantıda yeni dönem çalışması planlandı. Toplantı sonrası seçim bürosunun önünde bir süre halay çeken ALGP'liler toplantıyı mini bir şenliğe çevirdiler.

Seçim çalışmalarımızın temposunu önümüzdeki günlerde giderek artıracacağız. Seçimlerden somut kazanım ve mevziler kazanarak çıkmak için çalışmalarımızı kesintisizce sürdüreceğiz.

BDSP çalışanları/Gülsuyu

BDSP'nin bağımsız sosyalist milletvekili adayı Müslüm Turfan'ın Sefaköy seçim bürosu açıldı...

Deneyimlerimizden de yararlanarak kitle çalışmasını güçlendireceğiz!

13 Ekim günü, BDSP 3. bölge bağımsız, sosyalist milletvekili adayı Müslüm Turfan'ın Sefaköy-İnönü Mahallesi'ndeki seçim bürosu açıldı. Açılışa 60 civarında emekçi katıldı.

Seçim bürosunun açılış hazırlığına birkaç gün öncesinden başladık. Genel faaliyetimizde kullandığımız propaganda araçlarının yanı sıra on bine yakın açılışa çağrı bildirisi dağıttık. Davet afişlerimizi de mahallenin işlek caddesine ve bazı işyerlerine astık.

Özellikle açılışa davet bildirisinin dağıtımında mahalledeki işçi ve emekçiler tarafından ilgiyle karşılandık. Düzen partilerinden herhangi biri olmadığımızı öğrenmeleri bizi onlara daha da yakınlaştırdı. Bağımsız adayımızın seçimleri kazanıp meclise girmesi temennilerini aldık.

Açılış programı Grup Eksen'in marş ve türküleri eşliğinde halay çekilmesiyle başladı. Bu etkinliğimiz büronun etrafındaki evlerin pencerelerinden bakanlar ve sokaktan geçen insanlar tarafından ilgiyle izlendi. Grup Eksen'in programının bitmesinin ardından etrafta toplanan emekçilere çağrı yaparak toplantıya geçtik.

Toplantıda ilk sözü BDSP çalışanı bir arkadaş aldı. Kısaca seçimler üzerinden oynanan oyunu teşhir etti, kurulacak hükümetin işçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırılarını kararlı bir biçimde uygulayacağını, bunun aynı zamanda bir savaş hükümeti olacağını vurguladı. Bağımsız sosyalist milletvekili adayı Müslüm Turfan ise, BDSP'nin politikalarını ve seçimlere katılma nedenini anlatan bir konuşma yaptı. Ardından söyleşi bölümüne geçildi.

Toplantıya katılan emekçilerin soruları yanıtlanırken bazı katılımcıların seçimler üzerine düşünceleri oldukça anlamlıydı. Açılışa katılan emekçilerin bağımsız sosyalist milletvekili adayı Müslüm Turfan'a başarılar dilemesiyle toplantı sona erdi.

Kitle çalışması için bazı sonuçlar

Dağıtım sırasındaki karşılaştığımız olumlu tablo seçim bürosunun açılışına hedeflediğimiz düzeyde yansımada. Açılışa semtteki işçi ve emekçilerin katılımı beklediğimiz altındaydı. İşçi ve emekçilerin gerçek anlamda düzen partilerine bir tepkisi ve öfkesi olduğunu gözlemlememize rağmen

bizim propaganda çalışmalarımızda bazı yönlerden eksik kalmamız katılımı zayıflatan etkenler arasındaydı. Temel eksikliğimiz, işçi ve emekçilerle kurduğumuz birebir diyaloglarda sözlü ajitasyonda yetersiz kalmanızıdır. Biz toplam faaliyetimizde, kapitalist sisteme ve tüm kurumlarına yönelik güçlü bir yazılı teşhir çalışması yürütmüş olabiliriz. Çözümün ve kurtuluşun ancak devrim ve sosyalizm mücadelesinin güçlendirilmesiyle gerçekleşeceğini tok bir şekilde ifade etmiş olabiliriz. Ancak işçi ve emekçi kitlelerle fiili ilişkiler kurmada, politik bir bakışla onların gündelik yaşamına katılmada yetersiz kaldığımız oranda, emekçilerin gösterdiği ilgi de temenni olarak kalmaya devam edecektir.

Önümüzdeki süreçte tespit ettiğimiz bu temel önemde yetersizliği

aşmak, 3 Kasım sonrasında kitlelerle daha yaygın ve güçlü bağlar kurabilmek için seçim gündemi üzerinden kahve ve ev toplantıları, çeşitli kurum ve dernek ziyaretleri planladık. Materyallerimizi emekçilerle bire bir ilişki kuracak tarzda kullanmayı hedefledik. Sonuçta işçi ve emekçiler düzen partilerinden ne kadar uzak görünse de bu partilerin yoğun propaganda faaliyetinden şu ya da bu düzeyde etkilenmemeleri mümkün değil. Dolayısıyla biz BDSP çalışanları olarak düzen partilerinin etkisini daha da zayıflatmak için, geçmiş propaganda faaliyetlerimizi aşan güçlü bir çalışma temposu ve seferberlik içerisinde olmak durumundayız.

BDSP çalışanları/Sefaköy

İkitelli BDSP seçim bürosunu coşkuyla açtık

Sermaye devleti ve onun kürsüsü olan meclis her geçen gün işçi ve emekçileri daha fazla sefaletle sürükleyerek emperyalizme bağımlılığını pekiştiriyor. Sermaye iktidarı kitleler nezdinde kaybettiği itibarını tazeleyebilmek için yeni yalanlar peşinde koşuyor. Bu oyunlardan en sonuncusu ise "seçim" oyunudur.

Sermaye için yıpranan hükümetin yerine kurulacak olan hükümet, işçi düşmanlığında, IMF-TÜSIAD politikalarını uygulamada "güçlü" bir hükümet olmalıdır. Bu güç işçi ve emekçileri daha fazla sosyal yıkıma uğratabilecek ve Irak'a düzenlenecek olası bir operasyonla işçi ve emekçi çocuklarının kanlarını para karşılığı satabilecek bir kararlılık sergilemelidir.

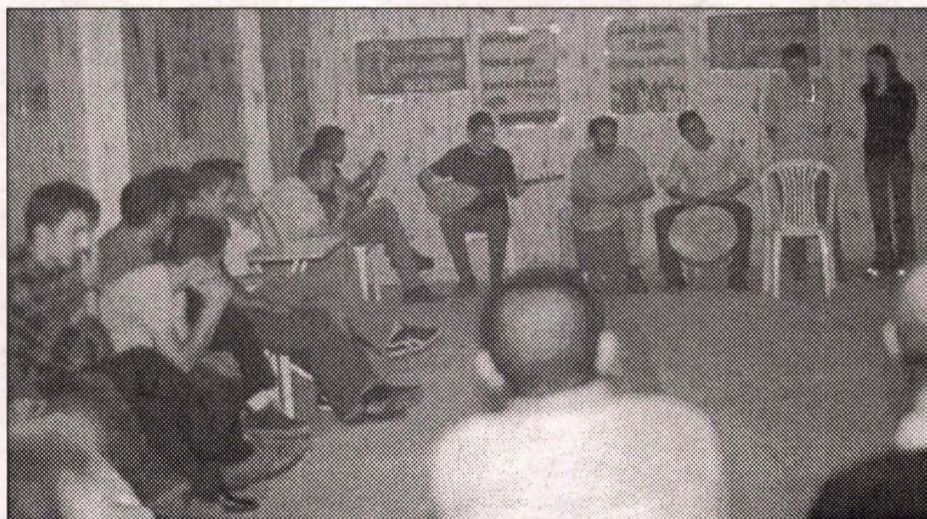
Tam bu noktada işçi ve emekçilerin meclise ve düzen partilerine duyduğu

haklı tepkiyi devrim ve sosyalizm mücadelesine akıtmak, sınıfı bu noktada birleştirmek amacıyla oluşturulan **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun

3. bölgeden bağımsız sosyalist milletvekili adayı Müslüm Turfan'ın İkitelli seçim bürosunu 13 Ekim günü açtık. Açılışın duyurusunu İkitelli'nin merkezi noktalarına astık ve tüm bölgeye yaklaşık 8 bin adet kuşlama yaptık.

Açılış programında ilk olarak Grup Eksen büro önünde bir sokak dinletisi sundu. BDSP çalışanı bir arkadaş kısaca BDSP'nin seçim sürecine ilişkin görüşlerini aktardı. Peşi sıra söz alan bağımsız sosyalist milletvekili adayı Müslüm Turfan, Platformu'nun programını anlatan bir konuşma yaptı. Daha sonra söyleşi bölümüne geçildi. 70 devrimci ve emekçinin katıldığı etkinliğimiz canlı geçen tartışmanın ardından, tekrar Grup Eksen'in verdiği müzik dinletisi ile sona erdi.

BDSP çalışanları/İkitelli

Tayyip&Baykal: Kontrol edilmiştir!

İlk kontrolör ABD

Yıllarca Türkiyede siyaset ve siyasi şahsiyetler hep aynı planın ürünü olarak önümüze sunuluyorlar. Önce burjuva siyaset sahnesinde bu şahsiyetler özenle yetiştirilip korunuyorlar. Eksiklikleri tamamlanıyor, fazlalıkları törpülenerek sistemin hizmetine en uygun hale getirilip sıraya geçiriliyorlar. Sırası gelene görev veriyorlar. Bu namzetler ABD-TÜSİAD işbirliğinin ürünleri.

Bunlar da kendi aralarında iki gruba ayrılıyorlar. Birinci gurupta yer alanlar ABD'den direkt atanırlar. Örneğin: Derviş, Mehmet Ali Bayar vb. gibi. İkinci gruba girenler ise Türkiye'den gönderilip ABD'de eğitildikten sonra yönetimin başına geçirilenler. Demirel, Ecevit, Tayyip gibileri.

Tayyip Erdoğan AK Parti'yi kurduktan hemen sonra ABD'ye gitti, uzun bir süre ABD'de kaldı. Bu gezisi sırasında konferanslara katıldı. Basına yansıtılmayan gizli görüşmeler yaptı. ABD desteğini almak için kendisini tanıttı. Teminatlar verdi. Başa geçerse eğer ne gibi hizmetlerde bulunacağını izah etti. Doğuyla-batı, uygar batıyla-ABD karşıtlığı ve emperyalizme öfkesi biriken Ortadoğu halkları arasında en uyumlu fikirleri kendilerinin temsil ettiğini, müslümanların ABD'ye olan öfkelerini en zararsızca kendilerinin bastıracağını, böylece emperyalizme hizmet edeceğini çeşitli çevrelere anlattı. Bu çerçevede ABD desteğini almak istedi.

Tayyip bu gezinin ardından Türkiye'ye fırtına gibi girdi. Şimdi tüm anketler ona çalışıyor.

Tayyip'in çocuklarının ABD'de özel bursla okudukları ortaya çıktı. Tayyip gibi müslüman, muhafazakar bir adamın çocuklarının ABD gibi bir ülkede ne işi vardı? Müslüman bir adamın kendi ülkesinde çocuklarını okutmaması ne anlama gelir? Türkiye'de okul, hoca, üniversite yok mu? Tayyip çocuklarını okutacak para bulamıyor mu ki özel burs alıyor? Bu sorular uzatılabilir.

İşin aslı şu ki, Tayyip bir ABD uşağıdır. Emperyalist efendilerine hizmet etmenin çok ilerisindedir uşaklığı. Çocuklarını ve ruhunu da teslim etmiştir. Onu en iyi eski hocası olan Erbakan anlatıyor: "Taklitçi, menfaatçi, IMF uşağı. Onu bir de benden dinleyin" diyor.

Bir başka işbirlikçi olan Baykal'ın ABD'ye gitmesine gerek kalmadı, zira ABD CHP'nin içine girdi. Derviş gibi bir yetişmiş kalifiye elemanın varlığı Baykal'ın ABD ziyaretine gerek bırakmadı. Derviş'in CHP'ye girmesi, ABD ve IMF desteği olarak değerlendirildi ve medya üzerinde bir "CHP rüzgarı" esmeye başladı. Sonuç olarak, her iki partinin ve liderin de

ortak özellikleri, ABD desteğini arkalarında bulunca şaha kalkmalarıdır. Bu da onların işbirlikçi uşak konumlarına ve kimliklerine bir göstere değilse nedir?

İkinci kontrolör TÜSİAD

Her ikisi de büyük holding patronları tarafından sorgulandılar. Patronlarına imzalı senet verdiler. Bu sınavlarını başarıyla geçtikten sonra defolu olarak bir kenara ayrılmadıkları içindir ki bugün halkın karşısına çıkartılıyorlar. Meydanda hortumcuların yakasına yapışacağız diyen Tayyip Erdoğan, Bilecik ziyareti sonrasında Halis Toprak'ın özel helikopteriyle hortumcuların ayağına kadar gitti. Halis Toprak'ın Bozöyük'te bulunan köşkünde, Mehmet Emin Karamehmet, Mustafa Süzer ve Halis Toprak ile görüştü. Bu üç hortumcuyla görüşmesini saklamadı, gizlemedi bile.

Kimin kimin yakasına yapıştığı şimdiden bellidir. İş güvencesi yasası, Afganistan'a asker gönderilmesi, ABD'nin Irak'a ve Ortadoğu'ya yapmayı planladığı saldırı, Fillistin halkına uygulanan zulüm ve katliam konusunda bugüne kadar yaptıkları nedir? ABD ve genel olarak emperyalizmin çıkarlarına dokunacak konular hakkında tek kelime söyleyemiyorlar. Sadece kendileri gibi olanlarla yarış ve rekabet ediyorlar. Onlar defolu biz değiliz diyorlar.

Kitlelerin karşısına çıktıklarında ne diyorlar? Örneğin senedi Sabancı'nın çantasında olan Baykal, "Sosyal adalet, adil paylaşım" diyor. "Dürüst yönetim, temiz siyaset ve ahlaklı olmak" diyor. "Yoksulluğa ve kayırmaya hayır" diyor.

Meydanlarda "Biz bunu yapacağız" diyorlarsa bilelim ki tersini yapacaklardır. "Biz bunları bunları yapmayacağız" diyorlarsa bilelim ki onları yapacaklardır. Bize söylediklerinin tam tersidir yapacakları. Bu siyasetçiler bugüne kadar hep böyle olmuşlardır, bu değişmez. Onlar her zaman bir sınıfı temsil ederler, siyasetteki misyonları bu sınıfa hizmettir. Sorunun özü ve özeti budur.

Baykal'ın "senedi" Sabancı'nın çantasında

Aylar önceydi.

Mustafa Özkın, İstanbul Yeniköy'deki yalısında Deniz Baykal ile 'iş dünyasının yıldızlarını' buluşturmuştu.

Sakıp Sabancı, Tuncay Özilhan, Erdoğan Demirel, Hüsamettin Kavi gibi iş dünyasının 'önderleri', Deniz Baykal'ı çapraz sorguya almış gibiydiler.

Kimi "değişip değişmediğini" öğrenmek istiyordu.

Kimi "ne kadar değiştiğini".

Kimi "devletleştirme yanlısı mısınız?" diyordu.

Deniz bey uzun uzun anlattı ki: "Kendilerinden korkulmasını gerektirecek bir şey yoktur... Öncelikli hedef üretimi artırmaktır... Önce üretim... Bankacılıkta ise... Temel hedef özelleştirme."

Sakıp bey Deniz Baykal'ı dinledi, dinledi ve dedi ki: "İyi de ağam bunları hep lafta diyon... Kağıda yazıp bize vermiyon?"

Deniz Bey çantasından bir "döküman" çıkardı: "İşte yazılı... Üstelik de basılmış... Söylediklerim burada. Ve bu hem partimi, hem de beni bağlıyor"

Sabancı: "Bana bunu virecen mi?"

Deniz bey: "Buyurun... armağanım olsun."

Sabancı: "Öyleyse üstüne çak imzayı... çak... çak... İmzayı çak ki, senet olsun"

Deniz bey: "Sayın Sakıp Sabancı'ya ... Gecikmeli olarak... Sevgi ve saygılarımla" diye yazarak "imzayı çaktı"

Diyeceğimiz o ki... "Baykal'ın senedi şu anda Sabancı'nın çantasında."

(19 Ağustos '02, Sabah)

Sefaköy İnönü Mahallesi'nde kahve konuşmaları...

BDSP çalışanları olarak 3. bölgeden bağımsız, sosyalist milletvekili adayımız Müslüm Turfan'ın katılacağı bir kahve toplantısı düşündük. Birkaç gün önce bunun duyurusunu yaptık.

Aynı gün futbol maçı olduğu için toplantı saatini 19:00-19:30 olarak belirledik. Toplantı saati geldiğinde mahalleden çalışmamıza destek veren birkaç emekçi arkadaşla ve adayımızla birlikte bir yandan bildirimimizi dağıtırken bir yandan da adayımızı 30 kişiye yakın bir kitleye tanıttık. Emekçileri bizim için ayrılan masalara söyleşiye davet ettik. Ancak insanların bir kısmının oyunlarına devam ettiğini görünce masalardan kalkarak orta yere geldik ve konuşmamızı başlattık.

Önce bir BDSP çalışanı arkadaş yüksek sesle, işçilerin, emekçilerin geleceklerine sahip çıkması gerektiğini anlattı. Bu sömürü ve zulüm düzenine karşı sessiz ve duyarsız kalınmaması gerektiğini, düzen partilerine verilecek her bir oyun bize sosyal yıkım saldırıları, faşist baskılar ve savaş olarak geri geleceğini vurguladı. Buna karşı bağımsız sosyalist milletvekili adayı Müslüm Turfan'ın desteklenmesi istendi.

Ardından Müslüm Turfan söz alarak işçi ve emekçilerin kurtuluşunun düzen partilerinde yahut sistemin kendisinde olmadığını, asıl kurtuluşun işçi sınıfının kendi programında, devrim ve sosyalizm programında olduğunu söyleyerek konuşmasını bitirdi. Başta ilgisiz görünen insanlar, konuşmaları büyük bir dikkatle sonuna kadar dinlediler ve başarı dileklerini sundular.

Ardından çıkılıp yine aynı mahallede bu kez önceden planlanmamış başka bir kahveye gidip yine bu çerçevede konuşmalar yaptık. Ve burada da ilgiyle dinlendik. Önümüzdeki günlerde de bu tür konuşmaları yaygınlaştırarak sürdüreceğiz.

BDSP çalışanları/Sefaköy

Katliamlara ve hücrelere rağmen kırılmayan büyük

Zindanlar, zindancı

Ulucanlar katliamı F tipi hücreleri devreye sokma amacının bir parçasıydı. Ancak, gerek devrimci tutsaklardan gelen sert yanıt, gerekse katliamın dışarda yarattığı tepkiler yüzünden bir süre daha geri durmak zorunda kaldılar. Yine de saldırılar kesilmedi. Önce Burdur vahşeti, ardından Bergama saldırısı geldi. Buna bir dizi cezaevinde sistematik hak gaspları ile hücrelere geçişin öteki hazırlıkları eşlik etti. Bu pervasız gidişi devrimci tutsaklar 20 Ekim tarihi direnişleriyle yanıtladılar.

(...)

Büyük zindan direnişimiz henüz başlangıçtaki taleplerini elde edemese de, kitlelere hak ve özgürlükleri kazanmanın yolunu göstererek en büyük kazanımına çoktan ulaşmış durumdadır. Demokratik hak ve özgürlükler, en büyük demokrasi düşmanı olan emperyalistlerden dilenerek değil, uğruna mücadele edilerek kazanılacaktır...

Zindanların, sınıflı toplumlar kadar eski ve karanlık bir tarihi olduğu bilinir. Bu kadar uzun bir zaman zarfında, toplumlarla birlikte zindanlar da kuşkusuz evrim geçirmiştir. Ne var ki bu evrim, tüm sınıflı toplumları kesen ortak paydada en küçük bir değişikliğe yol açmış değildir. Tarih boyunca zindanlar, egemen sınıfların temel hakimiyet araçlarından biri olmayı sürdürmüştür. Ezilen sınıfların başkaldırıları, önderlerinin imhası yanında hapsedilmeleri yoluyla da önlenmeye çalışılmıştır. Ama ezen sınıflar sadece başkaldırıları değil, tarihe ışık tutacak, insanlığı aydınlatıp bilinçlendirecek çalışmalar yapan bilim insanlarını da zindanlarda çürütmeyi tercih etmişlerdir.

Sonuç olarak zindanlar, egemen sınıfların elinde toplumsal gelişme ve ilerlemeyi dizginlemenin kanlı ve karanlık birer aracı olagelmıştır.

Son sınıflı toplum olan kapitalizmde de zindanların temel işlevi, devrimcilerin, ilerici muhalif insanların toplumdan ve mücadeleden uzaklaştırılması yoluyla devrimci eylemi dizginlemek, toplumsal devrimi geciktirmek; sık sık gündeme getirdiği zindan katliamlarıyla da kitlelere gözdağı vermek şeklinde özetlenebilir.

Türkiye’de zindanlar ve katliamcılık

Zindancılık, tüm sınıflı toplumları kesen ortak bir baskı aracı olmakla birlikte, farklı ülkelerin toplum ve devlet yapılarında görülen farklılıklar zindan

uygulamalarında da kendini göstermektedir.

Türkiye’de zindanların birer sessiz imha aracı olarak kullanılması ise bir devlet geleneği haline getirilmiştir. Ancak cumhuriyetin, diğer pek çok gelenek gibi, bu geleneği de Osmanlı’dan devraldığını belirtmek gerekiyor. Padişahların iktidar hırsıyla kendi çocuklarını boğdurduğu Osmanlı zindanları, Mithat gibi onlarca aydına da mezar olmuştu.

Daha “ileri” bir rejim olarak Cumhuriyet elbette Osmanlı’dan geri kalacak değil. Ceza yasalarını faşist İtalya’dan kopya eden cumhuriyet rejimi altında da, yüzlerce-binlerce aydın zindan terbiyesinden geçirildi/geçiriliyor. Binlerce devrimci zindanlarda katledildi/ediliyor...

Ancak, caydırma aracı olduğu açıktan ilan edilen zindancılığın, Türkiye’de birer kan gölüne çevrilmiş haliyle bile caydırıcılıktan ne kadar uzak olduğu görülüyor.

Özellikle zindanlardaki devrimcilerin yarattığı direniş geleneği, sistemin içinde bulunduğu açmazı daha bir ortaya sermeye yetiyor...

Devrimcilerin zindanlarda yaratılan direniş geleneği 20 Ekim direnişleriyle destanlaştı

Tüm faşist darbeciler gibi 12 Eylül darbecileri de zindanlardan büyük medet ummuşlardı. Darbe sabahı başlatılan insan avı sonucu, onbinlerce devrimci, sendikacı, öncü işçi, aydın, öğretmen, öğrenci... hapisanelere dolduruldu. Bunca insanı kapatacak hapisane olmadığı için de pek çok askeri garnizon hapisane olarak kullanıldı. Hapisanelerde işkence ve eziyetin ayyuka çıkarıldığı bu süreçte, devrimciler, katliamların yanı sıra çeşitli yöntemlerle teslim alınmaya da çalışılıyordu.

Bu saldırı, Diyarbakır zindanında Dörtler’in kendini yakma eylemi ve ‘84 yılında gerçekleştirilen ve 4 devrimcinin daha şehit düştüğü ÖO direnişi ile yanıtladı ve adım adım örülen direnişlerle püskürtüldü. Ancak bu eylemler ve devamında sürdürülen mücadele sayesinde ki, zindanlardaki faşist saldırı ve keyfi uygulamalar bir parça da olsa sınırlandırılabilir.

Fakat yaşam, içerde ve dışarda, az çok paralel bir seyir izliyordu. Devrimci tutsaklar zindanlarda ölümüne direnişlerle hak alma mücadelesi sürdürürken, dışarda işçi sınıfı ve emekçilerin hak mücadelesi de adım adım yükseliyor, sistemi tekrar sıkıştırmaya başlıyordu. Sistem, hem zindanlarda daha kalıcı bir çözüm olarak, hem dışarıda yükselen mücadeleye bir gözdağı vermek amacıyla, ‘91 yılında F tipi hücre uygulamasının ilk adımı olan yasa ve kararnameleri çıkarmaya başladı.

Bu yasa saldırılarını fiili saldırılar izledi. Eylül ‘95’te Buca’da, Ocak ‘96’da Ümraniye’de gerçekleştirilen ve toplam 7 devrimcinin katliyle sonuçlanan saldırıların ardından merkezi örgütlenmeye giden devrimci tutsaklar, bu saldırılara yanıt olarak Mayıs ‘96’da tekrar direnişe geçti. 69. günde devletin

diz çökmesi sonucu zaferle bitirilen bu direnişte devrimci tutsaklar 12 şehit daha vermişti. Bu katliam girişimlerinin yanı sıra, direnişin bir başka önemli hedefi de dönemin Adalet Bakanı Ağar imzasıyla yayınlanan ve hücre saldırısını bir kez daha gündeme getiren 6 Mayıs Genelgesi’ydi.

Sistem tarafından büyük bir korkuyla izlenen ve bir “ayaklanma girişimi” olarak tanımlanan ‘96 1 Mayıs’ı, önelediği bu zindan direnişine güç vermiş, tersinden, 1 Mayıs ve zindan direnişinin gücü kitle hareketinin ivmelenmesine yardımcı olmuştu. Sistem, bir kez daha kitle hareketi üzerindeki bu olumlu etkiyi kırmanın yolu olarak zindanlardaki tutsak devrimcilere yönelik saldırılarını artırma yolunu tuttu. 6 Mayıs Genelgesi zaferle sonuçlanan direniş tarafından yırtılmıştı ama daha direnişin kazanımları doğru dürüst hayata geçirilmeden yeni saldırılarla karşı karşıya kalıyordu devrimci tutsaklar.

Faşist devletin daha ‘91’de önüne koyduğu F tipi politikasını hayata geçirmek, Nisan ‘99’daki seçimlerin ardından, Ecevit başkanlığında ve 3 partinin koalisyonu olarak kurulan 57. hükümete nasip olacaktı. Ve elbette, bunun için ihtiyaç duyulan en kanlı, en barbar katliamları işlemek de...

Ecevit’in sözleriyle; zindanları yola getirmeden İMF programlarını uygulamak mümkün değildi. Daha işbaşına gelişinin ilk aylarında, Marmara depremiyle enkaz altında kalan onbinlerce insanın ölümüne seyirci kalarak ölüm soğukluğu kazanan hükümetin başı ve yardımcıları, sonrasında, sistemin ihtiyaç duyduğu tüm kanlı saldırıların, tüm katliamların usta uygulayıcıları oldular.

F tipi saldırısının en kanlı/en gaddar saldırısı olarak tarihe geçen Ulucanlar katliamının startı, ABD yolundaki Ecevit tarafından, havaalanında verilecekti.

Ancak sistemin tüm katliamları, tüm saldırı girişimlerinde olduğu gibi, Ulucanlar katliamı da devrimci tutsakların direnişine çarptı. Saldırı ne derece akılalmaz hunharlıktaysa, direniş de en az onun kadar akılalmaz bir destansılıktaydı. Lime lime edilmiş cesetleriyle şehitler kervanına katılan ON’ların da içinde bulunduğu devrimcilerin, çatılardan yağın mermilerin altında kurdukları ölüm halayı, devrimci direniş geleneğinin altın bir halkası oldu.

20 Ekim 2000: Zindanlarda direniş ateşi bir kez daha tutuşturuldu, hem de bu kez hiç sönmemesine...

Ulucanlar katliamı F tipi hücreleri devreye sokma amacının bir parçasıydı. Ancak, gerek devrimci tutsaklardan gelen sert yanıt, gerekse katliamın dışarda yarattığı tepkiler yüzünden bir süre daha geri durmak zorunda kaldılar. Yine de saldırılar kesilmedi. Önce Burdur vahşeti, ardından Bergama saldırısı geldi. Buna bir dizi cezaevinde sistematik hak gaspları ile hücrelere geçişin öteki hazırlıkları eşlik etti. Bu pervasız gidişi devrimci tutsaklar 20 Ekim tarihi direnişleriyle yanıtladılar.

k zindan direnişinin 3. yılındayız...

k ve direniş geleneği

20 Ekim 2000 tarihinde 3 devrimci hareket tarafından başlatılan SAG eylemi, birinci ayında ÖO'na dönüştürülürken, dışarda ve içerde büyük bir yankı bulmuştu. İçerde diğer devrimci hareketler de eyleme bir yanından katılma zorunluluğu duyuyor, dışarda ise giderek artan bir kitle desteği görülüyordu.

Ancak devlet de, daha sonra "bir yıldır prova yapıyorduk" sözleriyle itiraf edildiği gibi, direnişi bastırmanın ve F tipi hücre saldırısını hayata geçirmenin fırsatını kolluyordu. Nitekim, 19 Aralık'ta harekete geçtiler. Aynı anda, devrimci tutsakların bulunduğu tüm cezaevlerine birden düzenlenen bir katliam saldırısı ile adım atıldı. Ateşli silahların yanı sıra iş makinelerinin de kullanıldığı bu vahşi saldırı ile 28 devrimci tutsak katledilmiş, yüzlerce yaralanmış ve cezaevleri yakılıp yıkılmıştı. Devrimci tutsakların bir kısmı yakılarak katledilmişti. Katliama büyük bölümü yaralı ve perişan devrimci tutsakların hücrelere nakli eşlik etti.

Ancak, tıpkı Ulucanlar'da olduğu gibi, katliam ne kadar kanlı ve vahşi idiye, devrimci tutsaklardan aldığı yanıt da o derece sert oldu. Direniş hücrelerde daha bir kararlılıkla sürdürülmeye devam ettiği gibi,

giderek yaygınlaştı. Katliamın barbarlığına ve hücrelerin vahşetine karşı dışarıda oluşan tepkilerle de desteklenerek sistemi sıkıştırmayı sürdürdü.

Sonrasındaki gelişmelerle unutturulmaya çalışılsa da, her yeni ölümle tekrar toplumun gündemine oturan direniş, 3. yılında sistemin başını ağrıtmayı sürdürüyor.

Hücreler AB standardında cezaevleridir

Zindancılık ve zindanlarda katliamcılık, her ne kadar Türk devletinin bir geleneği olarak karşımıza çıksa da, F tipi zindanlarla birlikte bu gelenek kapitalist sistemin uluslararası geleneğiyle örtüşme sürecine girmiş bulunuyor. Hücre saldırısının başından beri devletin en yetkili ağızlarınca tekrar edilegelen, "uluslararası standartlara uygun cezaevleri" vurgusu da bunu anlatıyor.

Her ne kadar, yol açtığı problemler nedeniyle artık Avrupa'da kullanılmadığı iddia edilse de, Avrupa'nın Türkiye'deki kullanıma herhangi bir itirazı bulunmadığı da görülüyor. AB üyeliği konusunda, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne giden işkence

davalarını Türkiye'nin önüne sürmeyi alışkanlık haline getiren AB'den, 28 devrimci tutsağın hunharca katledildiği hücrelerin açılış tarzına karşı tek bir itiraz duyulmadığı gibi, sonrasında sürdürülen direniş kırıma yönelik hücrelerde ve hastanelerde sürdürülen işkenceler de görmezden gelinmektedir.

AB'ye uyum yasaları adı altında gerçekleştirilen tüm yasal düzenlemelerde de tablo aynıdır. Bu yasa ve düzenlemeler hak ve özgürlükleri genişletmek şöyle dursun, yasak ve kısıtlamaları daha da artırıcı bir içeriğe sahiptir. AB standartları iddia edildiği gibi özgürlük ve demokrasi değil, tersine, devrimci tutsaklara hücre ve katliam; işçi sınıfı ve emekçilere mezarda emeklilik ve tahkim, esnek üretim ve örgütsüzlük, eskisinden beter bir açlık ve sefalet getirmiştir.

Büyük zindan direnişimiz henüz başlangıçtaki taleplerini elde edemese de, kitlelere hak ve özgürlükleri kazanmanın yolunu göstererek en büyük kazanımına çoktan ulaşmış durumdadır. Demokratik hak ve özgürlükler, en büyük demokrasi düşmanı olan emperyalistlerden dilenerek değil, uğruna mücadele edilerek kazanılacaktır...

BDSP bağımsız, sosyalist milletvekili adaylarının açıklama ve çağrısıdır...

Tecrit kaldırılсын, ölümler durdurulsun!

Düzen partilerinin temsilcileri günlerdir meydanlarda ve televizyonlarda demokrasi vaatleri verip duruyorlar. Daha fazla demokrasi ve özgürlük elde etmenin yolunun Avrupa Birliği'ne girmekten geçtiğini söylüyorlar.

Onlar meydanlarda demokrasi nutukları atadursunlar, cezaevlerindeki Ölüm Orucu Direnişi 2. yılını geride bırakmış bulunuyor. F Tipi Cezaevleri'nin kapatılması başta olmak üzere, bir dizi temel demokratik taleple 20 Ekim 2000 tarihinde eyleme geçen devrimci tutsaklar, o günden bu yana akıl almaz baskı, işkence ve katliamlara maruz kaldılar. Direnişi kırmak, devrimci tutsakları F tipi cezaevlerine kapatmak isteyen devlet, 19 Aralık'ta 20 cezaevine operasyon düzenledi. İnsanları diri diri yaktı. 19 Aralık katliamından bugüne kadar geçen sürede devrimci tutsaklar talepleri uğruna destansı bir direniş sergilediler. Bu uğurda 100'e yakın devrimci tutsak yaşamını yitirdi.

Bir yanda demokratikleşme yalanlarıyla emperyalizme köleliği pekiştiren, ülkeyi Amerika ve Avrupa emperyalistlerinin çiftliği haline getiren düzen siyasetçileri; diğer yanda ise ortaya koydukları demokratik talepler için ölümüne bir direniş sergileyen, işçi ve emekçilere dönük saldırıları en önde göğüsleme çabası gösteren, tam da bu yüzden sermaye devletinin baskı, katliam ve tecrit politikalarının hedefi olan devrimci

tutsaklar.

Çok açıktır ki, demokratik hak ve özgürlükler için mücadele verenler, baskı ve terörle yönettikleri ülkeyi emperyalistlere peşkeş çeken düzen politikacıları değil, ölümleriyle işçi ve emekçileri mücadeleye çağırarak devrimci tutsaklardır. İşçi ve emekçilerin çıkarlarının, hak ve özgürlüklerinin gerçek savunucusu, gerçek öncüsü devrimcilerdir. Ve bugün hak ve özgürlüklerimize sahip çıkmak, sömürüye ve savaşa karşı mücadeleyi yükseltmek için yerine getirilmesi gereken görevlerden biri de, devrimci tutsakların devam eden mücadelesine omuz vermek, onların taleplerini sahiplenmektir.

Bizler bağımsız sosyalist milletvekili adayları olarak, işçi ve emekçileri, bütün duyarlı insanları düzen partilerinin yalanlarına kanmamaya, devrimci tutsakların yükselttiği bayrağı sahiplenmeye, aşağıda sıraladığımız temel demokratik talepler için örgütlü mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

Sınırsız söz, basın, örgütlenme ve gösteri özgürlüğü!

Herkes her düzeyde eşit, parasız, anadilde eğitim hakkı!

Tüm çalışanlara grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı!

Katliamcılar, işkenceciler ve hırsızlar

halka açık mahkemelerde yargılansın!

MGK, Kriz Yönetim Merkezi, DGM'ler ve askeri yargı, koruculuk sistemi feshedilsin!

Sıkıyönetim, Olağanüstü Hal, Anti-terör, İller İdaresi vb. tüm faşist yasalar iptal edilsin!

Tecrit kaldırılсын, devrimci tutsaklara özgürlük!

18 Ekim 2002

BDSP

(Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu)

Müslüm Turfan

(İst. 3. Bölge Bağımsız Sosyalist

Milletvekili Adayı

N. Şafak Özdoğan

(İst. 1. Bölge Bağımsız Sosyalist

Milletvekili Adayı)

Mustafa U. Akkaya

(Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist

Milletvekili Adayı)

Özden Demirel

(Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili

Adayı)

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak desteklediğimiz bağımsız sosyalist milletvekili adayı Özden Demirel ile konuştuk...

“Hak ve özgürlükler ancak mücadeleyle kazanılır!”

- Kamu emekçilerinin mücadelesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

- **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun programı işçi ve emekçilerin gerçek çözümü olan devrimci iktidar programı niteliğindedir. Bu çerçevede işçi ve emekçilerin acil demokratik ve sosyal taleplerini kararlılıkla sahiplenir ve hak alma mücadelesini sokağa taşıyan bir perspektif ile hareket eder. Hak ve özgürlüklerin ancak mücadele ile

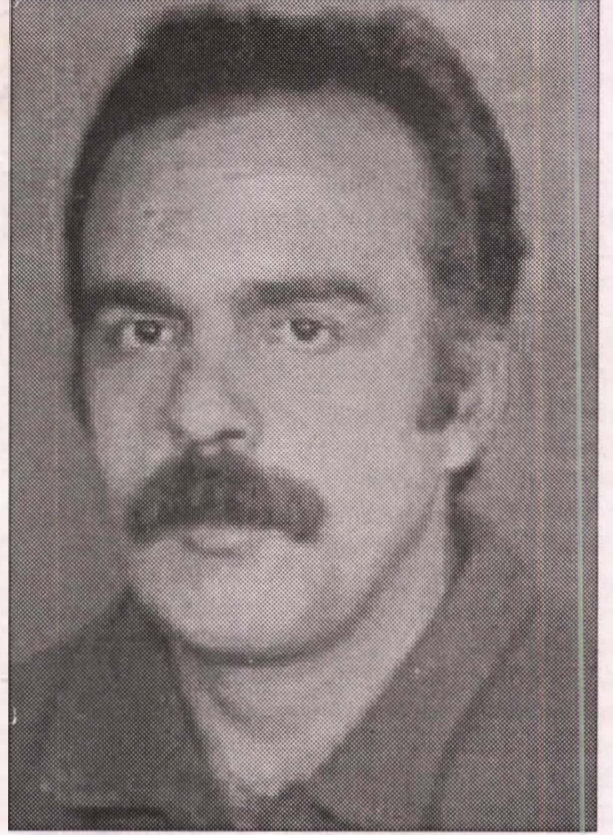
alınacağını savunur. Bunun çözümü ne seçimidir ne de meclis. Asıl olan işçi ve emekçilerin devrimci sınıf mücadelesidir, bu mücadelenin ürünü olacak devrimci sınıf iktidardır. Kamu emekçileri de mücadeleye bu perspektifle bakmalıdır. Ekonomik ve demokratik haklar dışı mücadele ile kazanılır.

Kamu emekçileri fiili-meşru, militan mücadele hattını, üretimden gelen güçlerini kullanmadıkları sürece hiçbir hak alamazlar. Çünkü tek silahları üretimden gelen güçleridir. Bunun bilinci ile mücadeleye atılmalı ve hareket edilmelidir. Bu yolla sendika bürokrasisinin sendikal mücadele önündeki barikatları aşılabılır. Tabanın iradesi ancak böyle tavana taşınır ve alanlara yansır.

- *Bağımsız, sosyalist bir aday olarak kamu emekçilerinden seçimlerde neler bekliyorsunuz?*

- **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** işçi ve emekçilere gerçek mücadele yolunu gösteriyor. Kamu emekçileri de **BDSP**'nin devrimci sosyalist adaylarını destekleyerek mücadeleyi yükseltebilirler. **BDSP** adayları olarak işçileri ve her milliyetten emekçileri bu mücadeleye sahip çıkmaya ve geleceği kendi ellerimize almaya çağırıyoruz.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Adana

Bağımsız sosyalist aday Özden Demirel'i destekliyoruz!

Adana Öncü Kamu Emekçileri Platformu olarak, sınıfın devrimci programını savunan ve kadınların kurtuluşunun devrimde olacağını, toplumsal hayatın her alanında kadın-erkek eşitliğini programına koyan ve savunan **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun sosyalist bağımsız adayı **Özden Demirel**'i destekliyoruz.

Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!

Öncü Kamu Emekçileri Platformu/Adana

BDSP Adana bağımsız sosyalist milletvekili adayı Özden Demirel'i destekliyoruz!

Sermayenin makyaj yenilemek için gündeme getirdiği seçim, biz işçi ve emekçileri kandırmaya ve aldatmaya dönük yeni bir orta oyundur. IMF direktifleri doğrultusunda hareket eden, kokuşmuş düzenin borazanlığını yapan düzen partileri ve onların parlamentosu işçi ve emekçilerin çıkarına hiçbir karar alamaz, almamıştır da. İşçi ve emekçilerin gerçek kurtuluşu ancak devrimci mücadele ile gerçekleşecektir.

Biz **Sosyalist Kamu Emekçileri** olarak **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun her türden sömürüye, eşitsizliğe son vermek için oluşturduğu ve bütün emekçileri işçi sınıfının devrimci bayrağı altında örgütlenmeye çağırdığı programı destekliyoruz. Bu programı savunan **BDSP**'nin bağımsız sosyalist adayı **Özden Demirel**'i destekliyoruz.

Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!

Sosyalist Kamu Emekçileri/Adana

Seçim atmosferini etkin biçimde kullanmaya çalışıyoruz...

Geniş emekçi kitlelerin düzen partilerine güvenlerinin kalmadığı, düzene ve tüm düzen kurumlarına tepki gösterdiği bir süreçte **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun yürüttüğü çalışma oldukça anlamlı, bunun sonuçlarını kendi bölgemiz Adana'da da görüyoruz. Çalışma yürüttüğümüz bölgelerde birebir ilişki kurduğumuz insanlar düzen partilerine duydukları öfkeyi dile getiriyorlar ve oy kullanmayacaklarını söylüyorlar.

Yaptığımız pratik faaliyetler eksik yanlarına rağmen belli bir etki yaratabiliyor. Mesela büroşür dağıtımında birebir

görüştüğümüz insanlara, bu sistemin bir çözüm sunamayacağını; çözümün hep birlikte bu sisteme karşı mücadele etmekte olduğunu; kurtuluşun ise bu sistemi yıkıp yerine hiç kimsenin sömürülmediği, aç kalmadığı, ezilmediği bir sistemi, yani sosyalizmi kurmaktan geçtiğini anlatıyoruz. Onları, burjuva düzen partilerine karşı, bilimsel sosyalizme dayalı gerçek devrimci çözüm yolunu savunan **BDSP** adaylarını desteklemeye, böylece devrim ve sosyalizm mücadelesine omuz vermeye çağırıyoruz. Aynı zamanda ABD emperyalizminin Irak'a müdahalesinin gerçek nedenlerini anlatıyoruz. Seçim atmosferi, insanların tepki ve öfkelerini devrimci bir kanala yöneltmek için bize oldukça anlamlı olanaklar sunuyor. Bize düşen görev bu imkanı en iyi ve etkin şekilde kullanmaktır.

BDSP çalışanları/Adana

Adana BDSP'nin coşkulu şenliği...

13 Ekim Pazar günü **BDSP**'nin bağımsız sosyalist milletvekili adayı **Özden Demirel**'in seçim bürosunun önünde bir etkinlik düzenlendi. Etkinlik öncesi megafonla mahalle içinde dolaşarak sözlü ajitasyonla etkinliğe çağrı yapıldı. Çağrılar mahalle halkı tarafından ilgiyle karşılandı. Etkinlik için hazırlanmış afiş mahalledeki kahvelere asıldı.

Etkinlikte şiir dinletisi, müzik ve sistemi teşhir eden kısa bir skeç oynandı. Etkinliğe mahalle halkından 100'ü aşkın devrimci ve emekçi katıldı. Bir şiir ve kısa bir konuşmayla başlayan etkinlik, **Özden Demirel**'in yaptığı bir konuşmayla devam etti. Konuşmasında mahalle halkının sorunlarına değinerek, gençlerin nasıl burjuva kültür ile yozlaştırıldığından bahsetti. Bu yoz kültürün karşısına işçi sınıfının devrimci kültürü ile çıkmamız gerektiğini vurguladı.

Özellikle etkinlikte mahallenin gençlerinin hazırlanmış olduğu "Orgeneral zor durumda" adlı oyun yine mahalle halkı tarafından ilgiyle karşılandı. Etkinlik çekilen halayların ardından sona erdi. Etkinlikte "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Emperyalist savaşa hayır!" sloganları atıldı.

BDSP çalışanları/Adana

ABD-İMF-TÜSİAD partilerini değil

İşçi sınıfının devrimci adaylarını destekle!

Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Özden Demirel

BDSP'nin Mamak'taki seçim çalışmaları giderek güçleniyor

Mamak'ta Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun kuruluşu

Mamak Devrimci Sınıf Platformu yaklaşık olarak 3 hafta önce bağımsız sosyalist milletvekili adayı M. Uğur Akkaya'nın katıldığı bir toplantı ile çalışmalarına başlamış oldu. Platformun anlatıldığı bu toplantı sonrasında bölgede seçim çalışmalarının başlangıcı olan **Mamak Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun ilk toplantısı yapıldı. Çevremizdeki ve mahalledeki insanların katılımı ve ilgisi başlangıç açısından anlamlı idi. Programımız ve seçim üzerine alınması gereken tutum tartışıldı.

BDSP'nin seçim politikası ve bunun programın kavranması açısından bir hafta içinde üç toplantı daha yapıldı. Fakat bu toplantılara katılım başlangıçta yapılan toplantılara oranla daha düşük katılımı gerçeğe. Bu süre içinde öncelikle platformun içerisinde bir işbölümüne gidildi. Ajitasyon-propaganda komitesi, araştırma grubu- ajitasyon çalışmasına materyaller sağlamak amaçlı-, teknik komisyon vs. Fakat güçlerin sınırlı olması ve yoğunluk bu işbölümünü boşa düşürdü diyebiliriz. Bu ilk girişim dönemi açısından program da verimli bir şekilde tartışılmadı. Ancak tüm bunlarla beraber platform kendi içinde yaratabildiği dinamizm ile tüm çalışmayı planlayıp çalışmada bir mesafe alınmasını sağlayabildi.

Şirintepe seçim bürosunun açılış sürecini ve şenlik ön hazırlık çalışmalarını Mamak Bağımsız Devrimci

Düzen partilerinin vaatlerine kanmayalım, sahtekarlıklarına aldanmayalım!

Amerikancı savaş partilerinden hak ve özgürlük beklemeyelim!

Oy verme hesap sor!

Kasım ayı
Düzen partileri her seçimde vaatlerini tutmadıkları gibi, vaatlerini tutmadıkları gibi, vaatlerini tutmadıkları gibi...
Bu seçimde de vaatlerini tutmadıkları gibi, vaatlerini tutmadıkları gibi, vaatlerini tutmadıkları gibi...

Devrimci partiye oy verelim!
Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim!

Devrimci partiye oy verelim!
Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim!

Düzen partilerinin vaatlerine kanmayalım, sahtekarlıklarına aldanmayalım!

Amerikancı savaş partilerinden hak ve özgürlük beklemeyelim!

Oy verme hesap sor!

Kasım ayı
Düzen partileri her seçimde vaatlerini tutmadıkları gibi, vaatlerini tutmadıkları gibi, vaatlerini tutmadıkları gibi...
Bu seçimde de vaatlerini tutmadıkları gibi, vaatlerini tutmadıkları gibi, vaatlerini tutmadıkları gibi...

Devrimci partiye oy verelim!
Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim!

Devrimci partiye oy verelim!
Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim! Devrimci partiye oy verelim!

yanı sıra Mustafa Uğur Akkaya'nın seçim bildirgesini ve yüzlerce açılış çağrısı ulaştırdık. Birçok işçi ve emekçi ile sohbet olanağı yarattık, onlarla platformumuzu, seçimleri ve dönemi tartıştık. Açılışın öngünü seçim bürosunun bulunduğu Şirintepe'de kahvelere girerek ve cadde üzerinde sloganlarla dağıtım yaparak seçim büromuzun açılışını duyurduk. Çalışmanın yoğunluğu güçlerimizi sarstı ve topladı. Kısa bir dönemde muazzam bir enerji ile planlarımız aksamadan açılışın ön gününe kadar geldik.

Çalışmalarımızda karşılaştığımız tepkilerden biri, bizleri düzen partileri sanmaları ve bunun üzerinden insanların ilk anda gösterdiği öfkeli tepkilerdi. Ancak devrimin ve sosyalizmin programı üzerinden çalışma yürüttüğümüzü söylediğimizde, bizim onlardan biri olmadığını vurguladığımızda, sıcak bir ilgi ile karşılaştık. Düzen partilerinin seçimden seçime halka gitmesine öfkelenen bir tutumdu emekçilerin ilk tepkisinden yansıyan.

Tüm bu pratik çalışmalarla birlikte platform çalışmasının sağlam bir temelde yürüyebilmesi için platformun çalışma tarzı üzerinden bir seminer verdik. Seminerde çalışma yöntemiyle birlikte platformun hangi temel gündemleri öne çıkarması gerektiği ile kitleleri kuşatacak bir çalışma temposuna girilmesi gerektiğini tartıştık. Yıkımın, emperyalist savaşın ve düzenin tehirinin öne çıkaracağımız öğeler olduğunu ortaya koyduk. **BDSP** programının etkin bir şekilde emekçilere ulaştırılması ve çalışmada öne çıkarılması gerektiğine karar verdik. Seminerin, çalışmanın daha iyi kavranması açısından bu ihtiyacı karşıladığını söyleyebiliriz.

Sınıf Platformu için ikinci dönem olarak tanımlayabiliriz. Bölgemize materyallerin gelmesi ve büro yerinin belirlenmesi ile çalışma ivme kazandı. Mevcut tüm güçler ile hedeflediğimiz mahallelere ulaşmak için sağlam planlamalar gerekiyordu. Bu dönemi çalışmayı güçlendirmek ve platformun omurgasını oturtmak üzerinden değerlendirdik. Bu dönemde mevcut güçleri günlük olarak topluyor ve günü planlayarak boşa düşen işleri tanımlı hale getiriyorduk.

Dinamizm ve tempo kazanan çalışma

Nihayetinde 6 mahalleye 6 bin adet **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun seçim bildirgesini,

BDSP Ankara seçim kampanyasından...

Devrimci sınıf çizgisi yoğun bir çalışmayla fabrikalara taşınıyor

Her geçen gün hızla büyüyen seçim kampanyamız devrimci sınıf alternatifini binlerce işçi ve emekçiye ulaştırıyor. Sürdürülen çalışmalarda çeşitli araçları bir arada kullanıyoruz. Bu araçlardan en önemlilerinden biri de bildirilerimiz. Bildirilerimizi semtlerden işyerlerine, pazarlardan kahvelere, işçi servislerinden şehrin merkezi güzergahlarına kadar ulaşan bir yaygınlıkta dağıtımını örgütüyoruz. Bu dağıtımlarda bugüne kadar onbinlerce farklı bildiri kullandık. Merkezi materyallerimizin yanı sıra alan çalışmalarının özgül araçları birbirlerini tamamlayacak biçimde kullanıldı, kullanılmaya da devam ediyor.

Fabrikalara yönelik çalışmamızda da bu tarz ve yoğunlukta bir çalışmayı birkaç haftadır süreklileştirmiş bulunuyoruz. Birçok fabrika ve servis güzergahına defalarca bildirilerimizi ulaştırdık. Merkezi bildirilerimizle gittiğimiz dağıtım alanlarına birkaç gün sonra daha farklı materyallerimizi ulaştırdık. Bu anlamda gerçek bir yoğunlaşma sağladık. Dağıtımlar sözlü konuşmalarla birleştirildi. Bugüne kadar yoğunlaştırılmış biçimde çalışmamızın

sürdürüldüğü alanlar şunlar oldu: Sincan OSB, Ostim, Mitaş, Bentderesi, ODTÜ ve belediyeler. Bu işyeri ve servis güzergahlarına binlerce bildiri ve bülten dağıtıldı. Ayrıca akşam paydos saatlerinde akışın oldukça yoğun olduğu Sıhhiye köprüsünde de yoğun bir dağıtım örgütledik.

Çalışmamız hızla yeni işyerlerine ve güzergahlara yayılarak genişleyecek. Bununla birlikte yaygın afişleme, işyeri ziyaretleri, bazı işyerlerinde paydos saatlerinde yapılacak etkinliklerle çalışmamız yeni bir düzeye çıkarılacak. Bunun için tüm çalışma gün gün planlanmış durumda.

Çalışmalarımızda genel olarak olumlu bir tepkiyle ve sempatiyle karşılaştığımızı söyleyebiliriz. Genel olarak seçim çalışmalarına yönelik bu olumlu yaklaşım **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun şiarlarıyla farklılaşmış, sıcak bir iletişime dönüşüyor. Seçim çalışmamız yoğun ve sistematik biçimde sürmekle birlikte, seçimlerden sonra önemli kazanımlar bırakacak bir hedefle yürütüldüğünde bu kazanımlar geleceğe de taşınacaktır.

BDSP çalışanları/Ankara

Şirintepe seçim büromuzun açılışı

Açılışımızı, yoğun bir ön hazırlık sonrası coşuklu ve program açısından güçlü bir şenlikle yaptık. Büronun önündeki sokağa "Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!/Bağımsız sosyalist aday Mustafa Uğur Akakaya" yazan pankartımızı astık.

90 civarında katılımın olduğu açılış programı halaylarla başladı, bir arkadaşın yaptığı açılış konuşmasının ardından adayımız platformun programını anlatan bir konuşma yaptı. Adayımızın konuşmasından sonra katılımcıların sorularına geçildi. Canlı denebilecek bu sohbetin ardından **Mamak İşçi Kültür Evi** Tiyatro Topluluğu 'Seçim' oyunu ile sahneye çıktı. **Mamak İşçi Kültür Evi Müzik** topluluğunun seslendirdiği türkülerin arkasından katılımcı bir dostumuz sesiyle katıldı etkinliğimize. Ve halaylarımız, sloganlarımızla şenliğimize son vererek Ankara'daki bir mevsimizi daha açmış olduk.

Haykırdık var gücümüzle "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Kurtuluş devrimde kurtuluş sosyalizmde!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Emparyalist savaşa hayır!"

Şimdi omuzlarımızda önümüzdeki dönemi güçlü bir şekilde karşılamak sorumluluğu var. Platform çalışmasına daha sıkı sarılıp çalışmamızı buradan doğru örgütleyerek dönemi kucaklayacağız.

BDSP çalışanları/Mamak

Aydos ve Şahintepe'de son gelişme...**Yıkıma karşı direniş!..**

Ülkenin ezilen emekçileri şu günlerde belki de yaşamlarının en zor dönemlerini yaşıyorlar. İşsizlik, yoksulluk, sefalet işçi ve emekçilerin yaşamlarını kaplamış durumda. Kuşku yok ki sermaye devletinin yoğun bir aldatmacayla gözleri perdelediği kitleler seçim oyunu bittikten, o boğucu atmosfer dağıldıktan sonra kendilerini bekleyen zor günleri çok daha çıplak bir biçimde görecekler.

Seçim ve savaş haberleriyle insanların gündemlerinin doldurulduğu bugün Pendik'in Aydos ve Şahintepe semtlerinde yaşayan emekçilere ardi ardına saldırılar geldi. Bu saldırıların habercisi olan gelişmeler hayli uzun bir zaman önce bu iki semtin etrafının yeni binalarla çevrilmesiyle başlamıştı. Sayıları gitgide çoğalan villalar mahalleyi ablukaya alarak adeta bir çembere sıkıştırıyordu. Semtlerde yaşayan emekçilerin yaşam alanları daraltılıyordu. Bunlara eşlik eden ilk saldırı 16 Ekim Çarşamba günü bütün mahallenin kullandığı ve yıllar önce bizzat kendi emekleriyle vattikleri kaynak suyu deposunun Pendik Belediyesi ve şantiye görevlileri tarafından toprakla doldurulması oldu. Böylece değil temiz kaynak suyu içmek, evlerinde şebeke suyu dahi olmayan yüzlerce aile susuz bırakıldı.

17 Ekim Perşembe günü ise Aydos, Şahintepe mahallesinde gecekondu yıkımı yaşandı. Bir emekçinin evi Pendik Belediye ekiplerince yıkıldı. Diğer evlerin yıkımına başlanacağı sırada ise mahalle gençliği ve emekçileri taşlarla sopalarla çatışarak yıkımı engellediler. Çatışma sırasında polislin yaraladığı 4 kişi, hastaneye götürülme bahanesiyle gözaltına alındı. Haberin mahalleye yayılmasıyla birlikte yaklaşık 300 kişilik bir kitleyle yol kesildi ve saatlerce trafiğe açılmadı.

Kitle büyük bir belirsizlik ve karmaşa içinde saatlerce bekledi. Gözaltına alınanlar bırakılana kadar alandan ayrılmama tavrını gündeme getirmemizle birlikte belirsizlik ve hedefsizlik bir ölçüde kırılmış oldu. Toplanan insanlar oldukça öfkeli ve tepkiliydiler. Fakat ilk elden önlerinde somut bir hedefin olmayışı moral kırılmasına yolaçtı. Bir süre sonra ise papazlık yapan polis şefleri kitleyi dağıtmayı başardı. Tabii kitlenin dağılmasında yüreksiz reformistlerin etkisinden eklemeliyiz.

Oldukça dağınk bir biçimde de olsa her iki saldırı da şimdilik püskürtüldü, fakat daha büyük yıkımlar karşıda bekliyor. Zira hazine arazilerinin milli

emlaktan belediyelere devrinden sonra milyarlarca dolarlık rant kapıları açılmış oldu. Birçok belediye bu işten devasa vurgunlar vuruyor, hem de emekçileri derin bir yoksulluğun içine itme pahasına. Yıkılan ve yıkılacak olan gecekondu bölgesini hazine arazisi içinde gösteriyor ve kaçak yapılanma bahanesiyle yıkımı meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Fakat bu alçak sömürücü devlet kaçak yapılardan elektirik, su, telefon, çöp, emlak vb. bir dizi kalemde milyarlarca para topluyor. Kaçak vb. iddiaların emekçilerin gözünde hiçbir inandırıcı ve ikna edici yanı yoktur. O evler kurulurken de dişe diş direnişlerle kuruldu ve kabul ettirildi. Şimdi de ancak dişe diş bir mücadeleyle korunabilir.

Fakat evlerimizi koruyabilmemiz için öncelikli birbirimize güvenmesini öğrenmeli ve birlikte

mücadele etmeliyiz. Perşembe günü yapılan halk toplantısı mücadelenin ilk adımını oluşturuyor. Önemli olan toplantıda söylediklerimizi hayata geçirebilmektir. Hepimiz yaşadığımız, oturduğumuz sokaktan bir temsilci seçmeli ve bütün sokak temsilcilerinden oluşan bir komite kurmalıyız. Böylece kargaşayı önlemiş, planlı ve hedefli hareket etme imkanı sağlamış oluruz. Bundan sonra ise komiteler bütün semt emekçilerini bilgilendirmeli, yıkımları bir an bile unutturmayacak sürekli, düzenli, kitlese ve hedefli eylemlilikler gerçekleştirmeliyiz. Ve elbette bunları yaratabilmek için asıl önemli olanı yıkımları engelleyeceğimize ve bu evleri yıktırmayacağımıza dair inancımızı bir an bile yitirmemeliyiz.

SY Kızıl Bayrak okurları/Aydos

Aydos'ta su sorunu ve haramilerin hesapları

Aydos, yoksulluğun kol gezdiği emekçi semtlerinden biri. Mahalle kurulduğundan bugüne insanlar dışından tırnağından artırdıkları ile evlerini yapmış, su getirmiş, kanalizasyon yapmış ve sonuçta mahallesini biraz olsun yaşanabilir bir hale getirmiştir. Emekçilerin işine, aşına göz koyan burjuvazi, onların kendi elleriyle kurduğu yaşam alanlarına da göz dikiyor, 2 gözlü bir gecekonduyu bile onlara çok görüyor.

Aydos'un gecekonducularının karşısında bir süreden beri lüks villalar yapılıyor. Reklamlara konu edilen ve geçen yıl 300 milyara satılabilen "Aydos Evleri"nin yapımı tamamlanmak üzere. Burjuvaziye sağlanan imkanlar, emekçilerin yaşamlarının her gün biraz daha daraltılmasıyla gerçekleşiyor. Bugün burjuvazi için yapılan evlere yarın yolları, tesisleri, okulları vb. yerler eklenmesi düşünüldüğünde, yapılacak ilk iş gecekonducuları yıkmak olacak.

Son günlerde Aydos'ta yaşanan su sorunu da bu tablonun bir başlangıcı. Aydoslular mevcut çeşme suyunun dışında içme suyu ihtiyacını mahallenin dışında bulunan doğal bir kaynaktan sağlıyorlar. Ancak Belediye uzunca bir süreden beri bu suyun kirliliğiyle "Aydos Evleri'nin yolunun geçeceği arazinin üzerinde olan" doğal kaynağın deposunu kapatma niyetinde. Tüm bu tartışmalar sırasında mahalle emekçileri de 7 kez suyu tahlile göndermişler ve temizliğini kanıtlamışlar, böylece deponun tümüyle kapanmasını engellemişler.

Geçtiğimiz gün, Aydos Evleri'ni yapan şantiye görevlileri ve Belediye, su deposunun üzerini kamyonlarca toprak boşaltarak kapattılar. Bunun üzerine mahalleli ertesi gün deponun başında toplandı. Sayıları artarak 200-250'yi buldu. Deponun yeniden açılması için görevli aranmasına rağmen, ne şirketten ne de belediyeden bir tek görevli bulunamadı. Bunun üzerine mahalle halkı öncelikle dernek temsilcilerinden oluşan bir komite belirledi ve komiteye ilk olarak belediye ile görüşmeler yapmak, sonrasında ne yapılacağını belirlemek üzere yetki verildi. Komite, Belediye ile görüşeceklerini ve yeniden tahlil yaptıracaklarını, eğer sorun çözülmezse zorla da olsa suyun tekrar kazanılacağını söyledi.

Şurası açıktır ki, su sorunu Aydos'ta önümüzdeki dönemde yaşanacakların başlangıcıdır. Çok ciddi oranda rantın döndüğü bölgede, emekçilerin çıkarları, yaşamı, gelecekleri hiçe sayılmaktadır. Bugün suyun alınması yarın gecekonducuların yıkılmasına kadar uzanacaktır. Bunu da engelleyecek olan tek şey halkın bugünden örülen örgütlü mücadelesi olacaktır.

SY Kızıl Bayrak/Kartal

Tecriti meşrulaştırmaya yönelik yeni bir manevra:**“Sohbet genelgesi”**

Sermaye devleti ile devrimci tutsaklar arasındaki ölümüne mücadele devam ediyor. Devlet onca katliam ve baskıya rağmen bu çatışmayı kazanabilmiş değil. Çünkü devrimci tutsakları teslim almayı bir türlü başaramıyor. Hücreler yürürlüğe koymaya çalıştığı politikanın soğuk duvarları olarak duruyor orta yerde yalnızca.

Sorun katliam ve zorbalıkla devrimci tutsakları hücrelere kapatmakla çözülebilecek kadar basit değil. Devletin asıl rahatsızlığı da zaten buradan geliyor. Bu kadar katliama ve zora rağmen devrimci tutsaklardaki kararlılığı, iradeyi ve direnişi kıramamak onu kahrediyor. Bu, devrimciler hanesine yazılan politik bir kazanımdır. Hücre ve tecrit uygulaması devletin temel bir politikası olmakla birlikte, saldırının asıl amacı; devrimci tutsakları fiili olarak hücrelere koymaktan öte, devrimci kimliklerinden, değerlerinden ve inançlarından soyundurmaktır. Bu anlamıyla hücre saldırısı devletin politik anlamda başarısızlığını ortaya koymaktadır.

Tutsaklar bu bakış ve kararlılıkla teslim olmuyor. Tersinden ise, sermaye devleti bu durumdan rahatsız

oluyor ve korku duyuyor. Korku bazen daha da saldırganlaştırıyor devleti. Bazen de taktik manevra gereği güya "insancıl açılımlar"a yöneliyor onu.

Bu taktik manevraların sonuncusu, yeni Adalet Bakanı Aysel Çelikel tarafından, "sohbet genelgesi" olarak yayımlandı. Daha önce tutsakların bir araya gelerek sohbet etmeleri, "sosyal ve kültürel faaliyetlerden en az birine katılması" şartına bağlanmıştı. Sözü geçen sosyal ve kültürel faaliyetler, eğitim, spor, meslek kazandırma, iş yurdunda çalışma vb. etkinliklerden oluşuyordu.

Bu etkinlikler ilk elden kulağa hoş geliyor; katılmanın gerekliliği bile düşünülebilir. Ama derine inildiğinde, kendi ilkeleri olan ve bunları ölümüne savunan devrimci tutsaklar bir yana, adli mahkumların bile bu etkinliklere gönüllü olarak katılmayacağını belirtmek gerekiyor. Çünkü bunların tümü hücre idaresinin belirlediği kurallara bağlı. Kurallar ise tutsakları rehabilite etmenin temel araçlarından başka bir şey değildir.

Şimdi ise bu faaliyetlerden en az birine katılma koşulu kaldırılarak, sohbet genelgesi yenileniyor. Artık

tutsaklar bu faaliyetlere katılmadan da sohbet edebilecekmiş! Ama nasıl? Birincisi kimlerle bir araya getirilip sohbet edeceklerine tutsaklar değil, hücre idaresi karar verecek. İkincisi bu sohbet 10 kişiyi ve haftada 5 saati aşmayacak. Göz boyamaya yönelik bir girişim diyeceğiz, ama genelge bu haliyle göz boyamanın bile gerisinde duruyor.

Kamuoyunu aldatmaya dönük olarak çıkarılan bu genelgenin amacı katliamla, karalamayla, imha ile meşrulaştıramadıkları tecrit ve hücre politikasını bu ve benzeri açılımlarla meşrulaştırmaktır. Hücrelerde tecrit ve izolasyon ortamında bir takım iyileştirmeler yapıyor görüntüsü vererek kamuoyunda ve kitlelerde bir yanılsama ve kabullenme ruhali yaratılmak isteniyor.

Devrimci tutsaklar bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da hücrelerdeki tecrit uygulamasına karşı kararlılıkla direnecek, devletin tüm oyunlarını boşa çıkaracaklardır. Tecrit uygulaması bir gün mutlaka ortadan kalkacak, zindanlar bir gün mutlaka yıkılacaktır.

M. Atak

IHD İstanbul Şube yöneticisi Ümit Efe'yle 3. yılına giren 20 Ekim direnişi üzerine konuştuk...**“Tecrit derhal kaldırılmalıdır!”**

-3. yılına giren bir direniş var? 3. yılına rağmen devlet tecridi kaldırmak için hiçbir adım atmıyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Tecridi insan haklarına, mahkum haklarına aykırı bulduğumuzu biz de üç yıldır söylüyoruz. Üç yıldır devletin kör, sağır ve duyarsız tavrını şiddetle kınıyoruz. Defalarca bu tavrı değiştirmesi için mücadele ettik ve etmeye devam edeceğiz. Bugün Ölüm Orucu sürerken bunca ölüm yaşandı ve yüze yakın insan yaşamını yitirdi. Bu insanlar bir hiç uğruna ölmediler. İnsanca yaşamak için, insan oldukları için yaşamlarını yitirdiler. Tecridin kaldırılması konusunda sessiz kalan sadece devlet değil aslında. Büyük bir zulümle geçildi bu süreç, çok kan döküldü ve naklen seyredilerek geçildi. Aslında toplumun da üzerinde sessiz ve müthiş bir terör var. Bu anlamda herkesin eşit miktarda sorumluluk ve sorunun bir an önce çözülmesi için çaba göstermesi gerekiyor. Tecrit kaldırılmalıdır, derhal kaldırılmalıdır.

-Bu konuda İHD neler yapıyor, ne yapılmalı?

- Biz çok şey yaptık. Çok da yalnız kaldık. Bizim tecrite karşı mücadelemiz bu son üç yıldan ibaret değil. Ondan önce dört yıl daha mücadele ettik. Toplam yedi yıldır izolasyona karşı mücadele ediyor insan hakları örgütü. Çünkü bizim açımızdan bu işin milatı 1997'dir. '97 Temmuz genelgesiyle aslında

izolasyona geçilmesi mümkün bir sürece girmiştir devlet. Biz herşeyi yaptık, sokaktaydık, üç yıl boyunca F tiplerinin insan haklarına, mahkum haklarına aykırı olduğunu anlatmak için. Çünkü sözlü, yazılı, dosya şeklinde, miting, panel her yol bitmişti ve bu zulüm

yüksek sesle haykırılacak boyutlara gelmişti ve hala öyle devam ediyor.

Biz hala sokaktayız, örneğin 21 Ekim günü Adalet Bakanlığı'na bir daha bir mektup göndereceğiz. Çünkü sanki tecrit kırılmış gibi bir hava var, son açıklamalardan doğru. On kişi beş saat koşulsuz bir araya gelecek gibi. Yani demek ki istediğinizde bazı koşulları çok rahat kaldırabiliyorsunuz. İsteddiğinizde yirmi cezaevine birden buldozerlerle girebiliyorsunuz. İsteddiğinizde otuz iki kişiyi öldürebiliyorsunuz. İsteddiğinizde herşeyi yapabiliyorsunuz. Tecridi de, tırnak içinde tabii, kaldırabiliyorsunuz.

On kişinin beş saat bir arada kalması tecridin kaldırılması demek değildir elbette. Tabii ki bir adım bu. Ama bizi sevindiremez, çünkü yüz insan ölmüş... Bu kadar basit bir adım büyük bir özveriymiş gibi bakanlık tarafından deklare ediliyor ve sanki sorunun çözüldüğü anlatılmaya çalışılıyor. Bu bir manipülasyon. İsterlerse bir dakikada çözebilirler. İstemiyorlar, çünkü ideolojik bir plan bu, F tipi cezaevi. Dünyanın her yerinde de bu böyle olmuş.

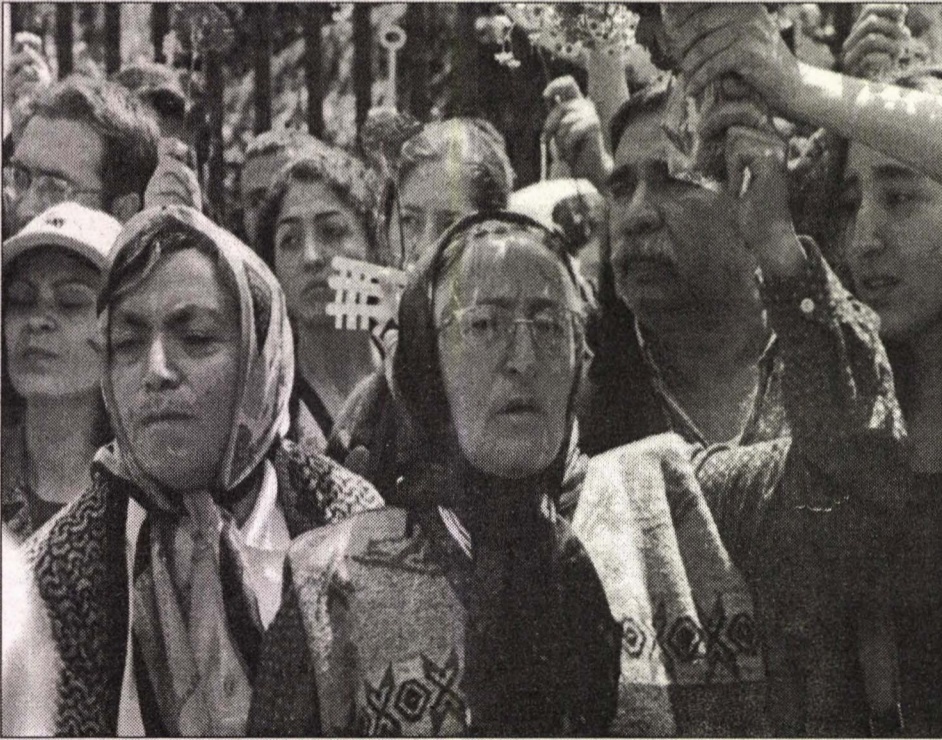
-Cezaevi özelinde yaşanan yakıcı demokratik özgürlükler sorunu konusunda neler yapılabilir?

- Türkiye'de infaz rejimi gerekiyor. Biz insan hakları savunucuları hapishanesiz bir toplum düşüyle aslında hapishaneleri tümünden reddediyoruz. Ve o noktadan bakıyoruz kalıcı özgürlükler kavramına. Kalıcı özgürlüklerin olması için hapishanelerin olmadığı bir toplum istiyoruz.

Ama bugün hapishaneler var ve sicili bozuk bir politika ile yönetiliyor hapishaneler rejimi, infaz rejimleri. İşkence, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanması, mahpusu insan saymayan, beyin ve beden üzerinde tahakkümü hedefleyen politikalar infaz rejimini belirliyor. Küreselleşen dünya, küreselleşen bir yoksulluğu beraberinde getiriyor. Bu yüzden egemenlerin bunu disipline edebileceği yaklaşımlar cezaevi reformlarını belirliyor. Mesela L tipi cezaevlerine geçilecek önümüzdeki süreçte. Müthiş bir yoksulluk patlıyor bizim gibi ülkelerde. Bu yoksulluğun disipline edilebilmesinin tek yolu hapishaneye koymaktan geçiyor yoksulları. Bunun izdüşümü olan cezaevleri reformları ve politikaları geliştiriliyor.

Bu korkunç bir konsept. Şimdi bunlara muhalif bir noktadan karşı çıktığınızda bütün bu konsepti ters çevirmeniz gerekir, ki kalıcı haklar elde edebilirsiniz. Bu çok köktenci bir çözüm. Bunu bir ütopya olarak bir tarafa koyalım. Bu çözüme ihtiyaç var. Yakın dönemde ise bir mahkum hakları bildirgesi yazılması gerekiyor ülkemizde. Ayrıca uluslararası anlaşmalar mahkum haklarının belirlenmesinde hep referans kabul edilir. Ama bunlarda da müthiş yetersizlikler vardır. Bunların ciddi eleştirilerinin yapılarak bir mahkum hakları bildirgesi yazılması gerekir. Demokratik muhalefetin yeniden bir donanımına kavuşması gerekiyor. Çünkü gördük ki biz bu denli açık bir tarihsel süreçte bile refleksi zayıf bir noktadayız. Çünkü hangi alanda kalıcı hakları elde etmek istiyorsak hak verilmiyor alınıyor, böyle bir konsepteyiz. Bunun için donanım gerekiyor, kamuoyu vicdanının eğitimi gerekiyor. Çünkü çok daha güçlü saldırılar var önümüzde. Hapishanelere de yansiyacak, toplumun tamamına da yansiyacak. Savaş var önümüzdeki günlerde. Adım adım yaklaşan açlık ve yeni yoksulluk var demek bu. Mücadele etmek gerekiyor, mücadeleyi yükseltmek gerekiyor. Biz devam edeceğiz. Biz üzerimize düşeni yaptığımızı inanıyoruz, insan hakları savunucuları olarak. Herkesi de yapmaya çağırıyoruz.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

20 Ekim direnişinin 3. yılında TUYAB'lı Güzel Ana'yla konuştuk...**“Tecrit kalkana kadar mücadelemize devam edeceğiz!”**

- 3. yılına giren bir direniş var? 3. yılına rağmen devlet tecridi kaldırmak için hiçbir adım atmıyor. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?

- Bu tecrit kalkmadığı sürece direniş devam edecek. Üç yıl değil ta ki cezaevlerinde hiç kimse kalmayana kadar devam edecek. Çocuklarımız direnişi bırakmak isteseler bile biz analar olarak kabul etmeyiz. Çünkü biz analar da o tecrit ve zulmü onlarla birlikte yaşadık. Bu tecrit kalkacak. Kalkana kadar da yılgınlık yok, pişmanlık yok, pişman değiliz sonuna kadar devam edeceğiz.

-Tecridi kırmak için neler yapılmalı?

- Eylemler devam ediyor. Duyarlı insanları, gazetecileri, sanatçıları dolaşyoruz, gereken yerlere dilekçeler veriyoruz. Tecridi çözene kadar uğraşmalıyız.

-İçeride tutsakların en çok yaşadıkları sorunlar nelerdir?

- Hepsi hasta. Dönem dönem örneğin benim çocuğum, görüşüne gittiğimde konuşmak istemiyor, dalıyor. “Konuştuklarımı duyuyor musun?” diyorum, “tamam tamam” diyerek geçiştiriyor. Bazen

de bizi ziyaretten kovmaya çalışıyor.

Devlet diyor ki teslim aldık. Hiçbir devrimci iradeyi teslim alamaz. Öldürür, kurşuna dizer, ama teslim alamazlar. Düşmanın silahları var ama onların da yürekleri var. Benim çocuğumun beyninde tümör var. DGM'ye dilekçe verdim. Bir hafta sonra cevap almaya gittim. Bana ne dilekçesi dediler, bir tutuklunun iç organları alınmış. Hortum takılı biz onu bile tahliye etmiyoruz. Çocuğum hasta, ölürse de onların yanında ölmesini istemiyorum.

Kamu emekçileri ekonomik, özlük ve sosyal haklarının iyileştirilmesi talebi ile iş bırakarak alanlara çıktı...

“Savaşa değil emekçiye bütçe!”

KESK üyesi kamu emekçileri 17 Ekim’de ülke genelinde enflasyondan doğan farkların ödenmemesi, kamu çalışanlarının ekonomik, özlük ve sosyal haklarının iyileştirilmesi talebi ile iş bırakarak alanlara çıktılar.

İstanbul Avrupa Yakası’nda Aksaray Metro önünde gerçekleşen eylemde “İMF için değil halk için bütçe, tasarruflarımızı istiyoruz/SES Aksaray Şube” imzalı, “İşsizliğe, yoksulluğa, özelleştirmelere ve savaşa hayır/SES Şişli Şube” imzalı pankartların yanı sıra SSK Eyüp Hastanesi, Tüm Bel-Sen Genel Merkez, Eğitim-Sen 1 ve 6 nolu şubeler, ESM İstanbul Şube, BES 1 ve 2 nolu şubeler, Haber-Sen ve Kültür Sanat-Sen İstanbul şubeleri pankartları açıldı. Polisin yoğun ablukasına rağmen eyleme 1000’e yakın emekçi katıldı.

Kamu emekçileri kendi taleplerinin yanı sıra sıklıkla öfkeli bir şekilde savaş karşıtı sloganlar da attılar. Eylemde; “Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!”, “Amerikan askeri olmayacağız!”, “Emperyalist savaşa hayır!”, “Irak halkı yalnız değildir!”, “Susma haykır halklar kardeşir!”, “Savaşa

hayır yaşasın halkların kardeşliği!”, “Savaşa değil sağlığa ve eğitime bütçe!”, “Sadaka değil toplu sözleşme!”, “İşçi memur el ele genel greve!”, “Sefaletle teslim olmayacağız!” ve “Zafer direnen emekçinin olacak!” sloganları öne çıktı.

KESK Genel Başkanı Sami Evren bir konuşma yaptı. Evren konuşmasında şu görüşlere yer verdi: “Bugün alanlara hükümeti uyararak çıktık. Hükümeti toplu görüşmeye oturtacağız dedik ve oturttuk. Ama karşımızda duran sanal hükümeti, asıl karşımızda duran IMF idi. Görüşmelerin hepsinde IMF programı karşımıza çıktı. Hükümetin istediği istikrar emekçilerin değil tam da sermayenin istikrarıdır. Taleplerimiz kabul edilmezse 3 Kasım’da sandığımız bir ucunda biz bir ucunda da IMF partileri olacak ve onları sandığa gömeceğiz.

“ABD sözde demokrasiyi Irak’a getireceğini söylüyor. Irak’ta kitle imha silahları üretildiğini iddia ediyor, sanki kendisinde ve İsrail’de kitle imha silahı yokmuş, sanki bütçesinin yüzde 40’ını silaha ayırmıyormuş gibi. İsrail, Filistin halkını katletiyor. Türk halkından da Irak halkını katletmesini istiyor. Bu nedenle savaşa hayır demeliyiz. Siyasi partiler Türkiye’yi savaşa katacaklarını övünerek söylüyorlar. Buna izin vermeyeceğiz.”

Kürsüden mücadele çağrısı yapılarak eylem sonlandırıldı. Eylem bitiminde aralarında Sami Evren’in de bulunduğu yaklaşık 20 kişi gözaltına alındı.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

İzmir KESK eylemine 2 bin kamu emekçisi katıldı

Ücretlerin ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için 17 Ekim’de üretimden gelen güçlerini kullanarak alanlara çıkma kararı alan KESK İzmir’de de vizite eylemi yaptı. Konak Sümerbank önünde bir araya gelen kamu emekçileri sabah saatlerinde kendi birimleri önünde eyleme başladılar, saat 12:00’de alanda birleştiler.

2 bin kamu emekçisinin katıldığı eylemde ses cihazını ve otobüsü CHP’den alan KESK yönetimi otobüste CHP amblemlerinin bulunması nedeniyle protesto edildi. Kamu emekçilerinin pankartlarla ve flamalarla CHP işaretlerini kapatmak istemesi engellenmek istenince ortam gerginleşti. Bu esnada kamu emekçileri “Derviş defol bu memleket bizim!”, “İMF uşağı partilere oy yok!” sloganları attı.

Eylemde ayrıca “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Yaşasın demokrasi mücadelemiz!”, “Savaşa hayır!”, “İMF defol bu memleket bizim!”, “Savaşa hayır, barış hemen şimdi!” sloganları da atıldı. Kamu emekçileri açtıkları pankartlarla ve attıkları sloganlarla emperyalizmin savaş politikasını protesto ettiler.

Aliğa eylemine Petkim işçileri de destek verdi

KESK üyesi kamu emekçileri, enflasyondan doğan farkların ödenmemesi, sosyal hakların iyileştirilmesi ve kamu çalışanlarının ekonomik, özlük haklarının iyileştirilmesi talepleriyle İzmir’in Aliğa ilçesinde de iş bıraktılar. 17 Ekim günü saat 12:00’de Aliğa Demokrasi Meydanı’nda yapılan basın açıklamasına yaklaşık 150 kişi katıldı. Eyleme PETKİM işçileri de destek verdi.

“Yaşasın onurlu mücadelemiz!”, “Toplusözleşme hakkımız grev silahımız!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!” sloganlarının atıldığı eylemde Eğitim-Sen Aliğa Şube Başkanı bir konuşma yaptı. Konuşmasında yapılan ilk toplusözleşmenin önemine değinerek hükümetin verdiği artışta enflasyon farkının bulunmadığını, bu artışın da bütçeden ayrılan pay gereği zorunlu olduğunu söyledi. “Ekonomik ve özlük sosyal haklarımız için sonuna kadar direnme hakkımızı kullanacağız” dedi. Eylem sloganlar ve alkışlarla sona erdi.

SY Kızıl Bayrak/İzmir

Ankara’da KESK eylemi...

“ABD askeri olmayacağız!”

KESK tarafından öğlen saatine denk getirilen iş bırakma eylemi Ziya Gökalp Caddesi’nde yapıldı. Eyleme çeşitli sendikalarından 2 bine yakın kamu emekçisi katıldı. Eylem yeri olarak belirlenen Ziya Gökalp’e sendika pankartlarıyla katılan kamu emekçileri sık sık direniş kararlılıklarını belirten sloganlar attılar. Ancak genel hava eylemin ilk anlarında oldukça sönüktü.

Daha sonra alana giren BES 1 ve 2 No’lu şubeler ile ESM bu havayı değiştirdiler. Coşkulu ve militanca atılan sloganlarla o ana kadar tek yönünü kapattıkları caddenin diğer yönünü de kapattılar. Polisin engelleme çabasına karşı “Yılgınlık yok, direniş var!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!” ve “Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız, ya siz!” sloganlarıyla yanıt verdiler.

Tüm bunlar yaşanırken yolun diğer yönünde bekleyen Eğitim-Sen ve Tüm Bel-Sen kortejleri ise oldukça kayıtsızdı. Polis bundan da güç alarak çevik kuvvet güçlerini devreye soktu, kitleyi diğer yola kadar sürükledi. Ancak kitlenin kararlılığıyla birlikte barikatı geri çekmek zorunda kaldı. Bu durum alanın bütününde coşkuyu yükseltti. Kızılay hedefli direniş sloganları coşkulu biçimde atıldı. Daha sonra polis barikatının arkasında kalan Eğitim-Sen kitlesi de ana kitleyle birleştirilerek program başlatıldı. Kitlenin alana yerleşmesiyle birlikte coşku ve kararlılık yerini rehavete ve gruplar

halinde yapılan konuşmalara bıraktı. Kızılay hedefli sloganlar bir daha duyulmadı.

Kitlenin alana girmesinin ardından KESK ses aracı alana girebildi. Burada klasik biçimde bolca mücadele ve direnişten bahsedildi. KESK Şubeler Platformu dönem sözcüsü bir konuşma yaparak, toplu görüşme sürecinin devam ettiğini belirtti. Yapılan konuşmaların ardından eylem mücadelemiz devam edecek yollu sözde kararlılık mesajlarıyla sessizce bitirildi.

Eylemde kamu emekçilerinin özgül taleplerinden sonra en çok atılan sloganlar savaşa ilişkindi. “Savaşa değil, emekçiye bütçe!”, “ABD askeri olmayacağız!”, “Savaşa hayır barış hemen şimdi!” bu sloganların başında geliyordu.

Eylemde Ankara Öncü İşçi-Emekçi Platformu’nun, BDSP’nin bağımsız sosyalist milletvekili adayı Mustafa Uğur Akkaya’ya destek çağrısında bulunduğu seçim bildirisi de dağıtıldı.

Ankara’da KESK tarafından düzenlenen bu tür eylemler yakın döneme kadar Güvenpark ya da Kızılay hedefli yapıldı. Ancak özellikle son dönemde devletin koyduğu yasak barikatı aşamadığı için Ziya Gökalp eylem merkezi haline geldi. Kızılay sadece bir slogan olarak bu tür eylemlerin süsü gibi kalırken, yönetimler düzeyinde alınan eylem kararlarında Kızılay hedefine ilişkin en küçük bir ifadeden özenle kaçınılıyor.

SY Kızıl Bayrak/Ankara

Kırşehir'de kamu emekçileri eylemi

KESK'e bağlı sendikaların çalışma koşullarının ve ücretlerin düzeltilmesi için yaptığı basın açıklaması 170 civarında kamu emekçisinin katılımıyla gerçekleştirildi. Eylemde "Direne direne kazanacağız!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Sadaka değil toplu sözleşme!", "Kahrolsun IMF bağımsız Türkiye!" sloganları atıldı.

Kırşehir Eğitim-Sen Şube Başkanı'nın okuduğu basın açıklamasında şunlara yer verildi: "Savaş çıgırtkanlığı yapanların, ekmeğimizi küçültmelerin, IMF programlarında direnenlerin, yoksulluk ve yolsuzluk düzenine devam etmek isteyenlerin, hak ve özgürlükleri budamak isteyenlerin, gerici ve otoriter zihniyetten beslenenlerin, kamu emekçilerinin hak ve özgürlüklerini tanımak istemeyenlerin ilkelerimiz ve mücadele çizgimizle karşısında duracağız. Alınterimize ve geleceğimize sahip çıkacağız! Siyasi iktidarların tek yanlı, anti-demokratik tutumlarının devam etmesi halinde eylemlerimiz büyüyerek sürecek!"

Çekilen halayların ardından eylem alkışlarla bitirildi.

SY Kızıl Bayrak/Kırşehir

Ege Metal'de sorunlar ve anlaşma

Bakırçay Havzası'nda kurulu bulunan ve çalışanların beş aydır maaş alamadıkları Ege Metal'de anlaşma sağlandı. Sürekli iş kazalarıyla gündeme gelen Ege Metal, bankalardan aldığı krediyi ödemediği için icra yoluyla Vakıfbank'a dahil olmuş ve TEDAŞ'a olan borcu ödenmediği için de üretim durdurulmuştu. Banka tarafından fabrikanın Say Metal adlı bir şirkete kiralanmasıyla sorunların çözüleceğini umuyordu işçiler. Oysa bu kez de yeni şirket, TEDAŞ'a olan borcun önceki şirkete dahil olduğunu söyleyerek, borcu ödememe yoluna gitmiş ve üretimi başlatmamıştı. Tüm bu karmaşa içerisinde aylardır maaşlarını alamayan işçiler son haftalarda bir dizi eylem gerçekleştirdiler. Fabrika önünde yapılan eylemlerle birlikte, radyo, TV programları yapılmış ve son olarak İzmir'de ailelerin de katılacağı geniş katılımlı bir eylem planlanmıştı.

İşçilerin bu kararlılığını gören işveren TEDAŞ'a olan borcun bir kısmını ödemek zorunda kaldı. Borcun ödenmesiyle fabrikaya enerji verilerek üretime başlandı. Ardından hala Ege Metal işçisi olarak görülen işçilerin Ege Metal'den Say Metal'e geçiş sözleşmeleri imzalandı. İşçiler birikmiş alacaklarını da haftalık periyotlarla alacaklar. Önümüzdeki ay içerisinde de birikmiş tüm haklarını ve maaşlarını alacakları duyuruldu.

Öz Çelik-İş Sendikası'nın herhangi bir çaba ve etkinliğinin olmadığı bu süreçte işçiler kendi aralarında komiteler kurup, süreci planlayıp birlikteliklerini sağladılar. Her eylem sonrası fabrikalarda yaşanan işçi kıyımları yakın dönemde Say Metal'de de yaşanacak gibi. Bunun bilincinde olan işçilerin bu dönemde sendikayı da zorlayarak örgütlülüğünü daha da sağlamlaştırması gerekiyor.

SY Kızıl Bayrak/İzmir

TC, Güney ve Kuzey Kürtleri...

Serhat Ararat

TC, Güney Kürdistan'ı işgale hazırlanıyor. Bu, herhangi bir işgal hareketi değil, Güney'deki tüm ulusal kazanımları ve mevzileri ortadan kaldırmaya dönük bir işgal hareketidir. Bunu da gizleme gereğini duymuyorlar. Günlerdir televizyonlara çıkarılan, gazetelerde röportajları yayınlanan B. Ecevit'in açıklamaları, tehdit dolu değerlendirmeleri, Güney işgal hareketine işaret ediyor. Seçim meydanlarında yapılan propaganda konuşmaları da şoven milliyetçiliği kışkırtıcı niteliktedir. Güney sınırına yapılan askeri yığınak, yine Güney Kürdistan'ın çeşitli alanlarına konumlandırılan askeri birlikler, hazırlıkları en üst düzeye çıkarılan işgal hareketinin somut göstergeleri niteliğindedir.

ABD'nin Irak saldırısı ve işgali sürecinde TC de Kuzey'den girme ve Güney güçlerinin federe devlet oluşturma yolundaki çabalarını önleme hareketini planlamaktadır. Son haftalarda yapılan açıklamalar, Güney Kürdistan'da devletleşme yönünde adımlar atıldığı, bir meclisin açıldığı, yeni bir anayasa taslağının kabul edildiği, bu taslağa göre Kerkük'ün kurulmakta olan devletin başkenti olarak belirlendiği noktalarında odaklanmaktadır. Geline nokta ırkçı şovenizmin yeniden ayağa kaldırıldığı ve bir işgal hareketi için gerekli kamuoyunun oluşturulmaya başlandığı anlaşılmaktadır.

Ama buna karşılık Kuzey Kürtleri, TC'nin Güney'i işgal planları ve somut hazırlıkları konusunda genel olarak sessiz ve ilgisiz... Neden? Sanki olup bitenler kendilerini, geleceklerini ilgilendirmiyor gibi bir hava içinde görünüyorlar. Oysa bu işgal hareketi, Kuzey Kürtleri'ni doğrudan ilgilendirmektedir. Peki neden bu ilgisizlik? Neden seçimlere gösterilen ilginin küçük bir parçası dahi gösterilmiyor?

Hiç kuşku yok ki, İmralı çizgisi, öncelikle ulusal bilinç, ulusal bellek ve refleksleri katletme hareketidir. Üç yıldan fazla bir süredir yapılan bu. Kabul edilmelidir ki, bu hareket giderek etkilerini göstermektedir. Var olan ilgisizlik seçim süreciyle, seçimlere yüklenen abartılı beklentilerle açıklanamaz. Elbette seçimler ve seçimlere yüklenen abartılı anlamların bu ilgisizlikte belli bir etkisi vardır. Ancak sorunun kökleri daha derinlerde ve İmralı öncesine kadar uzanıyor.

Güney'de Irak egemenliğinin fiilen aşılmasından sonra gerilla bu alanda nasıl bir rol oynadı? Bu alanla ilgili izlenen askeri, siyasal ve ulusal politikalar devrime ve ulusal birlik bilincine ne düzeyde katkıda bulundu? Güney güçleriyle yaşanan çatışmalarda Öcalan sisteminin sorumluluğu nedir ve bunların sonuçları nelerdir? Güney güçlerinin gerçekliği ve onlara yaklaşım konusunda yaşanan olumsuzluklar ve nedenleri nedir? Ve daha bir dizi soru... Bu soruların kapsamlı

yanıtları verilmeden Kuzey'de bugün yaşanan ilgisizliğin nedenleri de tam olarak anlaşılabilir.

Biz hep "ulusal birliği gerçekleştirmeye yetenekli tek güç PKK'dir" dedik. Ama gerçekleşen pratik bu görüşümüzü ne kadar doğruladı? Doğruladıysa neden?

Gerçekten de ulusal birliği gerçekleştirecek tek çizgi ve sınıf, emekçi sınıfların devrimci ulusal kurtuluş çizgisidir. Ancak bu emekçi çizgi Öcalan sistemi tarafından çoktandır bastırılmıştı ve dolayısıyla pratikte parçalar arasında var olan mesafenin daha da açılması kaçınılmaz gibiydi. Bu noktada özel olarak izlenen yanlış politikaların tahrip edici sonuçlarını da özellikle belirtmemiz gerekir. Kürdistan'daki diğer sınıf ve çizgilerin ulusal birliği oluşturma, parçalar arasında gereken yakınlığı gerçekleştirme şansı ve yeteneği hemen hemen yok gibidir. Bugün Güney'de ulusal birlik yönünde atılan bazı önemli adımlar var, ama bunun tüm parçaları kapsama ve diğer parçaları ortak bir ulusal stratejide buluşturma şansı son derece zayıftır. Dolayısıyla gerçek ve kalıcı çözüm, ulusal kurtuluş ve ulusal birlik hedeflerini gerçekleştirme sorunu yıllar önce bastırılan, ama yok edilemeyen emekçi çizgiyi yeniden toparlamakta ve gerçek politik bir güç haline getirmekte düğümliyor.

Kuzey'de Güney Kürdistan sorununa karşılık yaşanan ilgisizlik, İmralı çizgisinin egemenliği sürdüğü sürece devam edecektir, hem de daha da derinleşerek...

Kuşkusuz bu ilgisizlik ve kayıtsızlığın bu boyutlarda olmasında ve derinleşerek devam ediyor olmasında, kendini devrimci yurtsever olarak tanımlayanların, İmralı çizgisine tavır almayı zorunlu bir görev olarak algılayanların da belli bir sorumluluğu var. Bu sorumluluk, toparlanmamalarında, kendilerini politik bir seçenek haline getirmemelerinde düğümliyor.

ABD'nin Irak saldırısı kesinleşmiş bulunuyor. Aynı süreçte TC'nin Güney'e işgal ordularıyla gireceği de kesindir. Devrimci yurtseverler, duyarlı insanlarımız soruyor: Ne yapmalı?

Çok önemli bir soru. Dağınıklık, güçsüzlük ortamının hüküm sürdüğü bu koşullarda bu soru, kendi içinde bir çaresizliği de barındırıyor. Çözüm ve çare örgütlü güçte. Doğru politikalar ve etkili çözümler, sürece örgütlü müdahale etmekte düğümliyor. Kağıt üzerinde doğru sözler söylemek, doğruya yakın politik çözümler önermek mümkündür. Bu genel olarak yapılıyor. Ama bunun yetmediği ortadadır. Madem ki bütün sorular ve soruların yanıtı örgütlü bir güç olma zorunluluğuna işaret ediyor; o halde bugüne müdahale etmenin yolu, ne yapmalı sorusunun yanıtı, geleceği daha güçlü karşılamının yolu, ulusal kurutuluş mücadelesini toparlamaktan ve yeniden inşa etmekten geçiyor. Gerisi, niyetlerden bağımsız olarak, laf-u güzaftır!

BDSP'nin üniversitelerdeki seçim çalışmaları sürüyor...**Gençlik geleceğine sahip çıkmak istiyorsa,
işçi sınıfı ve ezilenlerin safında mücadele etmelidir!..**

Sermaye düzeni yıllardır gençliği sistematik baskı ve kültürel yozlaşma içerisinde teslim almaya çalışmaktadır. Sermaye devleti bunu bir istek veya bir tercih olarak değil, başka bir şans olmadığı ve gençliğe geleceğe dair inandırıcı hiçbir şey veremediği için yapmaktadır.

Yıllardır sürdürülen üniversite gençliğini kimliksizleştirme, gelecek umutlarını yoketme çabalarının mimarı olan düzen partileri şimdi gençliğin ülkenin geleceği olduğuna dair cafcıflı sözlerle, gençliğin gelecek özlemini düzene ve parlamentoya bağlamaya çalışıyor. Şimdi bunlara "sol"dan da

çeşitli reformist partilerden oluşan blok eklenmiş durumda. Ve bunlarda sermaye devletinin yapısal özelliklerinden kaynaklanan sorunların 4 Kasım günü kendilerinin meclise girdiklerinde aşılacağı vb. söylemler üzerinden, son tahlilde benzer bir misyonun temsilcisi haline gelmektedirler.

Ancak bugün gençlik açısından parlamentoya yönelmiş çözümler ve yıllardır gençliği ezen onu her türlü baskıya maruz bırakan düzen partileri tek alternatif değildir.

Gençliğin sorunlarının çözümünü ve gençliğin geleceğe, insanca yaşama olan özlemlerinin ancak ve ancak işçi sınıfı ve ezilen halklarla birlikte örgütlü bir mücadeleden geçtiğini anlatan, gençliği temel ve güncel talepler etrafında mücadeleye çağıran **BDSP'nin çalışmaları üniversitelerde de tüm yoğunluğuyla sürmekte.**

Emperyalist savaşa, paralı eğitime, soruşturmalara, işsizliğe karşı gençliği örgütlenmeye ve emekçilerin safında mücadeleye çağıran **BDSP**, İstanbul'un çeşitli üniversitelerden gençlerle de buluşmaktadır. "**Sermayenin çözümü seçimde, gençliğin çözümü devrimde!**" temel şiarıyla şekillenen çalışmalarımız gençlik tarafından ilgiyle karşılanmaktadır.

İTÜ'de BDSP çalışmalarından...

İnsanları temel talepleri çerçevesinde emperyalist savaş, paralı eğitim vb. karşı mücadeleye ve **BDSP** programı ekseninde örgütlenmeye çağıran **Ekim Gençliği Seçim Bildirgesi**'nden yaklaşık 1000 adet dağıttık. Yanısıra yaklaşık iki haftadır **Ekim Gençliği** imzalı afişlerimizden yüzlerce yapıldı. Emperyalist savaş ve paralı eğitime karşı bağımsız sosyalist adayları desteklemeye çağıran yerel afişlerden ise 100 kadar asıldı.

Bununla beraber üniversite gençliğin seçimlere bakışını görmek ve **BDSP**'yi daha etkin bir şekilde anlatabilmek için yaygın bir anket çalışması başlatıldı. Yanısıra üniversite emekçisine ve öğrencilerine **BDSP'nin işçi ve emekçileri mücadeleye çağıran bildirgesinden** de yüzlerce dağıtıldı.

Yıldız Teknik Üniversitesi BDS çalışmalarından...

Gençliğin seçimlere dair bakışını ortaya koyan ve gençliği savaşa, paralı eğitime vb. karşı **BDSP** çevresinde örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağıran **Ekim Gençliği** imzalı seçim bildirgelerimizden yaklaşık 1500 adet de YTÜ'de dağıtıldı. Ayrıca

BDSP'nin seçim bildirgesinden üniversite emekçilerine ve öğrencilerine yüzlerce adet dağıtıldı. Yine YTÜ'de **Ekim Gençliği** imzalı "Amerikancı düzen partileri oy istiyor, biz hesap soracağız!" vb. şiarlı afişlerimizden de 100 adet yapıldı. Savaş partilerinin teşhirini önümüzdeki güncel savaş sorunu ile bağlantısı içinde işleyen ve bu sene üniversiteye yeni başlayan YTÜ öğrencilerini üniversitelerde nelerin beklediğini anlatan yüzlerce yerel bildiri dağıtıldı.

İnsanlarla birebir ve gruplar halinde seçimler üzerine sohbetler yapıldı, **BDSP** ve programı tanıtıldı.

İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüs BDSP çalışmalarından...

İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüs'ünde "Sermayenin çözümü seçimde, gençliğin çözümü devrimde!" temel şiarlı **Ekim**

Gençliği seçim bildirgemizden yaklaşık 1000 adet dağıttık. Üniversite emekçilerine yönelik olarak ise **BDSP'nin işçi ve emekçilere çağrı konulu bildirgesinden** yaklaşık 300 adet dağıtıldı.

Ayrıca öğrencilere de yüzlerce **BDSP** seçim bildirgesi ulaştırıldı.

Ekim Gençliği imzalı iki çeşit afişten 100 civarı üniversiteye yaygın bir biçimde asıldı. Ayrıca onlarca **SY Kızıl Bayrak** imzalı "Amerikancı düzen partilerine oy verme! Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu destekle!" şiarlı afişler çeşitli yerlere asıldı.

SY Kızıl Bayrak ve **Ekim Gençliği** standları açıldı ve buradan seçimlere bakışımızı daha etkin bir şekilde anlatabilmek için yaygın bir şekilde satış yapıldı.

Çeşitli insanlarla seçimler ve **BDSP** üzerinden sohbetler ve tartışmalar yapıldı. Ve platforma destek çağrısında bulunuldu.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Kampüsü BDSP çalışmalarından...

Birimimizde **Ekim Gençliği** seçim bildirgesinden yaklaşık 1000 civarı dağıtıldı. Yine onlarca **Ekim Gençliği** imzalı seçim gündemli afişler yaygın bir şekilde yapıldı. Yine yüzlerce **BDSP Seçim Bildirgesi** öğrencilere dağıldı.

Kampüste yine **Ekim Gençliği** ve **SY Kızıl Bayrak** seçim standları açıldı ve bu standlar üzerinden yaygın bir propoganda-ajitasyon yapıldı.

Tüm bu çalışmalarımız oldukça anlamlı bir ilgiyle karşılandı.

İstanbul Üniversitesi Avcılar Kampüsü BDSP çalışanlarından...

Yaklaşık 500 adet **Ekim Gençliği Seçim Bildirgesi** dağıtıldı. 100 civarı **Ekim Gençliği** imzalı "sermayenin çözümü seçimde, gençliğin çözümü devrimde!" şiarlı afişlerden yapıldı.

İstanbul Ekim Gençliği

Çukurova Üniversitesi'nde alternatif açılış şenliği...

15 Ekim'de Çukurova Üniversitesi'nde alternatif bir açılış şenliği gerçekleştirdik. Alternatif şenliği **Ekim Gençliği**, **Özgür Gençlik**, **Kaldıraç** ve **SİP-TKP**'li öğrenciler olarak ortak hazırladık.

Şenlik neden alternatif bir açılış ihtiyacı duyduğumuzu anlatan kısa bir konuşmayla başladı. Ardından emperyalist savaşı, YÖK'ü ve uygulamalarını teşhir eden ve gençliği seçimlerde Amerikancı düzen partilerinden hesap sormaya çağıran bir metin okundu. Savaşla ilgili kısa bir skeç, şiir gösterimi ve müzik dinletisi sunuldu.

Etkinlikte "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz", "ABD'nin çıkarları için ölmeyelim, öldürmeyelim" şiarlarının bulunduğu ortak imzalı pankartların yanı sıra, "Çözüm ne seçimde ne mecliste, çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde/**Ekim Gençliği**" imzalı pankart açtık. Sosyalist basın da etkinlik alanının çevresine standlarını açtı. Etkinliğimiz çekilen halayların ardından sona erdi.

Ekim Gençliği/Adana

Yeni dönemi kazanmak için seferber olalım!**Seçim oyununu boşa çıkarmak için görev başına!**

Kısa bir zaman dilimi içerisinde yaşananlar gösteriyor ki, burjuva iktidarı ciddi bir bunalım yaşıyor. Tek başına iktisadi gelişmeler değil, özellikle son birkaç ay içerisinde parlamento düzleminde yaşananlar çok ciddi bir politik krizi/sıkışmayı işaret ediyor. Öyle ki, politik yaşama doğrudan müdahaleler sıradan gelişmeleri arasında yer alıyor. Yoğun bir propaganda ile sersemletilen kitlelere "yeni" diye, mevcut hükümetin temel bakanlarının oluşturduğu siyasal bir hareket sunulabiliyor. Bizzat IMF-TÜSIAD tarafından organize edilen gizli hükümet darbesi ile hedeflenen gerçekleştirildi. Sermaye düzeninin sadık ancak yıpranmış partisi DSP ikiye bölündü. Böylelikle yaklaşan emperyalist savaş öncesi yeni bir istikrar hükümeti arayışı resmen başladı.

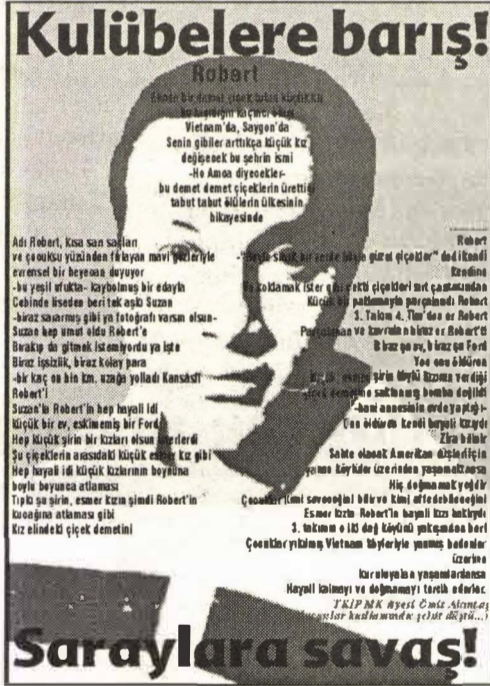
Burjuva medyanın güçlü propagandası ya da Derviş mucizesi!

Kısa bir süre önce ABD tarafından Türkiye'ye atanan IMF memuru Derviş'e duyulan öfkeyi anlatmak için çok uzağa değil, seçim gündemi öncesindeki aylara dönmek yeterlidir. Özellikle geleceği çalınan gençliğin hiç hoşlanmadığı, emekçi eylemlerinin baş hedefi, "Derviş evine!" sloganlarının muhatabı Kemal Derviş bu birkaç ay içinde adeta bir kurtarıcı gibi anlatıldı. Kitleler etki altına alınmaya, Derviş'ten başka bir şans olmadığı pompalanmaya çalışıldı. Burjuva medya bu alçak memuru biz gençliğe de sempatik gösterebilmek için olmadık işler yaptı. "Solu birleştirme çabalarına aralıksız devam eden Derviş" kitlelerin, özellikle gençliğin aklını çelmeye çabaladı. Sonra ne hikmetse, önce kendi elleriyle hazırlayıp politika sahnesine "yeni" bir siyasal hareket olarak kattığı İ. Cem ve H. Özkan ikilisini ortada bıraktı. Daha köklü ve muhtemelen sermaye tarafından daha işe yarar olarak değerlendirilen CHP'ye atandı.

Bu yaşananlardan birkaç ay önce CHP'nin değil iktidar ortağı bir parti olabileceğine, barajı aşabileceğine bile şüphe ile bakılıyordu. İşte burjuva medya şapkasından ikinci tavşanı da bu nedenle çıkardı. CHP'ye, bu eski ve tükenmiş ata, düzenin isteğiyle yeniden yular vuruldu. D. Baykal, bu politika kurdu, alternatifsiz olduğunu anlayınca daha bir iktidar hırsıyla kuşandı. Kendine uzak duran CHP'lileri aday listelerinden uzak tutarak, sözde "sıfır km" genç ve yeni adaylarla seçmen karşısına çıktı. Piyasa ekonomisine ve IMF programına koşulsuz destek sunan Baykal, işsizlik ve geleceksizlik dışında hiçbir şey vaatmediği biz gençlerden oy istiyor!

Şimdi seçim zamanı, savaş da neymiş!

Temel nedenlerinden biri yeni emperyalist savaş olan seçim süreci boyunca, medyada boy gösteren hiçbir politikacı Irak'tan ve ufuktaki savaştan söz etmiyor. Gizli bir anlaşma, kirli bir sözleşme var ortada. Susuluyor savaş konusunda. Herşey açık aslında; ABD'nin bu yeni savaşına destek vermeyen hiçbir parti yok. Hepsi, bugün parlatılan AKP ve CHP başta olmak üzere, Beyaz Saray'dan icazet alarak politika yapıyorlar. ABD destekli bu partiler gibi tüm

düzen partileri ABD adına savaşa hazır durumdadır, vur emri bekliyorlar. Pazarlıklar yapılmış, kanımız pazarlanmış durumda. Bu kirli savaşta biz gençliğe biçilen rol ABD'nin rütbesiz askerleri olmamızdır. İstenecek ABD için Irak halkını kadın-çocuk, genç-yaşlı demeden öldürmek, ABD için ölmektir. Ancak unutulmuş ki, bu ülkenin ilerici gençleri daha Afganistan savaşında kendisi üzerinden yazılan

tüm bu senaryolara yanıtını vermiştir: "Amerikan askeri olmayacağız!"

**Düzen partilerinin eğitim programı:
Paralı, şoven, gerici bir eğitim**

Seçim süresince istisnasız tüm düzen partileri boş vaatlerle kitleleri kandırmaya çalışıyorlar. Özellikle eğitim, sağlık, işsizlik gibi sorunlarda bu yalanlar ayyuka çıkıyor. Bugün bunun en sivri örneğini Cem Uzan yapıyor. Her ile üniversite sözü veren Uzan, her sorunu çözeceğine "şerefi ve namusu" üzerine yemin ediyor. Faşist propaganda üzerinde yükselen bir seçim çalışması yürütüyor. Ürdün vatandaşı olduğu açığa çıkan bu pek şerefli Türk evladı, partisinin adını Genç Parti koyarak bizlere şirin görünmeye çalışıyor.

Kısmen parasız eğitim vaadedilen Uzan söylemde de olsa diğerlerinden ayrılıyor. Çünkü diğerleri bunu bile yapamıyorlar. Çünkü onlar niyetlerini yeni YÖK

yasası meclis komisyonlarında görüşülürken ortaya koydular. YÖK'e karşı olduklarını her fırsatta dile getiren bazıları, neden bu yeni yasadın ve paralı eğitimden bahsetmiyorlar? Çok açık; uyguladıkları IMF programı, bu yasanın da içinde olduğu ticarileştirilmiş eğitim projesini kapsıyor. İstisnasız hepsi bunu uygulamak zorunda.

**Sağcısıyla, solcusuyla, sosyal-demokratıyla,
"sosyalistiyle" hepsi AB'ci!**

Her renkten burjuva partileri AB konusunda hem fikirler. En mızıkçıları olan MHP'nin de esasa ilişkin bir itirazı yok aslında. Zira uyum yasaları bir bir onaylanırken sessiz kalarak, "zorluk çıkarmayarak" bu yasaları onaylamış oldular. Ardından koparılan fırtına tamamen seçim yatırımınıdır.

Bu partilerin tutumunda anlaşılacak bir yan yoktur. Ancak kendine sol, sosyalist hatta "devrimci" diyen partiler AB konusunda ne düşünüyorlar? ÖDP'nin tutumu aslında utangaç bir "evet"tir. Onun hayali olan Avrupa tipi demokrasisi bizzat Avrupa tarafından ihraç edilecektir. HADEP, EMEP ve SDP'nin oluşturduğu blok ise, seçim bildirgesine bakılırsa; AB'nin varlığından, Türkiye'nin böyle bir süreçte olduğundan bi haber. Bu bir farkında olmama durumu değil, sessizce onaylama tutumudur. "AB'ye hayır" dediğini iddia eden EMEP'in bu konudaki tutumu utanç vericidir. AB'ci bir parti olan HADEP'le olan ittifakın salt parlamenter heveslerle gerçekleştirildiği gerçeği yalnızca bu konudaki tutumundan ortaya çıkmaktadır.

AB gerici bir sermaye örgütüdür. AB bir uygarlık projesi değil, daha güçlü bir emperyalist odak yaratabilme çabasıdır. AB, ülke burjuvazisinin ihtiyaçları için gündemdedir. AB iddia edildiği gibi biz gençliğe yeni bir gelecek, demokratik bir Türkiye değil, daha karanlık bir gelecek ve emperyalist yağmaya ve kuşatmaya daha açık bir Türkiye yaratacağıdır.

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Komünistler seçimlere devrimin ve sosyalizmin programı ile çıkıyorlar. Ne kitleleri parlamenter hayallerle aldatıyorlar, ne de pasifist bir boykotçuluğa gidiyorlar.

Komünistler seçimlere bağımsız sosyalist adaylarla, "Bağımsız Devrimci Sınıf Platformları"yla katılıyorlar. Bunu yaparken kitlelere işçi sınıfının devrimci programını anlatıyor, işçileri, emekçileri ve gençliği bu bayrak altında örgütlenmeye çağırıyorlar.

Düzen parlamenter yolla demokratikleştirmeyi hedefleyen hiçbir platformun çözüm olamayacağını her fırsatta ifade eden komünistler, burjuva seçim platformundan tamamen bağımsız sınıf politikalarıyla hareket ediyorlar. Tüm seçim çalışmalarını, emekçilerin ve gençliğin sesi-soluğu olmak için, bu düzeni teşhir edebilmek için, herbiri büyük mücadeleler gerektiren demokratik ve ekonomik talepleri için örgütlenmeye çağırarak değerlendirecekler.

Genç komünistler de buldukları her alanda "Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu"nun taleplerini duyurmaya çalışacaklar, işçi sınıfı partisinin devrimci seçim taktiğini tüm güçleriyle destekleyeceklerdir. Tüm güç ve olanakları bu hedef doğrultusunda seferber etmek günün temel görevidir.

(Ekim Gençliği'nin Ekim 2002 tarihli 54. sayısının kapak yazısıdır...)

Yeni bir dönem ve liseler...

Okulların açılmasıyla geçen dönemde bıraktığımız sorunlar yine karşımıza çıktı. Görünen o ki, saldırılar geçen dönemi aratacakmış gibi duruyor önümüzde. Değişen tek şey sorunların artması ve uygulayanların değişecek ve daha acımasız olacak olması.

Paralı eğitimin temel ayakları olan yasalar

Eğitimin tümüyle parası olan için bir ayrıcalık hale getirilmesine yönelik son hamleler bu sene yapılmaya çalışılacak. Sistem, geçen sene fırsat bulamadığı için hayata geçiremediği yasaları bu yıl uygulamaya geçirecek. Yeni YÖK yasa tasarısıyla hedeflenen üniversitelerin özelleştirilmesi süreci hala gündemde. Bu yasayla beraber har(a)çlar milyarları bulacak, üniversiteler sermaye için eleman yetiştiren birer şirket durumuna getirilecek.

Üniversitelerde yapılmak istenen ortaöğretimde de, yani liselerde de yapılmak isteniyor. Toplanan onca para ve yapılan en ufak işin bile parasının öğrencilerden alınması bu durumun en iyi göstergesidir. Bunu artık kesin bir hükme bağlamak gerekliliği doğmuş ki, liseler de har(a)ç sistemine geçirilmeye çalışılıyor. Liselere şöyle bir bakıldığında toplanan paralarla (kayıt, katkı payı, tebeşir, yazılı parası vb.) zaten fiilen har(a)ca bağlanmış durumda, kenarda köşede direk vermekten de böylece alınmaya çalışılacak.

Gerici eğitim

Eğitimin gerici-çağdışı, anti-bilimsel olması ise sistemin bir başka çıkmazıdır. Matematik, fizik diye ezberletilen formül karmaşası, tarih, edebiyat, coğrafya diye gösterilen karikatür dersleri bize eğitimin ne halde olduğunu gösteriyor. Deneyden, nesnellikten, gerçeklikten uzak, koyun sürüsü yetiştirmek için ise birebir olan bir eğitim gerçekliğiyle yüzyüzeyiz.

Baskıcı eğitim

Eğitimdeki bu kadar çarpıklığın üstünü sıvamak elbette ki kolay değil. Okul yöneticileri suni gündemlerle öğrencileri her an baskı altına almak zorunda. Bir gün kıyafet, bir gün saç stili, bir gün geç gelme ve keyfi yapılan aramalarla bizleri daima kontrol altında tutmaya çalışıyorlar. Çünkü kontrol edilemeyen bir güç onlar için ileride daha büyük sorunlar yaratabilir, ve onlar bunun farkındalar.

Savaş ve yıkım

Yeni bir döneme, özetlemeye çalıştığımız ve daha saymakla bitmez bu sorunların yanı sıra, bir de kardeş bir halkın kanını dökecek, bizleri ölmeye ve öldürmeye götürecek, yoksulluğu, açlığı daha da derinleştirecek bir savaş tehdidiyle giriyoruz. ABD, çıkarına ters düşen Irak'ı kana bulamaya hazırlanıyor. Yapılacak bu emperyalist savaşta Türkiye'ye biçilen rol ise direkt Irak'a saldırmaktır. Bu savaşta yıkıma, ölüme yine mahkum olan bizler ve yoksul Irak halkı olacaktır. Bu savaşın hiçbir meşru/haklı dayanağı, emperyalizmin sefil çıkarları uğruna halkları yeni acılara sürüklemekten başka amacı yoktur.

Yeni dönem ve mücadelenin önemi

Yeni bir öğretim yılına bu gündem ve sorunlarla giriyoruz. Eğer güçlü bir muhalefet ve karşı koyuş olmazsa tüm bu söylediklerimiz hiç vakit geçirilmeden bir bir hayata geçirilecektir. Liselilerin hala kendi örgütlülüklerini yaratamamaları ve bu sebepten dolayı tepkilerini ortaya koyamamaları bu dönemin en yakıcı sorunu olarak önümüzde duruyor.

Saldırı yasalarına karşı "Herkes parasız eğitim hakkı" talebi ile liselilerin mücadele sahnesine çıkmaktan başka yolu yoktur. Faşist disiplin

Anadolu Yakası Liseli Gençlik Platformu Bülteni

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Paralı eğitime,
Yeni YÖK yasa tasarısına,
İşsizliğe ve geleceksizliğe geçit vermemek için

**ALGP saflarında örgütlen,
mücadeleyi yükselt!**

yönetmeliklerine ve idare baskısına karşı "demokratik eğitim", gerici-şoven eğitime karşı; "laik-bilimsel eğitim" talepleri etrafında mücadele etmeliyiz. Emperyalist savaşa karşı daha aktif mücadelenin ise önemi giderek artmaktadır.

Liselilerin en önemli silahı öz örgütlülükleridir. Tüm liselileri bu saldırılara karşı ALGP saflarında birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

**Herkes eşit, parasız, demokratik-bilimsel,
anadilde eğitim hakkı!**

Liseliler ALGP saflarında birleşin!

ALGP

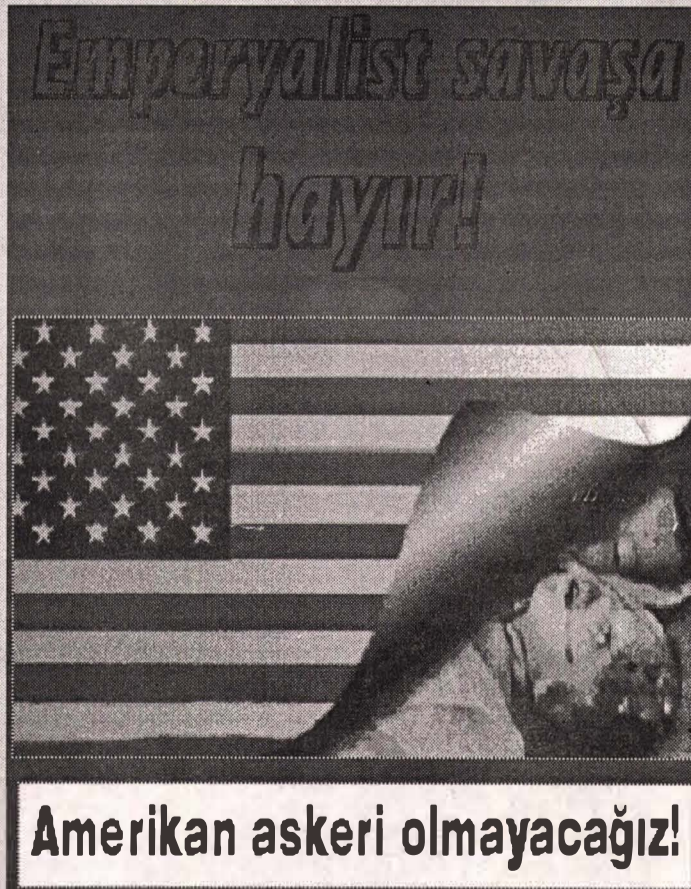
(ALGP Bülteni'nin Ekim 2002 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Yeni bir döneme başlarken merhaba...

Okullar yeni bir eğitim dönemine daha kapılarını açıyor. Uzun bir tatil döneminin ardından bu yılın ilk sayısı ile yine karşınızdayız. Okulların açılmasıyla sorunlarımızın yerli yerinde durduğu acı gerçeği hemen karşımıza çıkıyor. Daha kayıt olurken bizleri soymaya başlıyorlar. Kim bilir okullar açıldıktan sonra ne yapacaklar?

Geçen sene yapılan "liseler 2002 yılında harç sistemine geçecek" açıklaması hala geçerliliğini koruyor. Ancak seçimler ve Irak'a müdahale gündemi bu süreci biraz erteleyecek. Aynı şekilde yeni YÖK yasa tasarısı da şu an beklemede. Onu da uygun bir fırsatta, tabii biz izin verirsek hayata geçirmeye çalışacaklar.

Şu an gündemde olan seçimlere de liseli gençliğin elbette söyleyeceği bir şeyler var. Eğitimi artık paralı hale getirme "mecburiyeti" olan, bunun için her türlü yolu, baskıyı göze alan bir düzende seçimler hiçbir sorunu çözemez. Seçimlere girecek partilerin programına bakıldığında "parasız eğitim" cümlesi bulunmamaktadır. Bu da yeni kurulacak hükümetin bir önceki hükümet gibi eğitimin paralı saldırısına kalınan yerden devam edeceğini

Amerikan askeri olmayacağız!

gösteriyor.

Bu kayıt döneminde yine soygun yapıldı. Bir yandan M.E.B'in yaptığı ikiyüzlüce açıklamalar, diğer yandan 2,5 milyar ya da dolar isteyen okul yöneticileri ağız birliği yaparak "devlet zor durumda bağış yapın" dediler. Ama "bağış" gönüllü olur, "bağış" vermeyenin kaydının yapılmadığı nerede görülmüştür? ALGP olarak bu soyguna sessiz kalmadık tabii. Afiş çalışması, bildiri dağıtımı yaparak bu soygunu velilere ve öğrencilere anlatmaya çalıştık.

Bu dönem de paralı eğitime, baskıya, faşist disiplin yönetmeliklerine, yeni çıkacak saldırı yasalarına karşı mücadele etmeye devam edeceğiz.

Tüm okurlarımızı sadece bir okur değil, bu bültenin bir bireyi olarak ALGP'yle beraber mücadele etmeye çağırıyoruz. Çünkü, örgütsüz bir toplum köle olmaya mahkum bir toplumdur.

Gelecek bültende bulaşmak üzere...

ALGP

(ALGP Bülteni'nin Ekim 2002 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Kayıt parası, katkı payı soygununa son!..

ALGP olarak bu sene faaliyetlerimize daha erken ve yerinde bir müdahale ile başladık. Bu çalışmanın amacı oldukça önemliydi. Bu çalışmamız çok önemli olmasına karşın hep gözardı edilen katkı parası soygununa karşıydı. Kimi okullarda milyarlara varan sözde bağışlar alınırken bizim olanları seyretmemiz beklenemezdi. Konuya dikkatle bakıldığında her eğitim sezonunun başında televizyonda, gazetelerde görmeye alışılan bir konu olduğunu farkediyoruz. Bu konu hakkında herkesin sessiz kalma nedeni de budur. Her okulda aynı manzaranın olması, velileri 'Ne yapalım başa gelen çekilir' demeye zorluyor. Velileri bu kadar çaresiz bırakan nedenlerin başında okul idarelerinin tehditleri geliyor. Velilerin kapalı kapılar ardında teke tek konuşmaları herşeyi kolaylaştırıyor. İhbar bile etseniz devletin bu konudaki ikiyüzlü tavırları yüzünden hiçbir şey değişmiyor.

Biz de yeni liseli olacakları ve de ailelerini bu haksızlığa karşı uyandırmak, bu konunun üzerine gitmek için bir plan çıkardık. Bunun için bildiri ve afiş çalışması yaptık. Toplam 7 lisede bildiri dağıtımı ve velilerin/öğrencilerin görebilecekleri yerlere, duraklara, okullara afişleme çalışması yaptık. Çalışmamız veliler tarafından olumlu karşılandı. Dağıttığımız bildiri okuduklarında yazdıklarımızın kendilerinin en doğal haklarını korumaya yönelik olduğunu gördüler.

Ancak bu yaptıklarımız yeterli değildi. Bu sorunun bire bir muhatabı olan velileri de işin bir parçası yapmak sorumluluğuyla yüz yüzeyiz. Biz sene başında dağıtığımızı bu faaliyetle kısmi de olsa gidermeye çalıştık. Çalışmanın gerçekten bizim için önemi ayrıydı. Çünkü az kişiyle yoğun bir çalışma yürüttük. Bugüne kadar bu konuda hiçbir tecrübemizin olmaması bizi yer yer sıkıntıya soktu.

Gelecek yıl okullar kayıtlara başladığında biz de hazır olacağız. Onların bu saldırılarına karşı sonuna kadar mücadele edeceğiz. Ve unutulmaması gereken konu, biz onların karşısına dikilirsek tehditlerinin rüzgarda uçup gittiğini göreceğiz olmamızdır. Biz liseli gençliğin önüne çıkan her soruna karşı çalışmalarımızı devam ettireceğiz. Geçen seneki birikimimiz ve çalışmalarımızın deneyimiyle yeni çalışmalar örgütleyeceğiz.

Liseliler ALGP saflarında birleşin!

Burhan Felek Lisesi'nden ALGP'liler
(ALGP Bülteni'nin Ekim 2002 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Eksen Yayıncılık'tan yeni bir kitap...

Zor dönem devrimcileri Habip ve Ümit

Ulucanlar katliamı, zindan cephesinde 12 Eylül askeri faşist darbesiyle birlikte başlayan büyük çatışmada bir dönüm noktasını işaretliyordu. Çok geçmeden olayların da açıklıkla gösterdiği gibi, bu katliam, çatışmayı devlet lehine artık bir sonuca bağlamak isteyen ve devrimci tutsakları teslim alma amacına dayanan hücre saldırısının bir başlangıç vuruşuydu. Bu çerçevede Ulucanlar katliamı ile 19 Aralık katliamı aynı saldırının iki kanlı halkası durumundadırlar.

Habip Gül ve Ümit Altıntaş, Ulucanlar'da gerçekleştirilen faşist katliamda hayatını kaybeden on devrimciden ikisi. Fakat siyasal özgeçmişlerine kabaca gözattığımızda bile kolayca görebileceğimiz gibi, onları birlikte hayatlarını kaybettikleri öteki devrimcilerden ayıran temel önemde bazı özellikler var. Bu çerçevede siyasal yaşamlarına gösterilen yoğun ilginin de bir kanıtı olan bu kitap, bu özellikleri çok yönlü olarak ortaya koyuyor.

Siyasal-örgütsel yaşamları ile ilgili somut bilgilere baktığımızda, Habip Gül ve Ümit Altıntaş şahsında leninist anlamda örnek iki profesyonel devrimci ile yüzyüze olduğumuzu görüyoruz. Yenilgilerin birbirini izlediği ve bunun ürünü tasfiyeci dalgaların devrimci olan çok şeyin üzerinden bir silindir gibi geçtiği bir tarihi dönemde, bilinçli ve inançlı devrimciliğin, bu temel üzerinde devrim davasına adanmışlığın örnek temsilcileri olmayı başarabilmenin büyük onurunu taşıyorlar onlar. Yoldaşlarının yaptıkları değerlendirmelerde özellikle vurgulandığı gibi, onlar bu adanmışlığı, ölümlerinden önce ve bundan çok, bizzat siyasal ve örgütsel yaşamları üzerinden ortaya koydular.

Onları "Zor dönem devrimcileri" olarak tanımlamak, bu çerçevede, kendilerinde somutladıkları kimliğin veciz bir ifadesi

sayılmalıdır. Bu kimliği, saflarında mücadele ettikleri ve sıradan sempatan konumundan başlayarak yoğun ve karmaşık süreçlerin ardından en üst kademesine kadar yükseldikleri (katledildiklerinde ikisi de TKİP Merkez Komitesi üyesiydiler) partinin kimliğinden ayırmak elbette mümkün değildir.

Bu kitap Habip ve Ümit hakkında kaleme alınan yazılardan oluşuyor. Bunun tek istisnası Ulucanlar katliamını konu alan iki değerlendirmedir. Bunlar, yoldaşlarımızın da hayatını kaybettiği hunharca katliamın tarihsel ve politik arka planını genel çizgileriyle verdikleri için, bu derleme içine alınmışlardır.

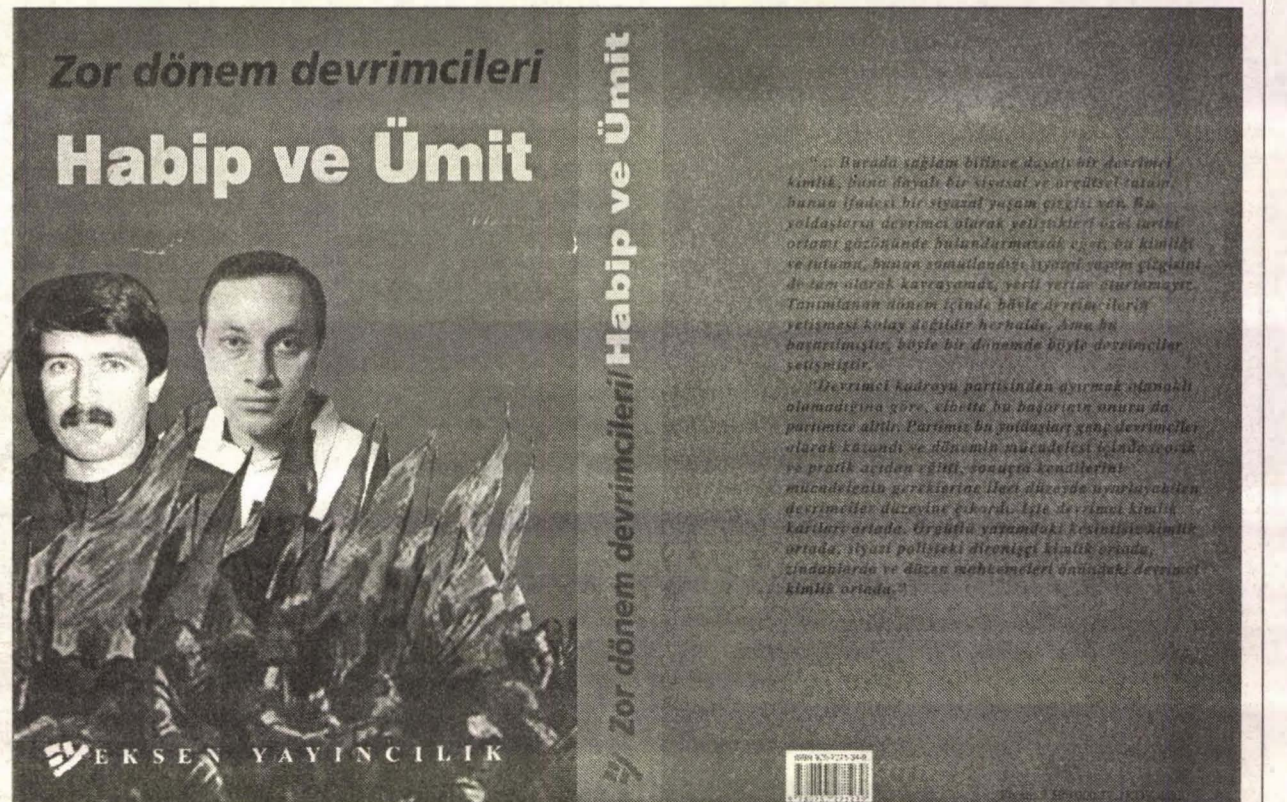
Kitapta bir araya getirilen metinler, pek az istisnaıyla, Ulucanlar katliamını izleyen haftalar ve aylar içerisinde yayınlanmıştır. Habip ve Ümit hakkında yazılan herşeye burada yer veremediğimizi de hatırlatalım.

Hala zor bir dönemin içindeyiz. Zorluk, sistematik baskı ve terörden çok, sınıf ve emekçi hareketinin de zayıflığı koşullarında, devrimci süreci ilerletmedeki zorlanmalarda ifadesini buluyor. Bu zorluk yıllardır tasfiyecilik üretiyor ve biz içinden geçtiğimiz şu dönemde bunun ibret verici bazı yeni örnekleriyle yüzüyoruz. Birçok belirti, geleneksel küçük-burjuva devrimci akımların yeni süreçleri herşeye rağmen devrimci kimliği asgari sınırlar içerisinde korumayı başararak göğüsleme gücünü önemli ölçüde yitirdiklerini göstermektedir.

Böyle bir dönemde okura sunduğumuz bu kitabın zor dönem devrimciliği bilinci ve pratiğine katkıda bulunacağını umuyoruz.

1 Ekim 2002

(Eksen Yayıncılık tarafından yayınlanan Habip ve Ümit kitabının "Sunuş" yazısıdır...)

İki sınıf, iki dünya!

Tüm düzen ve onun savunucularının umutsuz, karamsar bir ruh haline sahip oldukları sır değil. Bu çürümüş, kokuşmuş sermaye düzenine alternatif olan sınıfın bir parçası olarak bizim ise moralimiz oldukça yüksek. İyimseriz ve umut doluyuz. Çünkü koşullar ne kadar ağır ve aleyhimize olursa olsun, tarihin zafer vaat ettiği sınıfın, işçi sınıfının politik temsilcileri karamsar olmaz, olamaz.

Bugün tecrit/izolasyon işkencesi sürüyor. Tredman bataklığında boğulmaya çalışıyoruz. Cezalar, keyfi yasaklamalar, hak gaspları sürüyor.

Bu gerçeğin bir yüzü. Öbür yüzü ise, devrimcilerin tüm bu saldırıları boşa çıkartacak devrimci direniş hattını bükülmez bir irade ile örmesidir. Bu yön gözden yitirilmemelidir. Ödünsüzce yürütülen, teslimiyet sözcüğünü belleklerden silen bugünkü direnişimizin kökleri, zindanlarda özellikle '80'lerden sonra kan ve can pahasına yaratılan direniş geleneğine uzanıyor. O, dünyanın farklı coğrafyalarındaki sayısız direniş ve zaferlerden besleniyor. Büyük zindan direnişimiz böylesine derin köklere sahip.

Kuşkusuz bugün cunta dönemleriyle kıyaslanabilecek kapsam ve çapta bir saldırıyla yüzyüzeyiz. Zannedildiği gibi sadece zindanlarla sınırlı bir saldırı da değil bu. Tüm toplumu hedeflediği apaçık.

Tecrit/izolasyon işkencedir. İşkencenin en ağır biçimlerinden biridir. İştmeyen, hissetmeyen, ilişki kurmayan bir insan olabilir mi? İnsanı geçelim, böyle bir canlı yaşayabilir mi? Elbette yaşayamaz. İnsan-insan ilişkisi vazgeçilemez hayati bir ihtiyaçtır, insan varlığının ayrılmaz bir parçasıdır. Tecrit/izolasyonla insan doğasının en temel özelliği, toplumsallığı yok edilmek, parçalanmak isteniyor. Direnişimiz parçalanmanın önüne geçmeye çalışıyor. İnsanım diyen herkesin de buna omuz vermesi gerekiyor.

Talepler karşılanmadığı sürece direniş, emperyalistlerin desteğine, her türlü engele rağmen sürecektir. Eninde sonunda insanlık onurunu sahipleniş, muazzam bir kuvvet yaratacaktır. İşçi sınıfı ve ezilen kitlelerin mayalanan öfkesi bunun belirtisidir. 100'e yakın şehitle, yüzlerce gaziyle devrimciler nasıl bir güce ve iradeye sahip olduklarını dosta düşmana gösterdiler. Düşman ideolojik olarak yenilmiştir, politik olarak da yenilecektir. Devrimci irade değil, hücreler parçalanacaktır. Bu toplumda devrimcilerin dışında düzenin siyasal akımlarının hangisinde böyle bir özveri, kararlılık, irade var ki? Elbette yoktur. Olamaz da.

Bugün burjuvazi kendi ölümünü geciktirmek için sisteme gerçek anlamda alternatif olan devrimcileri karalayıp gözden düşürmek için binbir yalana

başvuruyor. Güya devrimciler, ölümü kutsuyor ve intihara sürükleniyorlarmış! Bu koca bir yalandır. Ölümü göze alarak can bedeli bir mücadele ile intihar özdeşleştirilemez. Birincisinde yaşam uğrunda ölünecek kadar sevilirken, ikincisinde yaşam kurtulması, kaçılması gereken yükür. Hatice yoldaş şehit düşmeden önce gönderdiği faksta, "Şehit olabiliriz, yine de gücümüzü zaferi görmek için sonuna kadar zorlamalıyız" diyordu. Burada diyalektik bir bakış var. Ölümü kutsamaktan uzak, yaşam ve ölümü mücadelenin bütünlüğü içinde kavrayan bir bakış. Gerektiğinde ölmesini bilen, gerekmediğinde düşmana inat yaşamayı seçen bir perspektif.

Peki bize nereden geliyor düşmanı şaşkına çeviren yüksek moral ve umut dolu duygular?

Nasıl sınıflar ve kitleler saflaşıyorsa, duygular da saflaşıyor, mevziye giriyor. Bu, mücadelenin doğasında var. İyimserlik, paylaşımcılık, fedakarlık, yaratıcılık, coşku, sevinç, mutluluk, yaşama tutkusu, ilkeli tutum vb. erdem ve değerler bugün tarihin zafer vaat ettiği sınıfta yoğunlaşıyor, cisimleşiyor. Ölümüne mahkum sınıfların payına düşen ise karamsarlık, bireycilik, bunalım, bıkkınlık, düzeysizlik, ilkesizlik, pragmatizm, yozlaşma, çürüme, kirenme, yaratıcılık yoksunluğudur.

Çöken sınıflar sadece maddi varlıklarıyla değil manevi varlıklarıyla da çöküyor. Felsefeleriyle, kültürleriyle, edebiyatlarıyla, müzikleriyle, duygularıyla çöküyor. Maddi varlıklarındaki çürüme, kaçınılmaz olarak manevi dünyalarına da yansıyor.

Tarih ve sınıf bilinciyle bakarsak, büyük zindan direnişinin ortaya koyduğu yüksek moral düzeyin, tarihsel olarak bir sınıfın çöktüğünün, bir başka sınıfın, işçi sınıfı ve ezilenlerin yükselişe geçtiğinin güncel bir işareti olduğunu görürüz.

Yıkılmayı bekleyen çürümüş, kokuşmuş sermaye düzeni bir yandan içerde İMF-TÜSIAD damgalı programla emekçilere yıkımı dayatıyor, öte yandan da dışarıda ABD'nin savaş arabasına bağlanarak emekçi çocuklarını ölüme sürüyor.

Serbest piyasa, liberalizm, neo-liberalizm, kontrgerilla, mafya, ırkçılık, faşizm, militarizm ve savaş. Ölüm, ölüm, ölüm! Yıkım, yıkım, yıkım! Bu düzenin bildiği ve yaptığı tek şey bu!..

Nereye bakarsak bakalım, çürümenin, kokuşmanın burnumuzun direğini kıran pis kokuları var. İşte seçim komedisi. Aynı programa sahip olan, İMF-TÜSIAD reçetelerini ve emperyalizmin saldırgan politikalarını uygulama noktasında birbirleriyle kıyasıya yarışan düzen partileri seçim barajında boğulma korkusuyla her türlü ilkesiz, faydacı ittifaka, şaklabanlığa girdiler çıktılar. Sadece maskesiz düzen partileri mi? Hayır,

düzene yamanmış sosyal-reformist partiler de ilkesizlik, pragmatizm, düzeysizlik, mecliste koltuk kapma noktasında diğerlerinden hiç de geri kalmadılar.

HADEP, ANAP, SP, CHP ve YTP ile ittifak girişimlerinden bir sonuç alamayınca, SHP, ÖDP, EMEP, SDP ile ittifaka yöneldi. Karayalçın liderliğinde bir ittifak gündeme geldi. Karayalçın ki, kirli savaş politikalarının en fazla yoğunlaştığı Çiller döneminde başbakan yardımcılığı yapmış, emperyalizmin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin güvenini kazanmış biridir.

HADEP, SHP ile ittifakı gerçekleştirmedi. Çünkü SHP, dayatmacı bir tutumla neredeyse herşeyi istiyordu. Karayalçın'ın önerileri kabul edilirse, HADEP siyaseten intihar etmiş olacaktı. HADEP bu kadarına razı olmadığından EMEP ve SDP'ye yöneldi. Fakat tipiktir, görüşme sürecinde EMEP dahil hiçbiri Karayalçın'ın başbakan adaylığına itiraz etmedi. Levent Tüzel, en fazlasından Karayalçın'ı "sorumluluğa" davet etti. Karşı-devrimci düzen partisinden "sorumluluk"! İşte "blok" sakinlerinin oturduğu ideolojik ve siyasi çerçeve!

İttifak görüşmelerine katılan partiler arasında ilkesel düzeyde anlaşmazlık yaşanmadı. Artık onlar için ilkeler "atla deve değildi"! Problem koltukların nasıl paylaşılacağı idi. Liste pazarlıklarında anlaşma sağlanamadığından dolayı SHP ve ÖDP, seçimlere DEHAP çatısı altında girmemeye karar verdi.

Şimdi "Blok"çular İMF programını eleştiriyor görünüyorlar. Ama Kemal Derviş'le, CHP ve YTP ile ittifak kurma hayalini kuranların ve 5 Nisan kararlarının altında imzası olan Karayalçın'la bir araya gelenlerin, seçim bildirgelerinde bile AB'ye ve özelleştirmeye hayır diyemeyenlerin, emperyalistlere olan borçların iptali yerine ertelenmesini isteyenlerin İMF-TÜSIAD politikalarına söz söyleme hakkı olabilir mi? Söylerse de ciddiye alınabilir mi?

İki sınıf, iki dünya. Bir tarafta bireycilik, yozlaşma, ilkesizlik, düzeysizlik, karamsarlık, bunalım, bıkkınlık vb. biçimlerinde kendini dışa vuran burjuvazi ve onunla kaderlerini birleştirenlerin kokuşmuş maddi ve manevi dünyası. Diğer tarafta da iyimserlik, paylaşımcılık, fedakarlık, kararlılık, sevinç, coşku, mutluluk, yaşama tutkusu, davaya ve ilkelere bağlılık vb. erdem ve değerlerin yoğunlaştığı işçi sınıfı ve onun ideolojik ve politik temsilcilerinin umut dolu onurlu dünyası...

Atlen Yıldırım
Sincan F Tipi hücreleri
8 Ekim '02

Davetimizdir...

1. Bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı N. Şafak Özdoğan'ın Pendik Tanıtım Şenliği'nde buluşalım!..

Program:

- * Grup Eksen
- * Tiyatro Manga
- * Sefaköy İKE Şiir Topluluğu
- * Esenyurt İKE Halk Oyunları Ekibi
- * Yerel Sanatçılar
- * Davul-Zurna Ekibi

Tarih : 27 Ekim 2002 (Pazar)

Saat : 18:00

Yer : Aydos Düğün Salonu

Adres: Ertuğrul Gazi Mah. Aydos Cad. No: 160 Aydos/Pendik

Tel : 0 (216) 426 34 66

Davetimizdir...

1. Bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı N. Şafak Özdoğan'ın Maltepe Tanıtım Şenliği'nde buluşalım!..

Program:

- * Grup Eksen
- * Tiyatro Manga
- * Sefaköy İKE Şiir Topluluğu
- * Esenyurt İKE Halk Oyunları Ekibi
- * Yerel Sanatçılar
- * Davul-Zurna Ekibi

Tarih : 26 Ekim 2002 (Cumartesi)

Saat : 18:00

Yer : Elisa Cem Düğün Sarayı

Adres : Gülensu Mah. Ayla Cad. No: 98 Maltepe

Tel : 0 (216) 427 36 32

Mücadele

Postası...

Çözüm üretenlerin ellerinde!

Sermaye sınıfı dünya kapitalizmiyle iç içe geçmiş, emperyalist güçlerle işbirliği içinde. Görünürdeki yöneticiler, yani hükümet ise bunlara uşaklık yapmaktadır. Bu seçim senaryolarının nedeni, İMF ve DB'na bağımlılığını sürdürmek için kendisini yenilemek zorunda olan bir ülkede yapıyor olması.

Seçime giren düzen partileri savaş naraları atan, ekonomik-mali yollarla bizi işgal eden emperyalist güçlere bağlı kalacaklarını, aynı politikaları izleyeceklerini açıkça beyan etmekte. Seçildikten sonra işçi ve emekçileri unutan bu partiler meydanlarda vaatler vermeye başladılar. Aynı vaatler, hikayeler bizlere anlatılıyor. Kitlelerin bir kesimi de yine aynı yalanları dinlemek için seçim mitinglerinde şakşakçılık yapıyor. Krizin, İMF'nin ve savaşın faturasını bizlere ödeten/ödetmeye çalışan, bizleri açlığa mahkum eden bu düzen partileri değil miydi? Ne çabuk unuttuk!

Dolandırıcılar, yolsuzluk yapanlar, sırtımızdan rant sağlayanlar popüler oluyor, burjuva medya tarafından şişiriliyor. Sermayenin kuyrukçu düzen partileri bizi köleci iş yasasıyla AB'ye sokacak. Emperyalist Avrupa Birliği'nin işçi ve emekçilere getireceği tek şey ise daha fazla sömürü olacak.

Üreten ellerimiz, ürettiğini gaspeden asaklara oy vermemeli. Verdiğimiz oylar bize kriz, savaş, İMF uşaklığı ve ücretli kölelik düzeni olarak geri dönecek.

Tablo bu kadar açık ve net iken biz işçi ve emekçiler olarak sermayenin değil, işçi ve emekçilerin gerçek temsilcisi olan Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu, onun bağımsız sosyalist adaylarını desteklemeli, çalışmalarına güç vermeliyiz. Seçimimizi devrimden, sosyalizmden ve mücadeleden yana yapmalıyız. Bize açlık, yoksulluk ve yıkımdan başka bir şey vermeyen düzen partilerinin hangisine oy verelim diye düşünmek yerine, onlardan nasıl hesap soracağımızın hesabını yapmalıyız. Çünkü onlara verecek oyumuz yok! Onlardan sorulacak hesabımız var!

Çözüm ne seçimde, ne mecliste! Çözüm bu düzeni değiştirecek işçi sınıfının elindedir!

Birleşik Metal-İş üyesi bir işyeri temsilcisi

Devrimci faaliyet engellenemez!

Sermaye iktidarının AB'ye uyum yasaları çerçevesinde yaptığı "demokratikleşme" makyajının sadece bir oyundan ibaret olduğunu bir kez daha gördük. Her seçim döneminde olduğu gibi düzen partilerinin vaatlerinin hiçbir zaman bir gerçekliği olmadığını da yaşayarak görüyoruz. Yaşam koşullarının gün geçtikçe daha da ağırlaşması, yoksulluk sınırının gitgide artması bunun somut bir göstergesidir. Sermaye devleti tüm bunların yanı sıra, Türkiyeli işçi ve emekçileri ABD'nin çıkarları uğruna kardeş Irak halkını katletmek için savaş sürmek niyetinde.

Burjuvazinin sözcüleri olan düzen partileri aslında bize hastane kapılarında sürünmeyi, eğitimi paralı hale getirerek işçi ve emekçi çocuklarına okul kapılarını kapatmayı hedefliyor. Tüm çalışanlara sendikası, sigortasız, yoğun çalışma koşulları dayatıyor. Bizlere kölece bir yaşam sunuyorlar.

Biz komünistler, bu köleci düzene ve bu düzenin İMF'ci-Amerikancı partilerine hayır diyoruz. Çalışmalarımızı sınıfa karşı sınıf perspektifiyle sürdürüyoruz. Bu çerçevede "Çözüm ne mecliste ne seçimde, çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!", "Amerikancı düzen partilerine oy yok, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu destekle!" şiarlı afişlerimizi yaparken, 10 Ekim Perşembe günü Taksim'de gözümlü alındık. Düzenin kolluk güçleri için afişlerimizin düzen partilerini teşhir etmesi ve buna karşılık **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'na çağrı** yapması bizi gözümlü almaları için yeterli bir nedendi.

Taksim'de afişlerimizi yapmış otobüse binmeye çalışırken bir sivil polisin gelip arkadığımızı gözümlü almaya kalkışması üzerine sivil polisi engelledik ve otobüse bindik. Bunun üzerine bindiğimiz otobüs, Unkapanı Köprüsü'nde olağanüstü bir

ablukaya alındı, yolu trafiğe kapattılar. Sivil ve resmi polisler tarafından bulunduğumuz otobüs durduruldu. 40-45 dakika otobüste tutulduk. Bu sırada düzen medyasının da yoğun bir ilgiyle karşılaştık. Biz de bu durumda otobüste bu süre boyunca yolculara "gözaltına alma gerekçelerini anlatıp" düzen partilerine oy vermemeleri gerektiğini, çünkü onların bize şu anki yaşam koşullarından daha iyisini sunamayacaklarını, hepsinin AB, İMF, TÜSİAD ve DB politikalarını uygulayıp işçi ve emekçileri sokağa atan Amerikancı düzen partileri olduğunu, sorunun sistem sorunu olduğunu, bunun seçimlerle çözümlenmeyeceğini, çözümün ise devrim olduğunu söyledik. Hemen ardından, "Baskılar bizi yıldıramaz!", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!", "Devrimci basın susturulamaz!" sloganlarını gür bir şekilde attık.

Sonra polisler silahlarıyla birlikte bindikleri otobüsten bizi apar topar gözümlü aldılar. Gözümlü 24 saatten fazla tutulduk.

Yaşananlar sırasında yolcuların "siz haklısınız, çocuklar doğru söylüyor", "camları kırıp kaçın!", "gel şuraya otur sizi tanımasınlar!" demeleri oldukça anlamlıydı. Bu tablo aslında düzenin zorba bekçilerinin hiç de tercih etmeyeceği bir tabloydu. Çünkü yasal bir gazete afişini "illegal" zanneden polis, olağanüstü bir önlem alıyor, fakat böylece ve sonuçta asıl teşhir olan da kendisi oluyordu. Hem bu terörü televizyondan göstermeleri, hem de otobüsteki yoğun ajitasyon ve propagandamız karşısında keyfi polis saldırısı ters tepmiş oldu.

Evet sorun sistem sorunudur. Çözüm ne mecliste, ne seçimdedir. Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!

SY Kızıl Bayrak çalışanları/Rumeli yakası

Ulusal ve mezhepsel ayrımlar emekçileri böler..

Gerçek çözüm devrimde, sosyalizmde!

Birçok insanın konuşup tartıştığı bir konuyla ilgili görüşlerimi paylaşmak istiyorum sizlerle. Konu, Türkiye'deki mezhep ve milliyet ayrımcılığının neden bu kadar keskin olduğu ve Alevilerin diğer mezhep ve dinlere mensup olanlardan daha ilerici ve aydın olduğudur. Daha baştan yanlış olan bir önceki cümlede geçen "Alevilerin aydın ve ilerici olması" ifadesi. Günümüzde hiçbir din ya da mezhep ilerici ve aydın değildir, olamaz.

Aleviler asırlar önce Osmanlı devletinin toplu katliam, işkence ve zorbalığı ile yüzyüze kalmış, yüzyıllardır süregelen sindirme politikasıyla bugünlere gelmiştir. 13. ve 16. yüzyıllar arasında Pir Sultan Abdal, Şeyh Bedrettin, Börklüce Mustafa, Torlak Kemal ve daha adı ve sayısı bilinmeyen binlerce önderleriyle hep Osmanlı devletine karşı bir başkaldırı geleneği oluşturmuştur. Ve

o günden bugüne yüzbinlerce Alevi katledilmiştir.

İslamiyetin ilk gelişme döneminde Aleviliğin önderi olan Ali'nin öldürülmesiyle Aleviler'in çoğunluğu başta camiler olmak üzere hiçbir resmi dini kurum ve kuruluşlara adım atmamıştır. Aleviler çoğunlukla kapitalizmin direği olan dine uzak kalmışlardır. Ülkemizde onlarca yıldır sömürüye ve zulme karşı mücadele eden devrimcilere her zaman çok yakınlık duymuşlardır. Aleviler'in içinden birçok devrimci yetişmiştir, yetişmeye devam ediyor. Bunun nedeni Alevilerin daha önce de dini ve devleti iyi tanımış olmalarıdır. Yoksa hiçbir din kitabı sömürüye, zulme, baskıya karşı olun demez, tam tersine itaatkarlığı ve boyun eğmeyi öğretir.

Ama biz tutar da bu ülkede yalnızca Aleviler ilerici ve aydın, diğerleri gericidir dersek, gerçekte sistemi memnun etmiş oluruz. Bu ülkede ayrı milliyetten ve ayrı mezheplerden insanlar da özgürlük mücadelesi veriyor. Onların bu sistemden memnun olduğu söylenemez. Ama ben Sünniyim, sen Alevisin o Çerkez diyerek ve Türk-Kürt ayrımı yaparak değil tabii ki. Onlar da bu ırk ve mezhep ayrımcılığının kimlerin çıkarına hizmet ettiğini iyi biliyorlar.

Sermayedarlar, her biraraya geldiklerinde aynı masada işçi sınıfının haklarını nasıl biraz daha gaspedeceklerinin hesaplarını yapıyorlar. Üstelik hepsi aynı mezhepten veya aynı milliyetten de değil, ama ortak sınıf çıkarları doğrultusunda hep birlikte hareket ediyorlar. Patronlar kendi mezhebenden veya kendi milliyetinden işçilerine daha farklı davranmıyor ya da daha fazla ücret vermiyor. Hatta şovenistlik yaparak onları daha çok sömürüyor.

Sermayedarlar ayrımcılıkları körükleyerek işçi sınıfının birleşmesini engelleyip kendi sömürü saltanatlarını sürdürmeye çalışıyorlar. Biz ezilenler olarak yaşadığımız her alanda fırsatını buldukça diğer işçi kardeşlerimize bu gerçeklikleri anlatmalıyız. İşçileri, emekçileri, tüm ezilenleri ancak bu sömürü, zulüm ve adeletsizlik sisteminden kendi mücadele ve kazanımları kurtaracaktır. Unutmamalıyız ki yalnızca bilerek ve bildiklerimizi kendimizde tutarak değil, öğrendiklerimizi ve öğreneceklerimizi başkalarıyla paylaşarak çoğalır, güçlenir ve sosyalizmi kurabiliriz.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Bir okuñizmir

EKSEN Yayıncılık Büroları

Atatürk Bul. Gevrek Sok. Karakaş İşhanı No:13/22,
Kartal/İSTANBUL

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA
Tel-Fax: 0 (312) 230 11 80

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 28 78

Ahi Evran Mahallesi Müftülük Cad.
Aydınlar Apt. No: 8/101
KIRŞEHİR Tel-Fax: 0 (386) 214 08 05

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Vural Uzal adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 93937
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 1002 30100 1051039
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

Yekpare mermer

***Ey bugünden yarını görenler
Yekpare mermer dediler adınıza,
Yekpare mermer.***

***Kavganın kuraklığında denizleşirken,
Aşkın sularında sonsuzlaşırken dediler.
Gecenin karnında gündüzleşirken,
Ölüm oruçlarında şiirleşirken dediler.
Ve kuraklığın yetmişbeşinci gününde
Bir filizle bahçeleşirken
Bahçeler dolusun çiçekleşirken dediler***

***Ne bir saray sütunundayız oysa
Ne de bir tanrı başındayız.
Günlerin doğuşunda,
Suların akışındayız hep.
Bir kitabın coşkuyla okunuşunda
Bir şiirin kıran kırana yazılışındaydınız
Ve açlıkta bir ekmeği paylaşmanın,
Oğul balı mutluluğundaydınız***

***Enginleri savunan yoktu sanki
Nehirleri duyan yoktu başka
Taşlarla söyleştiniz her sabah
Yarılp sulara yolverdi kayalar
Yapraklara sordunuz kendinizi
Ağaçlarla yetiştiniz
Dört mevsim çiçekle yüklendi dallar
Ve ıslak beton çıplaklığında
Karanfiller topladınız topraktan
Her kokuda bir daha
Bir daha dirildi vurulanlar.***

***Yekpare mermer dediler adınıza
Ki koca bir tarihti sözleriniz
Derki; şimdi her okunuşunda
Dikileceğiz karşısına bu gecenin.
Dağlarla, ormanlarla dikileceğiz.
Ve asla çekilmeyeceğiz.***

***Sularla birlikte aşıp çağları
Güneşle birlikte yükseleceğiz
Öyle yalansız, öyle içten
Bitinceye dek yürüyeceğiz.
Ama hiçbir zaman bitmeyeceğiz.***

***Belki parçalanmış bir geceyarısı
Belki de çeyrek kala nazlı bir sabaha
Ölümün boynunda biter açlığımız
Sakin ha bizi çok çok övmeyin
Övüpte yer altında üzmeyin
İşte bizden önce giden dostlar
Yine gülümseyen yüzlerle
Denetleyen gözlerle bakıyorlar
Bütün günler içilecek kıvamda şimdi
Bütün aşklar yaşanacak kıvamda.
Ey ölüm oruçlarına dalıp gidenler
Zamanı rüzgara salıp gidenler
Yekpare mermer dediler adınıza.
Çamurlarla kaplı yekpare mermer***

***Şu anda günün tanıklığında
Güneşin gürültüsü diyorum adınıza
O çamurlarki kuruyup çatlayacak
Parça parça dökülüp üstünüzden
Korkular gibi karışacak toprağa***

***Ve mermerler ki kalacak
Yine denizlerle gökyüzünün arasında
Yine dimdik ve ayakta.
Gülümseyen şafaklarla parçalayacak
Ve gelincik yüzlü bir dünyada
Çocuklar doğacak aydınlığınızda
Adınıza türkülerle başlayacak.***

Adnan Yücel